

 Edebiyat Defteri

Numan Kurt -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
31 Ekim 2023 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

EL ELE GEZMEK İSTERİM

17/1/2009

"Amca" diyor

Sevgili yeğenim Selçuk

Yazılarıma yaptığı yorumda

"Hep eskileri anlatma!

Biraz da torunu yaz."

Bu benim de her zaman aklımda

Hani yazmadım da değil

Dedim ki daha önce bir fotoğrafının altına

"Torun yeni bir hayatmış

Tomurcukmuş bir ağaçta yeni patlayan

Hani baharda çiçekler nasıl açar

Açtı bizim de çiçeğimiz

Yeni çiçekler açsın bahçemizde

Mutluluğu su gibi içelim biz"

Orhan Veli diyor ya bir şiirinde

"Bir yer var, biliyorum

Her şeyi söylemek mümkün

Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum

Anlatamıyorum"

İşte sevgili yeğenim

Gerçek şiirdir o anlatılamayanlar

Ben de istiyorum

Pek çok duyguları anlatmayı

Ama anlatamıyorum

Doğuştan altı aylık olana dek

Onun doyulmaz

Bebek kokusu

Sonra gülücükler gülücükler

Şimdilerde söylediği

Anlaşılmaz sözcükler

Üç gün görmesek

Özlüyoruz onu

Derim ki ben

Aşık Veysel'in "İki kapılı han"

Diye anlattığı bu hayatta

Yaşasın herkes bir gün bu mutluluğu

Gelecek günlerde iki torunumla

Parklarda

Gezmek isterim

Onların ellerinde balonlar

Benim elimde onların elleri

"Tanrım sana şükürler olsun"diyerek

O mutluluğu

Yaşamak isterim

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332424/el-ele-gezmek-isterim.html>

GÜNÜ YAŞARKEN

Soba sıcak
Bir kestane çıtırtısında mutluluk
Hava karlı,ayaz
Sisli ve çarpan
Açılır kapı,bir kadın gülücüğüyle
Eve gidelim

Sazın yürekten vuran tınısı
Televizyonda
Halk bilgeliğiyle konuşur bir yaşlı kadın
Eski aile fotoğrafları önünde
"Nedir ki
İşte geçip gitti yavrum
Ömür dediğin"

Hep aşkı,sevdayı mı anlatır şiirler
Çay doldu
Fincanlara,bardaklara buhar sıcaklığında
Gelin,kız ayakta
Torunun elinde balon
Dilinde kırpıntı sözcükler
Varalım tadına o bulunmaz gülücüğün
Yaşayalım çay tadında anı
Hayat geçer gider

Bir zil sesi mi duydum ne
Yoksa gürültüsü mü
Yaramaz öğrencilerin
"Kestane pişti" mi dediniz çocuklar
Birlikte yiyelim
Getirin

Okurum,tat alırım
Yazmak da isterim
İmgeli,simgeli şiirler
Ama ben de beğenmem yazdıklarımı
Benimki
Yaşamın başka türlü anlatımı

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/332827/gunu-yasarken.html>

GÜL YÜZLÜ ANAYA MEKTUP

10/5/2009

Önce
Son on yılın gelir aklıma
Çektiğin zorlukları,ağır yükü
Düşündükçe
"Ne olurdu,
Babamdan sonra birkaç yıl daha yaşasaydı"
Derim
Bize
Ana sevgisini fazlasıyla
Tattırsan da
Yine seni özlerim

Geçenlerde rüyamda seni gördüm
O toprak rengi yüzün
Küçük gözlerinle
Yine bizleri soruyordun
Hani hep engellerdin ya
Salı günleri
Yola çıkmamızı ya da
Sana göre önemli olan
Bir işe başlamamızı
Soramadım
Görüştüğün mi orada
Geçen ekimde bir salı günü
Kayseri'den
Yanına yolladığımız sevgili ortanca
Oğlunla

Seni sevgiyle yad eder
Hep
Çoğuna bakıp büyüttüğün
Torunların
"Babaannemiz bize ne güzel çörekler yapardı"
Diye
Seksen yıllık ömründe
Her ana gibi
Düşünmedin kendini
Hiç
Hele son yıllarında
Yaptığın iki şey vardı
Biri gece gündüz babama hizmet etmek
Biri de
Belki bir değişiklik olur diye
Kasaba pazarına gitmek

Üç yıl önce
Yine bir "Anneler Günü"nde
Yazı yazmıştım
Anam
Senin adınla
Tüm Anadolu'daki cefakar
Anaları anlatmıştım
Şimdi hala
Yurdumun pek çok yerinde
Gözyaşı döküyor analar
"Dinsin anaların acıları,gözyaşları"
Diyoruz

Her şehidi gönderirken
Biz de ağlıyoruz
Onlar
Bayrağa sarılıp ağıt yakarken

Yanına gönderdiğimiz sevgili oğlun
Dışında
Tüm çocukların,torunların
Şimdilik sağlık içinde
Yaşayıp gidiyoruz
Sağlığında hep söylediğin
"Kurban olurum" sözünle
Bir de
Yüzün gibi yumuşak
Çöreğinle
Anarak seni
Ellerinden öpüyoruz
.....

Elleri öpülesi tüm anaların,kadınların "Anneler Günü" kutlu olsun.

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333244/gul-yuzlu-anaya-mektup.html>

BİR DEĞİŞİK AĞIT (Yakınlarıma)

Bilmem ki ne düşünüp ne desem
Ne yazıp ne söylesem
Aylardır her sabah
Bilgisayarın başında
Elimde senden hatıra tespah
Ne varsa geçmişe dair
Bir bir hepsini
Dizelerle kağıda döksem
Her telefonda "Ben iyiyim,ilaçlarımı alıyorum"
Diyen sesi
Nereden bilirdik ölümün
Ensesindeymiş hep nefesi
Hani ne diyor şair
Herkesin ezberinde olan dizesinde:
"Her ölüm erken ölümdür."
O da bize acı sürpriz yaptı
Bir ekim gecesinde

Umutla bekledik hastahane kapısında
İyileşecek
Torunlarını sevecekti daha
Birden
"Babam! Babam!" sesleri
Sevgili yeğenim Alper'in
Senin acınla yandı, ağladı
Sevdiklerin
Der ki Yunus Emre
Bir dörtlüğünde:
"Bir garip ölmüş diyeler
Üç gün sonra duyalar
Soğuk su ile yuyalar
Şöyle garip bencileyin"
Öldükten sonrasını
Ne kadar alçakgönüllü
Anlatıştır bu
Ama seni sevenler
Senin sevdiklerin hiç yalnız bırakmadılar
Hatıralarınla dolup taşıtı
Günlerce evin

Şimdi çocukluk,gençlik,okul yıllarımızla
Anıyorum seni
Hani yaşlarımız da yakın ya
Her ne kadar üç yaş büyük olsan da
Benden zayıf görünüyorsun
Güreş tuttuğumuz
O fotoğrafında

Kendini suçlamayasın
Sevgili yeğenim Mete
"Benim yüzümden
Bana üzüldü de böyle oldu" diye
Ölüm her fani içindir
Erken de olsa
Tanrı'nın yazgısıdır bu
"Dünyada sevilmiş ve seven nafile bekler
Bilmez ki, giden sevgililer dönmeyecekler"

Kimse "Niye yazdın böyle ?"
Diye kızmasın

Neye yarar
Yazılmayan, söylenmeyen
Duygular
Benim ağlayışım da bu
Daha anlatacak ne çok şey
Var

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333536/bir-degisik-agit-yakinlarima.html>

ANALAR AĞLAR (Şerife'ye)

Analar ağlar
Ağlar analar, gelinlikle örtülmüş
Tabutun başında
"Ah güzel kızım,yakıştı mı ölüm sana
Hani ben vardım sırada"
İşte o zaman kim olursan ol
Tutamazsın kendini
Akar gözyaşın sel gibi
Bak,cana yakın,güleryüzlü Şerife
Tüm arkadaşların gelmişler
Ağlıyorlar
"İnanamıyoruz,bu nasıl iştir"
Diye diye
Ölüm bu
Kaçınılmaz
Gençmiş,yaşlıymış anlamaz
Bakarsın
Daha birkaç gün önce
Halaybaşındaki esmer,güzel kızımız
Şimdi son yolculuğunda
O soğuk tabutun içinde
Bir tesellisi varsa
Sevenlerinin
Onların hep aklındasın
Mezar denen o gizemli yerde
Sevgili babanın yanındasın
.....

Numan Kurt / 24 Ağustos 2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333805/analar-aglar-serife-ye.html>

BÖLÜK PÖRÇÜK (1) (anı-şiir)

Ne de ısıtır insanın içini
Yaz günleri
Ilık esen rüzgarla
Sabah güneşi
Komşu gelin Yeter bacının
Transistörlü radyosunda
"Şen ola düğün, şen ola"

.....
Çiy vardır erkenden
Ağzını açmış bekleyen aslanlar gibi
Ekinleri yutmayı bekler
Biçerdöverler
Hele bir kuşluk vakti gelsin
Dinle o zaman
Vagonete gürül gürül dökülen
Buğdayın bereket sesini

.....
Sac kurulmuş dışardaki tandıra
Ümüş ebem içli çörek yapıyor
Çöreğin de kenarı kızarmış
Hoş kokulu tereyağ akıyor
Odanın kapısında
Dedem
Elinde peşkir
Sinekleri kovalıyor
Biraz gecikirse çörek
Dövüşecek adam arıyor

.....
Bir telaş bir telaş köylüde
Harman hasat zamanı
Önce dökülür buğday kapıya
Kamyoncular gelir, çinik çinik sayılır buğday
Kışlık yiyecek, borç harç parası için
Satılır "Yabanlı"ya
Biter mi iş köy yerinde
Sap çekilecek, patoza verilecek, saman yosulacak
Biz üç kardeş kendi işimizle birlikte
Koşarız yardıma
Anamızın tek "gardaş"ı dayıma

.....
Güz yaklaşır
Başlar köylünün tek eğlencesi düğünler
Vursun davul, çalsın zurna
Kurulsun sinsinler
Öyle bir iki gün değil
Dört gün sürer
Komşu köylerden gelen gidenler
Nasıl unutulur Haydar, Hüseyin ustaların
"Gıy gıy" abdal havaları
Atılan paraları sırt üstü yatıp alan köçeğin
Zil şakırtıları
Hele de peş peşe gelen
Bu gün hepimizin unuttuğu
Köyümün halayları
En çok da gelin gideceği sabah
Serilen çeyizi
"Benim de olur mu bir gün?" diye

Seyretmeyi severdim
Gelin çıkarken evden zurnacının çaldığı
Gelin havasıyla ben de bazen
Gözyaşı dökerdim

.....
Çok severdi köyümün gençleri
Futbol oynamayı
Bir de o zamanın rüzgarıyla
Devrim yapmayı
Her yanı düzlük olan köyümde
Filesiz direklerle kurulmuş
Kireçle çizilmiş futbol sahası
Bırakın çevre köyleri
Yakın ilçelere de kafa tutardı
Köyümün formasız futbol takımı

.....
İllerde, ilçelerde tutulan
İki göz evlerde
Üçümüz, beşimiz bir araya gelip
Bazen başımızda bir ebemiz
Okumaya çalışırdık
Biz köy çocukları
Ne de tatlı gelirdi haftada bir
Altmış kuruşa sinemaya gitmek
Ve de belki yılda bir
Yüz yirmi beş kuruşa yarım ekmekle birlikte
Bir tabak kuru fasulye yemek

.....
Bugün de böyle
Dizelerle anlatmak istedim köyümü
Şimdi gidip de bulamadığım tatları
Zaman zaman
Anlatacağım

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334132/boluk-porcuk-1-ani-siir.html>

BÖLÜK PÖRÇÜK (2) (anı-şiir)

31/1/2009

Evler evler
Toprak damlı evler
Kış yaklaşıyor, kar, yağmur
Bu evlerin damları
Çorak ister
Çorak dediğin iki köy ötede
Güzyurdu'nda
Traktörler getirmek için bu çorağı
Yarışa çıkar
Birbiri ardında
Biz de iki emmi oğlu
At arabasıyla
Kaplumbağa ile tavşanın yarışı misali
Düşeriz yollara

Bir göçmen köyü var
İki saatlik yürüyüş mesafesi
Adı Yurtyeri
Onlar gelince, ben doğduğum yıl
Kaymakamı vurmuş köylüm
Yerleşirler de toprağımızı bölerler diye
Köyüm medeniyeti onlardan öğrendi
Tarlalar yine bölündü
Kerpiç duvarımızı, sıvamızı onlar yaptı
Pancar, ayçiçek ekmeyi onlardan öğrendik
Bir de çatılı evi
Çünkü onların hepsi işinin eri

.....
Akşam olur
Çoluk çocuk yer sofrasında
Çalarlar kaşığı bulgur pilavına
Ya da ara sıra da olsa
Patatese, patlıcana
Daha sofraya yeni kalkmıştır ki
Duyulur dışarda
Hakkı dayımın "Ben geliyorum" öksürüğü
Tam da ne güzel sohbet olacak derken
Uyuklamaya başlarlar Hacı dayı, Yaşar dayı, Ali Şükrü ağabey
Her biri bir köşede

.....
Bir bayram sabahı
Köyün akli yeteni camide
Gezici olduğunu söyleyen vaiz
Konuşuyor o kutsal kürsüde
Ama söyledikleri
Çok tuhaf, saçma geliyor hepimize
Dayanamıyor "Hatip" namıyla Hakkı Çavuş
Bağırıyor vaiz bozuntusuna:
"İn aşağı ordan düzül!"
Neye uğradığını şaşırıyor adam
Allak bullak oluyor yüzü

.....
Kadınlarımız, kızlarımız
Analarımız, bacılarımız
Hele de yazın
Durmadan çalışanlarımız, çalışanlarımız
Az da olsa boş kaldığında
Eline hemen kirman alanlarımız

Şimdi ara sıra da olsa
Aklıma gelir
Düğünlerde
"Su sızıyor, sızıyor taşların arasına
Oğlan ben kurban olam kaşların arasına"
Türküleriyle birlikte
Def çalışınız

.....
Açarız uyumamışsak
Akşam saat dokuzda radyoyu
Dinleriz sanki huşu içinde
"Mikrofonda Tiyatro"yu
Bir de ramazan geceleri sahurda
"Ah,Karagöz'üm" sesleri
Köyde az bulunan radyodan
Maç dinlemeye gelirlerdi bize
Köyümün neredeyse tüm gençleri

.....
Göllerinde kurbağalar öten
Bacalarında Dadağı kömürü tüten
Şimdilerde çoğu insanını
Kentlere göçüren köyüm
Anımsadıkça seni
Hep anlatacağım

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334390/boluk-porcuk-2-ani-siir.html>

BÖLÜK PÖRÇÜK (3) (anı-şiir)

2/5/2009

Utangacız, sessiz ama
O kadar da uysal değiliz
Biz de
Bazen elimizde kuş lastiği ya da
Sapanla gezeriz
Lastiği bulmak kolay
Kesersin vagonetlerin eskimiş iç lastiğinden
Peki ağaçtan çatalı nerde bunun
Dikili ağaç yok ki köyde
Kessek bu ağacın bir yerinden
Satın alırdık herhalde
Köye gelen çerçilerden

.....
Elimde kuş lastiği
Dolaşıyorum ne yapacağımı bilmeden
Birden bir serçe konuyor
Teyzemgilin tandır damındaki bacaya
Körün taşı denk gelir misali
Lastikteki taşı salıyorum havaya
Baktım bacaya konan o minicik serçe yok
Korktu, uçtu gitti, diyorum
Biraz sonra tandır damınının
Yanına varıp
Küçük pencerenin camında
Göğsü kanlı
Çırpınan serçeyi görüyorum
Kırlangıçları hiç vuramazdık ya
Artık ne serçe ne de güvercin vuruyorum

.....
İlkokul diplomalı da olsa
O zamanlar
Babam, köyün memuru
İlçeden köye gelen
Tapucusu, tahrirat katibi, bankacısı
Öğle yemeğinde
Bizim evde
Haber gelir
Yemek hazırlanacak
Yumurta kırılacak
Tereyağlı pilavın üstüne
Tavuk da didilip konacak
Şimdiki gibi hazır tavuk mu var
Görev bize verilir
Tavuk önde biz arkada koş babam koş
Çok geçmez
Bizim tavuk olur sarhoş
Kanatlar düşer, ak tavuk koşamaz olur
Biraz sonra kesilmiştir
Kendini sıcak suda bulur
Yerler, içerler, pantolon kemerleri göbek üstünde memurlar
Evin çocukları da sıyrılmış kemiklere bakar

.....
Bozkırın ortasında
Düz ovada ağaçsız bir köy
Toprak çok bereketli ama
Yetişen buğday ve pancar
Sebze, meyve ne arar

Arada sırada ilçe pazarından gelen meyveler
Onu da ev ahalisi
Gıdım gıdım yer
"Kömbe" denilen şehir ekmeği yani somun
Ayda yılda bir kez kasabadan gelir
Mübarek; pasta,börek niyetine yenir

.....
Bin dokuz yüz altmışlı,yetmişli yıllar
Bir "Neşet Ertaş rüzgarı" esiyor
Orta Anadolu'da
Biz gençler de dinliyoruz
Büyük zevkle
Bu "Bozkırın Tezenesi"ni
Radyoda ya da kırk beşlik plaklarda
"Köprüden Geçti Gelin" türküsü
En güzel ifadesini buluyor
Halaylarda

.....
"Bölük Pörçük" anılarım
Zaman zaman devam edecek
Köyümün kırk elli yıl önceki
Yaşam biçimi
Bu tarz anlatımım
Köy sitemize
Yine gelecek

2 Mayıs 2009
Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/334725/boluk-porcuk-3-ani-siir.html>

ÇEŞİTLEMELER

ALİŞAMADIM

Bir Cumhurbaşkanımız vardı bir zamanlar
Yirmi beş yaş altındakiler pek hatırlamazlar
Askeri teftiş etmişti
Eşofman giyerek
Ortalık ayağa kalkmıştı da
Sanki herkesle alay eder gibi
Gülümsemişti
"Alışsınız...alışsınız..."
Diyerek
Böyle başlamıştı
Ufaktan ufaktan kaybolmaya
Bu Cumhuriyetin değerleri
O günleri arar olduk
Duyunca dün söylenenleri
Şimdilerde de bir emniyet müdürü
Terörle, teröristle,
Askerime kurşun sıkan
Ülkemi bölmeye çalışanla
Savaşması gereken kişi
"Teröriste de ağlamayan kişi insan olamaz"
Diyor
Bu adam hemen yarın görevden alınır derken
Pek çok yöneticiden, siyasiden
Destek görüyor
O zaman ben derim ki: "Sen aklıma mukayyet ol Tanrım
Acaba gide gide
Bu sözlere de mi alışırım"
İnsan nasıl ağlar evladının katiline
Bölücüye
Vatan hainine
Yakında vali de olur bu sözlerin sahibi
Hiç şaşmayız
Belki pek çok değerini yitimine alışırız da
Bu kendini bilmezliğe
Alışamayız
.....

HAVA SICAK

Sıcak, sıcak
Ankara çook sıcak
Bu kaçınıcı su
İçtiğim soğuk soğuk
Bardak bardak
İç terle, iç terle
Atletin suyu çıktı çıkacak
Sıcak, sıcaaak
Ankara çook sıcak ...
Sana ne kardeşim elin Suriye'sinden
Demokrasi havarisi kesildik
Kadının adı yok Arabistan'da
Suudi'ye sesin ne zaman
Çıkacak
Hiç çıkmaz
Niye mi
Sesini keser hemen
Onların ve senin ağababan olacak
Gazetecimiz, milletvekilimiz tutuklu

Seyrederiz
Yandaşımız çok mutlu
Konuya komşuya vermeye kalkışırız düzen
Umarım
Sonunda biz olmayız
Üzülen
Sıcak, sıcaaaak
Hava çok sıcak
Ev de Ankara da
Bir esinti ha geldi ha gelecek
Halkımız bir gün
Bu rüzgârı estirecek
.....

ZAMAN TÜNELİNDE

"Hangi resmime baksam ben değilim
Yalandır kaygısız olduğum yalan"
Derken
Otuz beş yaşı
Yolun yarısı olarak
Kabul ederken
Ne kadar da haklıymış Cahit Sıtkı
Şakaklarımıza kar yağdı
Yaşayıp giderken Veysel'in bu 'iki kapılı han'ında
Dostlarla da yollar
Ayrıldı
Şöyle içimizden gelerek
Cahit Sıtkı misali
'Haydi Abbas, vakit tamam
Akşam, diyordun işte oldu akşam
Kur artık çilingir soframızı
Dinsin şu kalp ağrısı"
Diyemedik
Yıllar yılları kovalarken
Biz
Akıp giden zamanın değerini
Bilemedik"
.....

. ÇARE

"Sanki böyle günleri beklerler
Ekranlara çıkmak için
Birtakım
Dilli düdükler
Çoğunun dili varmaz
O itlere "terörist, katil" demeye
Diyecek babayiğitleri de yandaşlar
Oraya çıkarmaz
Ne oldu bize
Nasıl ellerini, kollarını sallayıp gelirler
Bu eli kanlı katiller
Hani izliyordu Amerika
Hani hemen haber verecekti bize
Fayda gelmez bize onlardan
Koskoca şanlı Kurtuluş Savaşı'nı
Halkımızın gücüyle kazandık
İnanmışım bir tek yol var
Bırakın o dilli düdüğlerin stratejilerini
'Demokrasi' ayaklarını, açılımlarını
Amerikan yardımını
Şiddete şiddet
Sürüp atacaksın bu itleri
Bu temiz topraklardan" .
.....

AÇILDIK

Açıldık
Katiller başı ile görüşecek kadar
Açıldık
Diyarbakır'da meclis kurup
Özerklik ilan edip
Bir de "demokratik" lafını ağzından düşürmeyenlerle
Anlaşmaya uğraşacak kadar
Açıldık
On üç canın şehadetini
Futbol şikesinden daha basit görüp
Kanıksayacak kadar
Açıldık ya
Saçılacak kadar

.....

İYİ BAYRAMLAR

"Hani benim akide, sormuk şekerim
Nerede
Mahalleyi dolaşıp
El öpenlerim
Hiç harçlık almadım ben bayramlarda
Yine de
Çocukluğum kadar uzak
Çikolata tadında değil de
Akide, sormuk tadındaki
Bayramları
Özlerim"

Bayramınız kutlu olsun, tatlı geçsin efendim...

.....

YALAN

"Nevruz" kutlamasıymış
Yalan
Barış eli uzatılmış
O da yalan
Gövde gösterisi bu
Düpedüz
Konuşuyor kürsüde
Bir sürü
Utanmaz yüz
"Posterleri taşınmayacak!"
Demişler
Teröristbaşı için
Yahu kardeşim ne posterinden bahsediyorsun
Emirleri okunuyor
Eli kanlı adamın
Bağırıyor devlet yöneticileri
"Türk bayrağı neden yoktu?"
Diye
İşte ben buna
Yani bayrağın taşınmamasına
Çok sevindim
Niye mi
Kirlenmesin o al bayrak
O bayrak ki
Bize
Şehitlerden hediye

.....

KENDİ BAŞIMA

Uzaklarda
Bir köy evinin sessiz odasında

Yağmur vururken
Camlara
Gece karanlığında
Yanarken sobada ceviz kabukları
Çıtır çıtır
Uzansam somyaya
Elimde gazete, başucumda kitap
Ve de dingin, alıp götürren müziğiyle
Keman sihirbazı
Farid Farjad

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656078/cesitlemeler.html>

DÜŞEN YAPRAKLAR GİBİ

Ne zaman çıksam sokağa
Sonbaharda
Dolaşsam parklarda, bahçe kenarlarında
Bir hüzün kaplar içimi
Kocaman ceviz ağaçlarından
Yere düşmüş
Sararmış yapraklara
Bakarım da...
Ne umutlarla yeşermiştin bu yapraklar
Yeşilin en güzelini vermişlerdi
Doğaya
Döküldüler tek tek
Kendi dallarının altına
Karışıp gidecekler
Toprağa

Nasıl da benziyoruz birbirimize
Sararan yaprak
Şöyle dönüp baktım da
Geriye
Ha sen yaşamışsın üç beş ay
Ha ben yaşamışım
Altmış yıl
Ben doğaya veremedim yeşilin güzelliğini
Belki tadına varamadım
Yetiştirdiğim meyvenin
Ama yok artık faydası
Üzülmenin, yerinmenin
Dediler ki bana
Vefa nedir bilen öğrencilerim:
"Biz, sizden öğrendik güzel dilimizi
Konuşmayı, yazmayı
Hele de Orhan Veli, Cahit Sıtkı şiirlerinin
Tadına varmayı
Ömer Seyfettin öykülerinde kahraman
Sait Faik öykülerinde insan olmayı"
Ne güzel şey bir bilsen
Senin döküldüğün ceviz ağacının karşısında
Bir banka oturup
Bunları hayal etmek
Sonra da
Yüzünde buruk bir gülümsemeyle
Kalkıp
Eve gitmek

Sen hiç üzülme sararmış yaprak
Yeni tomurcuklar çıkacak, yeşerecek
Dallarında
Ağacının
Ben de üzülüyorum
Bir hüzün doldursa da içimi bazen
Bak, bizim tomurcuklarımız büyüdüler
Geliyorlar
Gülen gözleri, apaydın yüzleriyle
Benim bu güzel ülkem
Hep yeşerecek
Hep yeşerecek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668847/dusen-yapraklar-gibi.html>

DEDEDEN TORUNLARA (1-2)

Ne kadar keyifliydi
Ne kadar ilginçti
Metroda trene binmek
Biz; dede, torun birlikte
Kızılay'ı da gezmek
"Duru da gelince üçümüz gelelim"
Sözünü vermek
Dönerken eve trende yorgun
Fotoğrafımı çekti Yiğitalp
"Bak, dede," dedi, "senin kafanın üstündeki adam da kel"
Gülümsedi yakınlarda oturanlar
Bizim yaramaza sevgiyle bakanlar
Durakların adını tek tek ezberledi durdu
En hoşuna giden de "Macunköy" anonsu oldu
Çocuk bu ya
"Macundan köy mü olur dede"
Diye diye
Durmadan güldü
.....

Bir ayrı neşeliydi bugün Duru
Başka zaman
Hiç yüz vermezdi bana
"Çıkar"ı olmadan
Şimdi ikide bir öpücük atıyor
Gülücükler
Benden yana
"Vardır bir sebebi" derken
Kafasındaki yeni şapkayı
Ayağındaki ayakkabıları
Görüyorum
"Ben prensesim!" diyor
Bir yandan da alınan cicileri gösteriyor
Bizler yaşamasak da bu çocukça sevinci
Beni çocukluğuma götürüyor
Duru'nun bu neşesi
Onun yaşlarındayken
Ya da
Biraz daha büyükken
Ayaklarıma
Kışın giydiğim "soğukkuyu"
Yazın giydiğim naylon ayakkabılar geliyor aklıma
"Sizler şanslı çocuklarsınız" diyorum
Torunlarıma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738779/dededen-torunlara-1-2.html>

EĞİRDİR MEYDANINDA İKİ AĞAÇ

İki ağaç
Eğirdir meydanında
Biri küçük kalmış öbürünün yanında
Yaşamışlar, yaşıyorlar
Onlarca yıldır
Birbirlerine
Sevgiyle bakıyorlar
Belli ki hiç kavgaları olmamış
Gölgelerinde oturan insanlara inat
Kıskançlık, dedikodu, hırs
Onlara
Uğramamış
Eğirdir meydanında iki ağaç
Gölden esen rüzgâra karşı uçururken yapraklarını
Gölgelerinde
İki ihtiyar
Anlatıyorlardı birbirlerine
Hatıralarını
Ortasında iki ulu ağaç Eğirdir'in
Çakıllarla çizik gövdeleri
Sanki dert yaşıyorlardı
Gelip geçene
Yılgın, süzgün, ezik
"Sevgi , barış nutukları atanlar
Bizi hiç rahat bırakmadılar
Bu çizikler, yaralar
Silinmeyen izleridir
Yaptıkları işkencenin"
Ben de oturdum
Eğirdir meydanındaki bu iki ağacın
Gölgesinde
Her yanı cennet güzel yurdumun
Bu şirin beldesinde
Elimde bu yörenin kırmızı elması
Gölden gelen dalga sesi, sanki deniz havası
İki ulu ağaç
Yara bere içindeki gövdeleriyle
Serin gölgeleriyle
Aklımda kaldılar

.....
23 Ağustos 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756570/egirdir-meydaninda-iki-agac.html>

SİZLERİ ANDIM BİR 24 KASIM GÜNÜ

Bir tuhaf
Heyecan kaplar beni
İçim içime sığmaz olur
29 Ekim ya da 23 Nisan günleri
Erkenden kalkarım
Giyerim, bir emekli de olsam
En güzel giysilerimi
Eve en yakın bir okulun bahçesinde
Şöyle kıyıda köşede sessizce
Bayramınızı seyrederim çocuklar
Duyarım
Sınıfta olmasa bile
Sizin bahçedeki seslerinizi

Hep aydınlığa koşun çocuklar
Kararttırmayın
Yarınlarınızı, geleceğinizi
İzin vermeyin bağnazlığa
Geriliğe
Kaldırsalar da yasaklasalar da
Andımızı
Siz yine her fırsatta okuyun
Unutmayın, unutturmayın
Atatürk'ü
Onun en güzel sözünü bağırın her yerde
Göğsünüzü gere gere
"Ne mutlu Türk'üm diyene..."
Diye

Hiç unutmadım
Sabahları sınıfa girince hep birden
Ayağa kalkışınızı
"Günaydın çocuklar!" dediğimde
"Sağol!" diye bağırışınızı
Ne de güzel dururdu üstünüzde
Siyah önlük, beyaz yakanız
Ceketiniz ve de yana kaymış kravatınız
Sonra
Başlardık derse
Gözleriniz sorardı sanki
"Öğretmenim bize hikâye okuyacak mısınız?"
Nasıl da dinlerdiniz
"Falaka, Havva, Aklım Arkada Kalacak" hikâyelerini
Ve daha nicelerini
Sanki kendinizden geçerdiniz dinlerken
Atilla İlhan'ın "Türkiye'm"
Şiirini

Anadolu bozkırının
Bir şirin kasabasında
Tek ortaokulun her tarafı çizilmiş sıralarında
Bakışlarınızla, duruşunuzla, saygınızla
Sizleri hatırladım çocuklar
Bu 24 Kasım'da
Biliyorum
Çoğunuz şimdi güzel yerlerde
Ekmek kavgasında

Yüreğinizde eksilmesin hiç
Vatan sevgisi

Bilime, akla dayandırın
Düşüncelerinizi
Sağlıklı, mutlu yaşayın
Bu ses
Otuz altı yılını sizlere vermiş
Şimdi emekli
Bir öğretmeninizin sesi...

.....
Numan Kurt
24 Kasım 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781918/sizleri-andim-bir-24-kasim-gunu.html>

ONLAR NİÇİN SAVAŞTILAR

[italik] [/italik] Eğitim yuvası okullar ateşe verilirken çok üzüldüm ve Gazi Binbaşı Mehmet'in sözleri içimi sızlattı. Aşağıdaki dizeleri yazdım.

ONLAR NE İÇİN SAVAŞTILAR?

"Bizim yaptığımız bir şey yok, asıl işi yapanlar şehitler. Biz sadece gittik, geldik o kadar. Bizim sadece kolumuz, bacağımız kopmuş; ama öbürleri şehit oldular, öldüler. Bizim kaybımız bir şey değil. Allah onların ailelerine sabır versin, bize değil"

Böyle diyor kahraman Mehmet Binbaşı
Gazi olmuş
Yüzü darmadağın
Gözünde ne kirpik kalmış
Ne de kaşı
"Bizim yaptığımız bir şey yok!" diyor
Yine de
Onun üzüntüsü, kederi olmuş
Bu vatan uğruna canını vermiş
Binlerce şehit arkadaşı
"Açılım süreci"
"Analar ağlamasın" derken
Atı alan Üsküdar'ı geçerken
Ne kadar da alıştık biz bu uyutmalara
"Sayın" da oldular artık
Katillerin heykeli dikilip
Atatürk heykelleri yıkılırken
Eğitim yuvası okullar
Yakılırken
Devletin polisinden ayrı
Kolluk güçleri kurulurken
Biz açılıyorz
Askere kurşun sıkanlar
Yol kesip adam kaçırınlar
Ve de şimdilerde okul yakanlar
Saçıldıkça saçılıyor
Ne duruma düştü koca devlet
Bebek katilinden umar oldu
Medet
Artık hiçbir şeyden korkmuyorlar
Yakıyor, yıkıyor
Kaçmıyorlar
İçim sızlıyor yakılan okulları gördükçe
Binlerce şehidimizi, gazimizi
Ve de sevgili yeğenimi düşündükçe
Bırakın artık bu "açılım, çözüm" hikâyelerini
Okul yakıp yol kesenlerin
Binlerce fidanı şehit edenlerin
Kırın artık ellerini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873994/onlar-nicin-savastilar.html>

BİR KAR YAĞSA DİZ BOYU

Söylemek istemedim hep aynı sözleri
Yeni yılda sağlık mutluluk dilekleri
Zengin olma istekleri...
Başka dileklerim var bu yıl
"Bir kar yağsa.." dedim
Yeni yıla girerken
Silse süpürse tüm pislikleri
Küçücük kelebekler gibi
Yavaşça süzülse yeryüzüne kar
Bembeyaz olsa toprak, doğa, evlerin damları
Ve de ağaçlar
Hele de insanların yürekleri
O yürekler, o beyinler de temizlense
Bir kar tanesinin duruluğu, aklığı kadar
Okullarda bilimin ışığı ile aydınlansa çocuklar
Atsak içimizden kini nefreti

.....
Yaşananlara bakınca ülkemin güneydoğusunda
Suç oldu sanki savunmak devleti, milleti
İsyan eden, yakıp yıkan haklı
En acı olanı da
Sokaklarda cirit atıyor adamlar
Elleri silahlı
Ne polisin ne askerinin
Ne de oraya giden memurun
Can güvenliği var
Bizler "açılım"la uyutulurken
Onlar atı alıp Üsküdar'ı boylayacaklar

.....
Asgari ücret açıklandı bugün
Dokuz yüz bilmem kaç lira
Milyonlarca kişiye sadece somun ekmek parası
Beştepe'de ışıldarken katrilyonluk saraylar
Siz, yıllık otuz kırk liralık artışa razı olun
Aman ha aman
Dokunan o tepelerde oturanlara
Yanar mı yanar

.....
Çok sözümüz var söylenecek de
Bir kar yağsaydı
Ankara'ya
Bir yağsaydı
Bekliyoruz gece gündüz
Bir başlasa kar
Temizlenecek ne çok pislik var

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888385/bir-kar-yagsa-diz-boyu.html>

ZALİMLER HEP PUSUDA

Tek silahı kalemini, ülkesinin bağımsızlığına adanmış, vatansever, araştırmacı gazeteci Uğur Mumcu'nun anısına.

ZALİMLER HEP PUSUDA

"Bir pazar sabahıydı
Ankara kar altında"
Kar altındaydı Ankara
Beyaz, aydınlık
Hep pusudaydı zalimler
Yüzleri kapkara
Beyinleri karanlık

Bitmedi yıllar boyunca
Ucuz can pazarı
Vuruldu kahpece bu ülkenin aydınları
Gazetecileri, bilim adamları
Batırıldı, karartıldı yaz güneşleri
Kalemleri düştü ellerinden
Hiç yaklaşmadı yanlarına
Bu zalimlerin
Merhamet, insanlık
Karardı birden
Ankara'nın kar beyazlığı
Çevirince kontağı
Saplandı şarapnel parçaları ciğerine
Artık yoktu sol elindeki kalemi
Bir tarafta kırık gözlüğü
Bir tarafta vatan sevgisiyle çarpan
Korkulara pabuç bırakmayan
Yüreği
Hatıra kaldı
Bize

"Uğurlar olsun, Uğurlar olsun
Hüzünlü bulutlar yoldaşın olsun
Bir keskin kalem, bir kırık gözlük
Yürekli yiğitlere hatıran olsun"

Dinlerken her seferinde
Bu türküyü
Bu ağıdı
Ağlarım
Soyanları, çalıp çırpanları
İnsanları kutsallarıyla
Kömürle, makarnayla
Kandıranları
Gördükçe
O yiğitlere
Yanarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/895576/zalimler-hep-pusuda.html>

KERPIÇ DUVAR DİBİNDE

(Fotoğrafa şiirler)

Bir hatıra
Elli beş yıl öncesinden kalan
Nasıl da bakmışız
İliceqli Debrah'ın objektifine
Anam kırk beş belikli
Ameliyattan yeni çıkan babam
Ben; tombul, göbekli
Ağabeyim sonraki halinin aksine
İnce ve zayıf
Kız kardeşlerim, korkulu gözlerle meraklı
Kerpiç evimizin duvar dibinde
Şimdi bu fotoğraftakilerden üçü yok
Göçüp gittiler bu zaman tüneline

Babam
Kaşlar hep çatık
Güldüğünü pek görmezdik
Gençliğinde
Mahallenin çocuklarını
"Hasan Çavuş geliyor!" diye korkuturdu anneleri
Saklanacak delik arardık
Ne zamanki yaşlandı
Sık sık ağlarken görünce
Anladık ki
Hiç de katı yürekli değilmiş
Bu adam
Sevgisini hep saklamış
İçinde

Yaptığı çörekler gibi yumuşacık
Toprak yüzlü anam
Memur eşiydi güya
Kooperatifte çalışırdı babam
Ama anamın da farkı yoktu
Köydeki
Diğer kadınlardan
Evin işleri bir yana
Ahırda mal, davar
Bir de tarlada çalışmak var
Tüm köy kadınları gibi
Adıyla bile seslenmezdi kocalar
"Gieyz" derdi babam
Adı mı, adı Hürü'ydü
Fotoğrafta da en arkada durduğu gibi
Tüm ömrünce
Babamın
İki adım gerisinde yürüdü

Büyük ağabeyim yok
Bu fotoğrafta
Ben, sonradan ekledim
Yatılı okurdu o zaman
Pazarören'de
Boyu posu, yakışıklılığı
Hayranlık uyandırırdu her görende
Bu dizeleri yazıyorsam
Heyecanla, coşkuyla

O öğretti bana pek çok şeyi
Benim de öğretmenim oldu
Bir dönemde

Diğer ağabeyim
Fotoğrafın solunda
O zaman incecik zayıf
Üç yaş büyük olsa da benden
Ben daha iriydim
Bedenen
Onun da emekleri çok köyümüzün çocuklarında
Öğretmendi
Emekliliğinde
Torunlarıyla mutlu yaşarken
İki bin sekizde
Bir ekim gününde
İçimizde onulmaz acılarla
Bırakıp gitti bizi
Erkenden

Babam palto giymiş
Biz iki kardeş tişörtlü
Ankara'dan yeni gelmiş ameliyatlı
Üşüyor
Kız kardeşlerim daha çok küçük
Saçlar taranmamış
Fotoğraf makinesini yeni görmüşler
Giysiler bir tarafa kaymış
Gözler meraklı
Ben mi
İşte çocukluğum
Bu fotoğrafta
Şimdilerde ise
İçimde
Anlatmak istediğim
Ne duygular saklı

.....
Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/908551/kerpic-duvar-dibinde.html>

FOTOĞRAFLARA ŞİİRLER

"FOTOĞRAFLARA ŞİİRLER" paylaşımına devam...

30 Temmuz 2014, Ramazan Bayramı'nın üçüncü günü kız kardeşim Kezban Üçhöyük'ün bahçesinde tüm ailem...

(1. Fotoğraf)

NASIL DA ÇOĞALDIK YILLAR İÇİNDE

Ne kadar da çoğalmışız yıllar içinde
Köyde üç aileydik
Elli yıl öncesinde
Babam, amcam, amcaoğulları
Bir arada üç ev
Kerpiçten, damı da toprak
Şimdi mi
Saymadım ama
O gün, o şirin bahçede
Baba, oğul, dede, torun, gelin, kız
Toplanmışız
Mutluluk, neşe ortak adımız
Elli, altmış kadar da
Varız
Keşke gelemeyenler de olsaydı
Dedik
Hele de görseydi aramızdan göçüp gidenler
Hepimizi bir arada
Bu neşeyle, mutlulukla
Birbirlerini daha iyi tanıdı çocuklarımız, torunlarımız
Söz, sohbet
Yedik, içtik her şeyi doğallığında
Bahçedeki iki ördek de
"Vak vak!" sesleriyle uğurladı bizi
Seneye de ağırlar
Umarız kız kardeşimin bu güzel bahçesi
Hepimizi

(2. Fotoğraf)

EKİNLER YEŞERMİŞ

Yollar
Uzayıp kıvrılan yollar
Bu yollarda çocukluğum, gençliğim var
Kenarında yemyeşil
Ekin tarlaları
Sarıp gidecek başaklar yaza kadar
Ağbeli'nde bir tarla
Aylardan nisan
Tarlada sarı çiçekli çiğdemler
Çıkarınca yumuşacık topraktan yavaşça
Büker boynunu
Her gelişinde baharın
Ben o sarı çiçekli çiğdemleri hatırlarım
Yollar
Özlenene kavuşturan yollar
Hep bu yollardan gittiler
Köyü terk ettiler
Okuyup yazanlar
Ekmek parası kazananlar

Yarısında yıkık evler
Kalanı otuz kırk hane
Üzerliği, akırdikeni bile yok olmuş
Köyü bekler
Yollar
Eskiden toz toprak
şimdi asfalt olan yollar
Yılda bir kere de olsa
Beni köyüme götüren yollar
Traktör altında kalıp yitip giden
Hüsne teyzenin öyküsünü
Yazmak, anlatmak için
Bu gidişimde dinledim
"Ah, bu yaşananları
şu köyün öbür yönünde yatanlardan
Yıllarca önce
Uzun uzun dinleseydim"
Dedim

.....

(3. Fotoğraf)

CEMİL İÇİN

"Bu güzel yüzlü çocuk
Sadık köyünün bir avlu duvarı dibinde
Ak kağıda poz verdiğinde
Lisedeydi
Ziyarete gelmişti halasını
Gezdik tozduk bir hafta
Sonra mı
Sonra okuyordu İstanbul Üniversitesi
İktisat'ta
Romanlardan oyunlar uyarlıyordu
O yaşta
Daha sonra mı
Karanlık düşünceli adamlar
16 Mart 78'de
Kıydılar ona
İlk kez
Bir ölüm ağlattı beni o zamanlar
Kardeşi kardeşe düşman etmişlerdi
Yitip gitti
Gencecik fidanlar"

.....

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/909871/fotograflara-siirler.html>

BENİM BABAM / ADI HASAN

(Fotoğraflara şiirler)

Dinlerken
Fatih Kısaparmak'tan o türküyü
Ağlayacak gibi olurum
Hüzünlenirim
Bugün yine dinledim ve dedim ki:
"Bir yazımda
Anlatmışım anamı
Onun yanmayan ellerini
Toprak yüzünü ve de sessizliğini
Hakkı kalmasın ben de
Şimdi de anlatayım
O sert görünüşlü
Arkadaş olamadığımız
Yanında ayaklarımızı
Uzatamadığımız
Yufka yüreğini ihtiyarlıkta anladığımız
Babamı"
İnce, uzun bir adamdı
Ellili yıllarda mideden ameliyatlı
İçmezdi köydeki tulumbanın sert, kumlu suyunu
Rahmetli ağabeyimle
Gölyeri'ndeki pınardan getirirdik testilerle
Kimse dokunamazdı
Bilirdi herkes Hasan Çavuş'un huyunu
Memurdu Tarım Kredi'de
Sigarası önceleri Yenice, sonra Maltepe
Yıllarca çalıştı kendi köyünde
Sonra taşı tarağı toplayıp gitti
Sivrihisar Dümrek'e
Kaman Savcılı' da geçti son on yılı
Kafasındaydı hep sekiz köşe kasketi
Beş çocuk büyütüp
Üçünü okuttuğuna göre
Vardı aldığı azıcık memur maaşının bir bereketi
Çocuktuk ya
Üç beş gün eve gelmeseydi babam
Özgür olurduk
O günler biz çocuklar için evde yaşanırdı bayram
Kooperatif memuruydu
Çok tanınırdı ve de sayılırdı çevre köylerde
Hangi köye düğüne gitse
Serili olurdu iki döşek
Yerde
Sessiz sakın emekliliğini
Kırk yıllık dostlarıyla
Ve altmış yıl eşi olan
Anamla
Yaşarken
Düştü, ona bunları çok gören onulmaz derde
Gençliğinde yüzü pek gülmeseydi de
İhtiyarlığında üzüldü hastalığına
Ağlardı hep
Bu hareketli adam
Ve on yıllık hastalığı boyunca tüm sıkıntılarını çekti
O gül yüzlü, sessiz anam
Çok sevmişler ki

Birbirlerini
Bin dokuz yüz doksan dokuzda
Biri martta bir temmuzda
Çekip gittiler bu dünyadan
Torunlarının gaziliğini
Ortanca oğullarının acısını
Duymadan
Şimdi herkes iyi
Rahat uyuyun köy mezarlığında yan yana
Anam babam

.....
Numan Kurt

Numan Kurt'un fotoğrafı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/918729/benim-babam-adi-hasan.html>

BU YANGIN SÖNDÜRÜLMELİ

“Ateş düştüğü yeri yakar”
Demiş atalar
Ne kadar doğru bir söz
Tüm atasözleri gibi
Hayattan alınan derslerin bir özeti
Ama
Artık ateş
Yalnız düştüğü yeri yakmıyor
Ülke yanıyor
Orman yangını misali
Yangın yayıldıkça yayılıyor
Kalles, kahpe tuzaklarda
Toprağa düşüyor fidanlar
İktidar kavgasında yüreğine ateşin düşmediği
Siyasiler
Ne tuhaf bir ülke olduk
Bir tarafta fidanlara kıyan
Gözü dönmüş katiller
Ve ülkemizin meclisinde
O katillerin destekçisi, uzantısı
Vergilerimizle maaş alan
Sözde vekiller
Bir de bunlara “demokrasi havarisi” diye
Oy verenler
Umarım anlamışsınızdır artık
Tüm ülkeyi sardığını
Ateşin
Ne savaşı kardeşim
Bu ülke kimseye savaş açmadı
“Ezildik, ikinci sınıf vatandaş olduk, demokratik haklarımız...
Falan filan
Hepsi külliyen yalan
Derdiniz başka, derdiniz ülkeyi bölmek
Kurban olun bu ülkenin bir karış toprağına
Ve göklerde dalgalanan al bayrağına...

Numan Kurt
8 Eylül 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951323/bu-yangin-sondurulmeli.html>

SEVGİSİ HEP YÜREĞİMİZDE

Sevmem
Kalıba dökülmüş, sıradan yazılar yazmayı
Böyle günlerde
Ama
On kasımlarda kopar gelir içimden duygular
Senden uzaklaştığını gördükçe insanların
Ülkemde
“Vatan kurtarmak, savaşlar kazanmak,
Toprakları kanlarımızla sulamak...”
Gerçek olsa da bu hamasilikler
Bıaktım onları bir kenara
Hiç unutmam
Bu ülkeye getirdiğin yenilikleri
Herkes biliyor
Saymaya gerek yok
Oysa benim hayranlığım, sevgim
Düşüncedeki
Şu üç yönüne
“Akılcılık, çağdaşlık ve bilimsellik”
Özelliğine
Baktıkça
Yurdumun güneyindeki rezilliklere
Ve de çağdışı tüm geriliklere
“Hayatta en hakiki mürşit ilimdir.” sözüne
Bir kere daha hayran oluyorum
Sana olan sevgiyi, bağlılığı
Yürekten
Duyuyorum

.....
Numan Kurt
10 Kasım 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/967365/sevgisi-hep-yuregimizde.html>

BAHARDA ÖZLERİM MEMLEKETİMİ

Ekinler boy atar, yeşerir
Otlar büyür
Açar düğmecik otunun mavi çiçeği
Aklıma düşer memleketimin uzayıp, kıvrılıp giden yolları
Ekinler arasında cır cır öten çekirgesi
Börtü böceği
Kışı çamur, yazı toz duman olsa da
Doyumsuz olur baharı
Atlar giderim arabaya
Kendi başıma
Yollarda yeşermiş ekin tarlaları
Yaklaştıkça
Bu yaşta bile
Bir heyecan kaplar içimi
"Köyümü göreceğim.."
Derim
"..kırını, bayırını, çakırdikenini, üzerliği
ve de kangalını"
Havasını içime çekeceğim bozkırın
Ziyaret edeceğim
Uzak yakın akrabaları
Tam yaklaşırken köye kıvrılan yoldan
Şih Mehmet ağabeyin tarlasının yanından
Yani Suçukan'dan
Durdururum arabayı
Fotoğrafını çekmek isterim köyümüm
İnerim arabadan
Çıkarırım makineyi
Tarlalara bakarım
Tarlaların bittiği yerde kıraçlara
Karpuz teveklerini birbirine bağlayıp
Tarlalardan köye giden tozlu yollarda
Seğirtip koşuşumuz gelir aklıma
Toz direk direk havada
Dökerdik tarla farelerinin kıraçtaki deliğine
Tenekelerle suyu
Biraz sonra çıkardı farecik yuvasından
Karnı davul olmuş
Telaşla koşardı sağa sola
Sonra mı
Sonra düşerdi tepetaklak
Seyrederdik fareciği biz çocuklar
Ettiğimiz işkencenin farkında olmayarak
.....
Birden gökyüzüne baktım
Araba dururken yol kenarında
Yolculuk ettim geçmişe , daldım yıllar öncesine
Köyün üstündeki bembeyaz bulutlarda
Pancar teklemeye giderdik tarlaya
Kadın, kız, çoluk çocuk
Tam da bu aylarda
Önce beyaz bulutlar yükselir küme küme
Sonra ikindiye doğru
Kararır bulutlar tam tepemizde
Yağmur serinliği vurur yüzümüze
"Haydi yağmur geliyor, doluşun vagonete
İslanmadan ulaşalım köye..."
Diye bağırır çavuşumuz
Daha köye varmadan başlar kırkikindiler

Toz toprak giysilerimiz islanır
Sırsıklam oluruz

.....
Dalıp gitmişken kıraçtaki otlara
Ve de gökteki bulutlara
İrkildim bir traktör kornasıyla
Selam verdi, geçti gitti bir köylüm
"Uğrayacağım yerler var!" diye söylenerek kendi kendime
Bindim arabaya
Yönümü çevirdim köyün üst başından
Ta aşağıya
Kimseyi göremedim köyün içinde
Her gelişimde olduğu gibi uğradım yine
Terk edilmiş köyümün az sayıdaki sakinlerinden
Mahir amcamın evine
Attık sandalyeleri kapının çıkışına
Hatır sorma, söz sohbet derken amcaoğluyla
Her zamanki güler yüzü ve de üstünün uğrasıyla Yeter bacı
Geldi yanıma
Hoş beşten sonra "Aç mısın, tavuk pilav var!"
"Yok, karnım tok!" dedim ve ekledim
"Siz ekmek mi yapıyorsunuz tandır damında?"
"Ekmek yapıyoruz komşularla"
Der demez tokluğumu unuttum, hemen sordum
"İçli çörek var mı içli çörek, tavuk, pilav da neymiş
İşte o benim için
Bal börek"
"Olmaz mı, yaparız senin için" dedi Yeter bacım
O ak bürgülü Anadolu kadınının tüm sevecenliğiyle
Çok zaman geçmedi aradan
Geldi yine yanımıza
Yanında ayrıntı, beş altı içli çöreğiyle

.....
Gezdim köyün içinde
Az kalsa da vardı birkaç akraba daha
En sonunda bir dua okumak için anaya, babaya
Uğradım göçmen köyü yolundaki
Mezarlığa
Yılda bir kere olsa da
Tandırda pişen çöreğin kokusu gibi gelir
Köyümün kokusu
Burnuma
Anlattım
Köyün girişinde fotoğraf çekerken aklıma gelenleri
Mahir amcanın Yeter bacının
Ayrıntısını çöreğini
Ömrüm oldukça gideceğim her baharda
Özlüyorum poyrazı sert bozkırımın havasını, suyunu
Daha nice yıllar anlatmak isterim
Bozmak istemem bu güzel
Ve de tatlı oyunu

.....
Numan Kurt
1 Aralık 2015
Numan Kurt'un fotoğrafı.
Numan Kurt'un fotoğrafı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973548/baharda-ozlerim-memleketimi.html>

NASIL DA GÜLÜYOR GÖZLERİ ÇOCUKLARIN

(Torunlar ve tüm çocuklar için)

Anlatmıştım ya bir yazımda
“Onlar Büyürken” diye
Bebekliklerini, ilk yürüyüşlerini
Ve de ilk sözcüklerini
O sözcükleri tatlı dilleriyle
Yarım yamalak söyleyişlerini
Hele de
“Dede!” deyişlerini
Geçti aradan beş yıl
Anaokulu, baba okulu derken
İlkokula başladı bizimkiler
Birinci sınıfta Duru
Okumayı söktü sökecek
Sesleri öğreniyor önce
Durmadan tekrar ediyor o gün öğrendiklerini
Eve gelince
“Dede!” dedi geçenlerde bana
Senin adını okumayı da yazmayı da öğrendim
“Bak, şuraya yazayım da göstereyim sana”
Yazdı, getirdi; heceledi okudu
Pek de güzel yazısı var
Ne büyük mutluluktan benim için
Beyaz kağıt üzerine sanki
Rengarenk nakış dokudu
Bu ara tuttuğu takımı da değiştirmiş
Hani ben de Yiğitalp de Galatasaraylıyız ya
O da bizim takıma geçmiş
Ne derse desin kanmıyor artık
Babaya

Yiğitalp mi
O yaramaz başka bir âlem
Babasının, annesinin söylediğine göre
Ders zili çalar çalmaz
Kendisi gibi yerinde durmaz ekibiyle
Koşuşturuyormuş
Her teneffüste
Sırtı başı
Kan ter içinde
Bir futbol merakı başladı ki sormayın
Ne olacak zamane
Elinde onlarca kart
Hangi futbolcuyu sorsan cevap hazır
Kabul etmiyor hiç yenilgiyi
Oynadığımız tüm oyunlarda
Ne zaman yenersen beni
“Ben yendim!” diye
Eller hep havada
Ne zaman gelecek olsa hafta sonları
Bize
İki el yine havada
Bizim evde onun için özgürlük var ya
Belki size tuhaf gelir ama
Ben, bazen okullarına gidip
Okul bahçesinde oynarken
Gizli gizli bakıyorum

Onlara

Tek olduklarında sarılmıyorlar pek dedeye
Ne zaman bir araya gelseler
Ben "Kim önce sarılacak bana!" diye bağırdığımda
İkisi birden çıkıyor tepeye

Büyüsünler sağlık içinde analı babalı
Torunlarım
Ve de tüm çocuklar
Dünyanın tüm çocukları
Onlar topraktan yeni çıkan fidan gibi
Onlar baharda kır çiçekleri
Yaşasınlar barış içinde bir dünyada
Ey dünyayı kana bulamak için
Hırlaşanlar
Hatta kana bulayanlar
Sizde bu fidanların, çiçeklerin
"Geleceğimizi karartmayın!" diyenlerin
Vebali var

Numan Kurt
13 Aralık 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977626/nasil-da-guluyor-gozleri-cocuklarin.html>

DAYIM FOTOĞRAF İSTEMİŞ

BİR FOTOĞRAF-BİR ŞİİR

Öğretmenlik yıllarımda çok sevdiğim bir hikâyeyi dersine girdiğim tüm sınıflarda okurdum. Doktor yazar Muzaffer Hacıhasanoğlu'nun bu hikâyesi beni de öğrencilerimi de çok etkilerdi. "BİR FOTOĞRAF CANLANIYOR" adlı bu hikâyede yazar akşam evine giderken yerde çamura bulanmış bir fotoğraf bulur. Bu fotoğraf kısa bir süre önce elektrik direğinden düşüp ölen bir elektrikçinin aile fotoğrafıdır. Yazar, fotoğraftakileri tek tek konuşturarak bir aile dramını anlatır. Merak edenler bu hikâyeyi internetten bulup okuyabilirler.

Ben de eski siyah beyaz fotoğraflara bakıp şiir yazmayı seviyorum. Aşağıdaki fotoğraf en az elli beş yıllık, belki daha fazla. Ben de baktım ve bu dizeleri yazdım.

DAYIM FOTOĞRAF İSTEMİŞ

Nedense

Siyah beyaz olanlarını severim fotoğrafların

Hani güneş ışığı tüm kirliliği gösterirken

Gündüzleri

Saklar ya ay ışığı geceleri

Tüm pislikleri

Ben de ay ışığındaki görüntülere benzetirim

Siyah beyaz olanları

Duvar dibinde çekilmiş

Gurbete gönderilecek o fotoğrafları

Dokuz kişiyiz ak kağıt üstünde

Dede, ebe, ana ve de

Biz torunlar

Altmışlı yılların başında dayım askerde

Mektup gönderir

Der ki

Ucu pullu mektubunda

“Bir resminizi gönderin

Özledim köyümü, sizleri

Oturur bakarım

Talimden sonraki her tüfek çatımında”

Kırılır mı hiç “bir oğlan”ın isteği

Topladı dedem bizleri

İliceqli Debrah

O şakacı, esprili adam

Fotoğraf makinesi elinde

Elma, üzüm sattığı eşek arabası yedeğinde

Dilinde de hiç bitmeyen şakaları

Köye geldiğinde

Çektirdik bu fotoğrafı duvar dibinde

Nazik yenge yok bu fotoğrafta

Bu fotoğraf kocasına gönderilecek

Ayıp olur

Durulur mu kocaya gönderilecek fotoğraf için

Kayınbabanın yanında

.....
Dedem, sekiz köşe şapkası, çiçek bozuğu gözleri

Ve de az gülen yüzüyle

Nasılsa

Yanına almış

Hiç adını söylemeden çağırdığı ebemi

Onu anlattım daha önce

Şimdi sıra diğerlerinde

Ebem, yani ninem, anamın anası

Sessiz sakin kadınların en hası

Tatillerde köye geldiğimde

“Hoş geldin kurbanım!” sözü dilinde

Elinde de çok sevdiğimi bildiği yoğurtla dolu

Kalaylanmış bakır tası
Adı Ümüş, kendi gümüş; ama hiç gün görmemiş
Sirtında kadife ceketi
Altında üç eteği
Başında bürgüsü, sarığı, kucağında torunu
Onca yıllık ömrü
Kasabayı, kenti görmeden yaşadı
Ne yakınları ne de konu komşusuyla hiç olmadı
Sorunu

Bakınca tam solunda fotoğrafın
İnce, zayıf, uzun bir kadın
Benim anam
Hani şu bir çok yazımda anlattığım
Mektuplar yazdığım
Kocası memur; ama kendisi tam bir köy kadını
Başında siyah bürgüsü, kolunda kolçağı
Hep açık çocuklarına kucağı
Bir eli ev işlerinde hamurda
Bir eli tarlada, ahırda
Poz veriyor askerdeki
Biricik kardaşına
Fotoğrafın en başında
Ağabeyim
Ak gömleğin yakasını çıkarmış ceketinin üstüne
Yakışıklı mı yakışıklı
O zaman öğretmen okulunda
Şimdi sağlık dilekelerimizi yolluyoruz
Kendisi Antalya'da
Yetmiş beş yaşında

En önde, ortada teyze oğlu Nafiz
Koca bir yırtık pantolonunda
Bu fotoğrafı görmüş geçenlerde
"Benim yırtık pantolon şimdi moda oldu gençler arasında"
Diye yazmış
O da şimdi mutlu, rahat
Torunlarla uğraşıyor İstanbul'da

Kim mi o tozdan topraktan beyaz entarileri siyaha dönüşmüş
Çocuklar
Benim kız kardeşlerim
Şimdi yaşları altmış civarında
Yanlarında boylarınca torunlar
Okumak mı vardı o zaman kızlara köy yerinde
Çoluk çocuğa karışıp
Ev hanımı oldular

Ben mi
Beni mi sordunuz
En arkadayım
Dedemle ebemin arasında
İşliğimin üstünde kocaman kafa
Şimdi altmış beş yaşında
Yaşadıklarını anlatan, fotoğraflara şiirler yazan
Bir emekli
Selam olsun eşe dosta

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988926/dayim-fotograf-istemis.html>

KARA BULUTLAR ÇÖKTÜ

Biz
Uzatıp ayağımızı otururken
Sıcacık evlerimizde
Bir ateş düştü
Türkiye'nin kalbi Ankara'nın
Göbeğine
Nasıl da güneşli, güzel bir gündü
Birden akşamüzeri
Gökyüzünü
Sardı kara bulutlar
"Biz güvendeyiz!" mesajı yollarken yakınlarımıza
Ocaklara yine ateş düştü
Düştüğü yeri de yakacak
Göğe yükselecek
Ağıtlar
Üç, beş, on beş, yüz beş kişi de olsa
Yitirdiklerimiz
Her gün üçer beşer al bayrak altında
Gelirken şehitlerimiz
Yaptıkları tek şey var yönetenlerin
Terörü kınamak, lanetlemek
Artık bırakın bu lafları kardeşim
Bırak ben kınayayım, lanet okuyayım
Vatandaş olarak
Bu şerefsizliği önlemek
Senin görevin
"Ah, bir de başkan olsaydım!"
Şimdi tek derdimiz bu
Topluyoruz muhtarları, kaymakamları
Kafalar eğilip kalkıyor emme basma tulumba gibi
Çankaya'ya inat yaptırdığımız
Sarayda
Meydan geniş, salon sıcak
Atıyoruz nutku
Şimdilik "Güvendeyiz!" mesajını yazdık eşe dosta, akrabaya
Ya yarın
Kenetlenelim, birlik olalım bitsin bu terör, bu kahpelik
Güvende yaşasın en azından
Çocuklarımız
Biz de saplanmayalım şu Ortadoğu bataklığına
Bakıyorum
Sanki azalıyor gitgide Anıtkabir'in ışığı
Barış içinde yaşayalım
Kavuşalım bilimin, aklın, Atatürk'ün aydınlığına

Numan Kurt
18 Şubat 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997597/kara-bulutlar-coktu.html>

BİR ÖĞRETMEN, BİR GÜZEL İNSAN

Merhaba,
Mucur'a geldiğim ilk yıllarda çok sevdiğimiz bir arkadaşımız, ağabeyimiz vardı: Mehmet İçen. Cumhuriyet İlkokulu'nda öğretmendi. Bu güzel insanı bir trafik kazasında 1970'li yılların sonunda yitirdik. İki gün önce hiç unutamadığımız arkadaşımızın bir fotoğrafını gördüm bilgisayarda. Bugün de o güzel insan için yazdım. Ruhu şad olsun.

.....

(Mehmet İçen anısına)

Ufacıktı
Yüreği koskocaman
Neredeyse kırk yıl olacak
Ama
Biz sevenlerince
Bu gönül dostu güzel adam
Hiç unutulmadı, hep gönüllerde yaşadı
1970'li yılların sonunda
Bahar çiçeklerinin açtığı
Doğanın insanlara gülümsediği bir mayısta
Hem de işçi bayramında
Dedi ki anası ona
"Bugün topla kardeşlerini, çoluk çocuğu
Ben de geleyim sizinle
Bu güzel bahar gününde
Hep birlikte gidelim pikniğe"
Anlamsız bir kavganın küçücük bir kasabada bile
Sürdüğü
Kardeşin kardeşe düşman olduğu günlerde
Korkuları vardı ananın
Ana yüreği dayanmazdı
Bir zarar gelirse çocuklarına
Güzel günde güneş yükselirken kuşluk vakti
Bindiler "çayır"a gitmek için
Küçük oğul Ramazan'ın sürdüğü
Arabalarına
Neşe içinde vardılar
Mucur'un değişmez piknik yeri "çayır"a
Yediler, içtiler, söz sohbet
Oynadılar çocuklar neşe içinde
Dönmek gerekirdi gün devrilirken akşam vaktinde
Doluştular arkası açık arabalarına
Mehmet ve Yusuf öğretmenler
Oturmuşlardı
Ayaklarına sallayıp
En arkaya
Karşıya geçmek için beklerken arabaları
Bir kamyon
Yoldan çıkmış geliyordu
Üstlerine doğru
İkisi de atladılar arabadan, kaçıştılar sağa sola
Mehmet öğretmenin peşinde
Şoförü uyumuş kamyon
Vurdu bu güzel insana
Savurdu onu yola
Acı haberi duyduk bir grup arkadaş otururken
Ahraz, işaretlerle anlattı olanı biteni
Koştuk, neler olduğunu öğrenmek için çevirdik

O yoldan geleni gideni
Kırşehir’de hastahaneye kaldırılmıştı
Toplandık birkaç arkadaş
Gittik yanına
Şehrin ışıkları yanarken
İyi gördük, yatıyordu, konuşuyordu
Bir de kızdı bize:
“Ben, iyiyim, ne işiniz var akşam akşam
Haydi gidin evlerinize”
O haliyle bile bizi düşünüyordu
Gecenin bu vaktinde gelişimize
Üzülüyordu
Mutlu olduk biz de
Döndük keyifle
Evlerimize
Nereden bilirdik belden aşağısının tutmadığını
Ertesi gün duyduk gittiğini
Ankara’ya
Dua ettik iyileşip dönmesi için yuvaya
Olmadı
Kara haberi geldi iki gün sonra
Tüm sevenleri yandık, ağladık ona
Babasız kalmıştı üç çocuk
Bir de genç yaşında eşini kaybeden ana
Son görevimizi yapmak için
Gittiğimizde mezarlığa
Uğurlarken sevgili arkadaşımızı
Oğlu Murat’ın
O zaman üç ya da dört yaşındaki Murat’ın
Olanların farkında olmadan duruşu mezar başında
Perişan etti bizi
Göz yaşlarına boğdu, ağlattı hepimizi
Ne zaman bir araya gelsek
O yıllardaki arkadaşlarla
Anlatırız
Bu aydın düşünceli Cumhuriyet öğretmenin
Mehmet İçen’in ne güzel insan olduğunu
Kırk yıl da geçse aradan
Unutamadık biz onu

.....

Numan Kurt
21 Şubat 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998513/bir-ogretmen-bir-guzel-insan.html>

BAK, KİMLER VAR, UNUTULUR MU HATIRALAR

Kimler yok ki
Ana, baba; dede, torun
Bacı, kardeş
Pek çoğu köylümüzün
Çoğu da akraba
Neler yaşadılar, yaşıyorlar kim bilir
Yazmaya kalksak
Ne deftere sığar ne kitaba
Ara sıra açar bakarım tek tek
Bulup düzenlediğim bu
Fotoğraflara
Şimdi toprak olmuş
Dedeler, amcalar, dayılar
Asılıydı fotoğrafları köy kooperatifinin kerpiç duvarında
Adları kaldı köy mezarlığındaki
Mermerlerde, taşlarda
Bir de “Biz de gençtik!” diyen bakışları
Bu siyah beyaz duvar dibinde çekilmiş
Fotoğraflarda
“Belki sizde yoktur
Hatıra olsun benden size!” diyerek
Gönderiyorum
Dedelerin, babaların hayalini
Çocuklarına, torunlarına

Yalnız bu dünyadan göçenler mi
O kadar çok genç var ki
Fotoğraflarda hep gülümseyen
Oğul, kız, torun, yeğen
Çoğunu burada tanıyorum
Neredeyse hepsi okuyup yazıp
Köyden giden
Mesaj gönderiyorlar bana
Ara sıra
“Amca, yazılarını okuyoruz, bize köyümüzü, eski günleri tanıtıyorsun
Çok da hoşumuza gidiyor
Eline, diline sağlık
Geçip gidenlerimizi
Hatırlatıyorsun.” diye
O “Bölük Pörçük” yazılarım da
Sevgili gençlerimize
Oğullara, kızlara, torunlara
Velhasıl tüm canlara
Benden bir hediye

En kıymetlisi de bu fotoğrafların
Siyah beyaz olanları
İliceqli Debrah’ın objektifinden
Hani demiş ya şair
“Duvar dibinde resmim aldılar
Ak kağıt üstünde tanıyın beni” diye
İşte bu fotoğraflar
O türden
Hatıralarla yaşamak güzeldir
Geleceğe bakarken

Açıp sayfayı ana baba
Merakla incelerken

Fotoğrafları
Çocuk soruyor
"Bu kim baba?"
"O benim amcamdı yavrum
Yüz yaşından fazla yaşadı
Şu güzel adamı da tanıyor musun, o da senin amcandı
Doyamadan gitti dünyaya torunlarına
Genç sayılırdı daha..."
Kim bilir karşımızdayken bu
Eski yeni fotoğraflar
Kimler mutlu olur
Kimler hüzünlü
Hayat geçer gider
Bize kalır kağıt üstünde hatıralar
.....

Numan Kurt
29 Şubat 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000665/bak-kimler-var-unutulur-mu-hatiralar.html>

BUGÜN HAVA GÜZEL, BİZ NEŞELİYDİK

Söz etmiştim Fettah amcadan
O uzun mu uzun
Bektaşî bıyıklı usta sıvacıdan
“YIKIK DUVARLAR KONUŞTU” başlıklı yazımda
Kırk bilmem kaç yıl sonra buluştuk
Oğlu Yalçın'la
En çok da o güzel adamdan söz ettik
Sıvadaki ustalığından
Sıva yaparken
Merdiven kullanmadığından
Ve de şakacılığından
Beğenmedi mi bir kadının pişirdiğini
Pilavı tutturamayıp
Çorbayı taşırdığını
Hele görürse kirini, pasağını
“Bunun elinden kabuklu yumurta yenmez”
Derdî
İşî şakaya vursa da biraz
Gerçeği söylerdi
Konuştuk saatlerce işte bu ustanın oğlu Yalçın'la
Ben kıyısından köşesinden dokunurken işe
Arkadaşım çalıştı durmadan
Bir de otlı, yumurtalı dürüm hazırladı ki
Yedik keyifle
Tadına doyamadan
Dedik ki
İkimiz de sonunda
“Hangi yaşta olursan ol hayat güzel
Yeter ki içinde yaşama ve insan sevgisi olsun
Yüreğinin güzelliği
Yüzünde okunsun”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011218/bugun-hava-guzel-biz-neseliydik.html>

ÇEKİP GİTSEM MEMLEKETE

Merhaba,

Nedense bu mevsimde memlekete gitmek gelir içimden. Akrabayı, arkadaşları, dostları görmek, bozkıra bir yeşil halı gibi döşenmiş ekin tarlalarını seyretmek, yol boyundaki, kırdaki çiçeklerden toplamak mutlu eder beni. Oysa eşsiz güzellikteki vatanımızın bugün içinde yaşadığı ortam bu mutluluğu yaşamaya izin vermiyor. Yürekler yanıyor, bu yangın her gün daha büyüyor. Bu duygularla yazdıklarımı paylaşıyorum. Umarım ülkemize bir gün her yönüyle gerçek anlamda bahar gelir.

.....

Bahar geldi ya memleketime
Yemyeşildir tarlalarda ekinler
Her gün devrilip giderken ömrümüzün sonbaharında
Günler
Sanki fısıldar gibidir
Kulağıma
Bir ses
"Kaçırma, bozkırın baharını
Gel, dolaş doğduğun toprakları
Kuruhöyük, Gölyeri, Karaçalı
Taksimler ve Ayvalı'yı"
İki pınar vardı Gölyeri'nde
Yerden kaynayan
Billur gibiydi suyu
Kurbağalar zıplardı kenarında bu pınarların
Binerdik bir eşeğe iki kardeş
Eşeğin sırtında heybe
Heybenin gözlerinde testiler
Doldururuz testilere bu can suyunu
Midesinden ameliyatlı babamız
İçemez köyün kumlu suyundan
Bir an önce gelmemizi bekler

.....

Bunaldım bu koca kentin gürültüsünden
Egzoz kokusundan, araba sesinden
Akşamları geç televizyonun karşısına
Dinle, seyret haberleri
Bu güzel yurt, bu bereketli topraklar
Aydınlanıp kalkınması gerekirken
Hiç bu kadar çaresiz olmadı
Çok uzun yıllardan beri
"İstikrar getireceğiz!" diyenler
On kaç yıldır ülkeyi yönetenler
Bir tek şehit haberlerinde getiriyorlar
İstikrarı
Her gün üçer beşer yitiriyoruz
Gencecik fidanları
Bir gün sorulur mu bunun hesabı
"Açılım" yutturmacasıyla
Bomba, silah yığıdılanlardan
Nasıl bir utanmazlıktır bu
"Aldatıldık!" diyerek işin içinden sıyrılmaya çalışanlardan
Subayı da, uzmanı da, onbaşısı, eri de
Tüm şehitler
Hep
Yoksul halk çocukları
Bu yurdun öz evlatları
Onlar gittikçe yüreğimiz yanıyor

Hakkından gelemes mi koskoca devlet
İsyan eden bu vatan haini bölücülerin
Nedir bu yangın
Otuz bilmem kaç yıldır
İyileşmez yara gibi
Durmada kanıyor

.....

Çekip gitmeliyim
Nisan yağmurları başlamadan
Koklamak için bozkırın bahar çiçeklerini
Görmek, dolaşmak için
Karaçal'ı, Kuruhöyük'ü, Suçukan'ı
Gölyeri'ni
Bir merhaba demeliyim
Eşe, dosta, akrabaya
Çiğdem toplamalı
Kangal kazmalıyım tarlalarda
Tandırda sac
Sac üstünde içli çörek
Yanında ayran
Ve tanıdıklarla bal tadında sohbet
Çekip gitmeliyim
Memleketime
Bu baharda
Hiç kesmedim umudumu
Bu bahar
Bir gün
Güzel ölkeme de gelecek

.....
12 Nisan 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1012981/cekip-gitsem-memlekete.html>

UMUTLAR TÜKENMESİN

19 MAYIS ATATÜRK'Ü ANMA, GENÇLİK ve SPOR BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN.

.....

UMUTLAR SÖNMESİN

İlk adımdır 19 Mayıs
Engellerle dolu uzun bir yolculuğun
Samsun'da açılan
Bembeyaz
Tertemiz ve de yürekli
İlk sayfasıdır
Kurtuluşun

Bir heyecan sarardı bizi
Gençliğin bayramına haftalar kala
Provalara çıkardık hareketler için
Üstümüzde bir atlet bir de şort
Güneş altında yana yana
Uyum içinde
Neşeyle
Yüreğimizde bayrak, vatan sevgisi
Öğretmenin düdüğü ya da
Müzik eşliğinde
Sallanırdık ileri geri, sağa sola

Yurt, bayrak
Ve büyük önder Mustafa Kemal sevgisi
Yer ederdi genç beyinlerde
Bu coşku dolu
Ulusal bayramlarda
Bembeyaz kıyafetlerimizle
Kızlı, erkekli gençler
Anlatırdık heyecanımızı, coşcumuzu
Vatan, Atatürk sevgisiyle dolu
Şiirlerde

Selamlardı devleti yönetenler
Ya da o beldenin yöneticileri
Stadyumlarda
Kasabanın çayırında
Başları dik, gururla yürüyen
Bayrak tutan
Resmi geçit yapan
Gençleri

Şimdi
Ne o kutlamalar kaldı
Ne de gençlerin heyecanı
Nedense bayram günlerinde
Hasta oluyor
Yöneticiler
O pırıl pırıl gençlerin suratında
Bir avuç kara sakal
Her yanları dövme
Kiminde takke, kiminde cüppe
Moda oldu
Cumhuriyeti kuranlara
Sövmek
Bir tek hedef var benim anladığım
Kendi özlendilerindeki çağ dışı düzeni kurup
Yüz yıllık çağdaş değerleri, birikimleri

Yok etmek

Ne olursa olsun
Heyecanla çarpar yüreğim
Böyle günlerde
Kaplasa da
Bizi o törenlerde yakan güneşi
Kara bulutlar
Yine de
Bu güzel yurdun emanet edildiği gençlerden
Benim umudum var

.....
Numan Kurt
19 Mayıs 2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022739/umutlar-tukenmesin.html>

BÖLÜK PÖRÇÜK (4)

Boynumuzda örgü çanta
Ayağımızda lastikten “soğukkuyu” ya da “cıslavet” ayakkabılar
Gitmek için köyün öbür ucundaki okula
Kış günleri
Üç beş çocuk düşerdik yola
Dışarda ayaz
Bir de şimdilerde yağmayan
Diz boyu kar
Elimiz, yüzümüz soğuktan kıpkırmızı
Sınıfta kırık dökük
İçinde çoğu zaman tezek yakılan
Soba var
O da sabahları ellerimizi ısıtacak kadar
Kalorisiz kokulu yakıtıyla
Günde bir kere
Yanar
Boynumuza astığımız
Anamızın çorap ördüğü iplerden artan
Kırıntılarla örülmüş
Çantamız ayrı bir âlem
Neler mi var içinde
Önce Alfabe, birinci sınıfta
Ve yanında kenarı buruş buruş defter
Silmekten çok karalayan, sayfa yırtan sert silgi
Serçe parmak boyunda
Ucu ekmek bıçağıyla açılmış
Bir kurşun kalem
Yıl sonuna doğru çantaya bir kitap daha katılır
Hayat Bilgisi

Okul, Cumhuriyet’in ilk yıllarında
Pek çok köye yapılan
İki sınıflı, taştan örme çatılı bir bina
Bir yanında ufacık lojman

Ne zaman erirse kar
Köyün içi baştan aşağı çamur
Öyle ağırlaşır ki ayağımızdaki “soğukkuyu”lar
Bakarsın koşup giderken
Çamura saplanıp kalır
Siyah önlük, beyaz yaka
Adı böyle ya okul giysilerimizin
Bizim önlükler siyah da değil boz
Yakalar mı beyaz, ama bezden değil naylondan
Burunlar silinmiş
Önlüğün kol uçlarına
Kar erir, çamur gelir
Çamur biter, her taraf un ufak toz
Çalınca teneffüs zili
Atarız bağıra çağıra kendimizi kuru toprak
Bahçeye
Futbol oynarız çaputtan yapılmış topumuzla
Bazen testi kırıklarını kayarak üst üste
Adını unuttuğum başka bir oyuna
Zili unuttur, dalarız arkadaşlarımızla
Ben en çok da “mendil kapmaca”yı severdim
Öyle verirdik ki kendimizi bu oyunlara
Yorgun, bitkin dönerdik

Akşamları eve
Okul dışında da oyunlarımız çelik çomak
Ya da bizim "tame" dediğimiz "teğme"ydi
Oynarken kendimizden geçerdik
Ölonun Derviş amcanın getirdiği
Meşe değneklerle

Kasaba bile görmemiş köy çocuklarıydık
Baharda çiğdem kazardık
Tarlalarda
Yaz gelince de kırlarda
Çalık
Örgü çantamız kalınlaştı dördüncü sınıftan sonra
Hayat Bilgisi'ne eklendi
Tabiat Bilgisi,Tarih, Coğrafya
Okulda hademe ne gezer
Nöbetçi kalır üç beş öğrenci
Sınıfları süpürürler, toz duman havada
Karne alırdık yılda iki kez
"Hal ve gidiş" diye bir bölüm vardı dersler arasında
Biz o kısma "Halva gidiş" dediğimiz için
Ne olduğunu anlayamamıştım
Yıllarca

Altı gün "pancar tekleme"ye gitmiştim
İlkokulu bitirdiğim yıl
Altmış lira kazanmıştım
Günlüğü on liradan
Ortaokulda harçlık olacaktı
Beş kuruş harcayamazdım
Haftalarca sakladığım
Kıyıp "şekersucuğu" bile alamadığım
Bu paradan

Heyecan sarardı yirmi üç nisanlarda
O küçücük dünyamızı
Şiirler okunacak
Köylü toplanacak bayram yerine
Ağızda kaşıkla yumurta taşıma
Çuvalla yürüme, yoğurt yeme
Yarışları
Ve de düğünlerden başka bir de bu eğlencesi olan
Ak bürgülü köy kadınları

Bir akşam döndüğümde eve tarladan
Kalınca bir kitap geçti elime
Adını bile öğrenemedim
Yırtılmıştı ilk üç beş sayfası
Okumaya başladım gözümünden uyku akarak
Yırtılmayan ilk sayfanın üstünde
Gördüm ki
"İnce Memed"miş adı
Okudukça dostum oldular
"Memed, Hatçe, Döne Kadın"
"Abdi Ağa" da baş düşmanım
İşte bu roman
Okumada benim ilk göz ağrım

Torunum vardı dört gündür yanımda
O da gidiyor şimdi ilkokula
Bizden de yüz buluyor ya
Elinde tablet bilgisayar
Uğraşüyor hiç anlamadığım
Oyunlarla
İnsanoğlu yerinde çakılıp kalacak değil ya
Değişecek elbette pek çok şey
Hayat akıp giderken

Ben
Şöyle bir “zaman yolculuğu”na çıkıp
Anlatmak istedim
Yaşadıklarımızı
.....

Numan Kurt
9 Temmuz 2016

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1034040/boluk-porcuk-4.html>

BUGÜN PAZARA GİTTİM

BUGÜN PAZARA GİTTİM

Bugün günlerden cumartesi. Şair demiş ya “Bugün pazar/ Bugün pazar, bugün beni ilk defa güneşe çıkardılar.” diye. O, hapishanedeki bunalmışlığının sonunda güneşe, açık havaya çıkışını anlatıyor. Ben de yakıcı güneşe bakmadan taktım şapkamı kafama, tuttum Didim pazarının yolunu. Alacağım bir şey de yok. Pazardan ayrılırken elimde, poşet içinde bir kilo kayısı...Eee ne işim vardı bu pazarda? Hiç avarelik işte. Aldım fotoğraf makinesini, çektim aşağıdaki fotoğrafları, ne geldiyse aklıma yazdım.

Bir elimde bir kilo tadından yenmez kayısı
Diğerinde kimseye çaktırmadan
Taşdığım
Fotoğraf makinesi
Kafamda şapka, üstümde tişört ve şort
Dolaşıyorum Didim pazarında

Önce incik boncuk satanlar
Bunlar pazarın girişinde ilk göze çarpanlar
Neler yok ki
Çatalıgne, tespih, boncuk, kemer, takılar
Daha da neler neler
Ve de mandallar
Demiş ya adamın biri
“Ne ararsan bulunur derde devadan gayrı”
Her satılan
Ayrı işe yarar

Her pazarda görüyorum
Orta fotoğraftaki kızı
Ne varsa tezgahında
Durmadan satıyor
Sebebi mi
Tombulluğu kavunlarıyla uyumlu
Bu kızın hiç somurtmayan güler yüzü

Marul, maydanoz, dere otu, nane
Her yeşillik var tezgahında
Bu esmer genç kadının
Bir de kucağında bebesi
Hem ekmek parası kazanacak
Hem bebeğinin karnını doyuracak
Akranları güneşlenirken iki adım ötede
Kumsallarda
O, alınteri döküyor
Elinde bebeğin maması
Bu sarı sıcakta

Yerli mısır, taze fasulye, salatalık var
Üçüncü fotoğraftaki kızın
Tezgahında
Başında bürgüsü, altında şalvarı
Omuzundan geçmiş arkadaki kasalar
Ve o yorgun, esmer yüzüyle
Sanki bana der ki:
“Bana ne âlemin tatilinden, eğlencesinden
Güneşinden, denizinden
Satabilseydim şu tezgahtakileri
Evde ekmek bekleyen beş kardeş
Elime bakar”

Pazar yeri hıncahınç dolu

Sabahın sekizinden
Akşamın karanlığına kadar
Bizim tatilciler değil yalnız
Bu pazarın müşterisi
Uzak adalarından güneşe hasret
Çıkıp gelmiş
Gelmekten öte çoğu bu tatil beldesine yerleşmiş
Esmer pazarcıların tarzancayla anlaştığı
Sarışın İngilizler
Bu cennet vatanı
Doğasıyla, iklimiyle, güneşiyle, deniziyle
Bu cennet vatanı
Kavgasıyla, darbesiyle, hilesiyle
Berbat eden bizler
Onları da kaçırmaya başlamışız
Gidiyorlarmış pek çoğu memleketine
Mahallelere bakınca da belli oluyor
Hızla çoğalmış
Satılık evler

Sebze, meyve pazarı değil burası
Bir tarafında pazarın
Rengarenk giysiler
Pantolonlar, şortlar
Gömlükler, tişörtler
Kotlar, entariler
Tüm albenileriyle
Müşteri bekler

İzmir üzümü ve kiraz
İkisinin de tadına doyum olmaz
Pazarın bana göre kayısıyla birlikte en güzel süsleri
Üzüm çekirdeksiz, kiraz kurtsuz
Kayısı lezzet küpü
Hiç sektirmem, mevsiminde her hafta alırım
Bu meyveleri

Şimdi belki de diyorsunuz
Birçoğunuz
“Ne var kardeşim?
Bildiğimiz pazar işte
Sen varmışsın tadına
Bize de anlatıyorsun ballandıra ballandıra”
Haklısınız ne diyeyim
Benim işim de bu emeklilikte
Anlatırım ne varsa hoşuma giden günlük yaşamda
Tanık olmak istedim akıp giden zamana
Seviyorum böyle pazarlarda gezmeyi
Değişik insanlar görmeyi
Yaşadıklarımı sözle değil de
“Belki kalıcı olur” diye
Yazıyla iletmeyi

Bir tek bu anlattıklarım yok Didim pazarında
Sayayım mı daha
Peynirciler, ekmekçiler, zeytinyağı satıcıları
Aktarlar, kuru yemişçiler
Ayakkabıcılar

Pazardan ayrılınca gördüm incir satan kadını
“Fotoğrafını çekeceğim, iznin var mı?” dedim
Şöyle bir baktı
“Çekcen de nolcek kardeşim
Benim derdim ne, sen ne diyorsun
İncirleri satcan da köye gitcen daha”
Dedi
Bana da bu yaştan sonra

Hayatımın dersini verdi

İki çocuk gördüm

Kayısı tezgahında

“Güzel mi kayısılar, seçebilir miyim?”

“Seç amca!” dediler

Bu tertemiz yüzlü gençler

Bir de poz verip fotoğraf çektirdiler

Adlarını almayı unutmuşum

Haftaya arayacağım onları

İnternette göndereceğim fotoğrafları

Öyle güler yüzlü

Öyle cana yakın, sevimliydim ki

Umarım bu gençlerin mutluluğu gibi olur

Ülkemin yarınları

Numan Kurt

23 Temmuz 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1036519/bugun-pazara-gittim.html>

UMARIM KAVUŞURUZ AYDINLIĞA

Şaşırdım
Kafa yorardım kendi kendime
Bazen de anlatırdım
Eşe dosta, arkadaşına
Bunca okumuş, yazmış, mürekkep yalamış
İnsan
Nasıl inanır, biat eder bir sümüklü vaize
Adam
Damardaki kana zerk edilen bir zehir gibi
Yıllarca işledi
Devletin can damarlarına
Adalet, askere, okullara

Korku var ya korku
"Korkmuyorum!" diyende daha çok olan duygu
İnsanları
Nasıl da küçültüyor
O din kisvesi altındaki çeteye
Arsa, bina ve daha neler neler verenler
Hoşgörü (!) toplantılarında
Bilmem ne olimpiyatlarında
Salya sümük göz yaşı dökenler
Şimdi demokrasi havarisi kesilip
Dilli düdüğü gibi ötüyor

Hiçbir darbenin yararı olmadı memlekete
Hele bu kalkışmayı
Başarsaydı sümüklü taifesi
Bakacaktın felakete
"Bir musibet, bin nasihatten iyidir." demiş atalar
Pek umudum yok ama
Belki ders alır
"Laiklik, anayasadan çıkarılsın." diyen
Başkanlar
İnsanların inançları üzerinden
Siyaset yapanlar

Ben de isterim
Temizlensin örümcek ağı gibi sardıkları kurumlardan
Bu Fetö'nün müritleri
Ama derim ki :
"Yazıktır kapatmayın
Fırsatı ganimet bilip
Bu ülkenin temel direği olan ordunun
Eğitim yuvası
Can damarı okulları"

Halk karşı çıktı darbeye
Doğru
Demokrasi
Bence tam anlamıyla yerleşmemiş olsa da ülkeye
Kurtuldu
Bu da doğru
Emir kulu erlere palaskayla vuran
Kara sakalı sarıklının
Demokrasi hayranı olmadığı da
Doğru
O emir kullarını, rütbeliler gibi kodese tıkmak
Fetö hayranı pek çok siyasetçiye dokunmamak

Geçmişteki övgülerin, hayranlığın sahibi
Şimdi sesi çıkmayan bir sürü
Yağdanlığı
Korumak
Bilmem ki ne derce doğru

Din, insanın inancıdır
Bırakın yaşasın nasıl mutlu ediyorsa onu
Karıştırmayın devletin yönetimine
Bilimin, akılcılığın ışığında kalkındırın
Bu güzel ülkeyi
Benim bir bardak soğuk suyu nasıl içeceğime
Fetva vermesin
Ekranları bir karabasan gibi kaplayan
Din bezirganları

Demokrasi adına
Her akşam
Bayraklarla
Davul zurnayla toplanmak
Ne güzel meydanlarda
Ama
Her gün onlarca şehit verilirken Güneydoğu'da
Kabak tadı veren
Biraz da propaganda kokmaya başlayan
Dombralı şenlikler
Bitsin artık
Alanlarda

Neden mi kurtulmaz
Belalardan
Bu güzel vatan
Terk edilmeye başlandığı için
"Hayatta en hakiki mürşit bilimdir." diyen
Atatürk'ün aydınlık yolu
Çocuklarımız, gençlerimiz eğitilmeli
Bilimin, aydınlanmanın
Temel alındığı okullarda
Ama görünen o mu dersiniz
Umutlu değilim ben
Gidilen yoldan, verilen eğitimden
Ve de ülkenin geleceğinden

.....
Numan Kurt
05 Ağustos 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1038936/umarim-kavusuruz-aydinliga.html>

NE GÜNLERE KALDIK

Nureddin Yıldız: "6 yaşındaki çocukla evlenilebilir."
Şok sözler: "Annen de olsa, diz kapağının üstü tahrik eder."

Karaman'da kırk beş erkek öğrenciye tecavüz iddiası!
Karaman'da bir öğretmenin, tarikat evlerinde en az kırk beş erkek öğrenciye tecavüz ettiği iddia edildi.

Ve daha böyle onlarca yüz karası haber...

.....
Böyle insanların varlığını duyunca insanlığımdan utanıyorum.

NE GÜNLERE KALDIK

“Önce ekmekler bozuldu
Sonra her şey”
Biz mi böyle olduk
Cılkı mı çıktı dünyanın
Hani bilirsiniz pek çoğunuz
Tüm komşularına küsen insanlar vardır
Alıngan, kavgacı
O tuhaf insanlara benzedi ülkemiz
Komşu ülkelerin hepsiyle kavgalıyız
Halimize bakmadan
“Dünya lideri(!)” olma yolunda da
İddialıyız
Ülkenin sorunları çözümsüzlüğe yol alırken
“Başkanlık” oldu
Sevdamız
Bilimden, akılcılıktan giderek uzaklaşırken
Eğitimimiz, okullarımız
Bıçak sırtında sallanırken ekonomi
Güneydoğu ateş içinde
Düşerken yere fidanlarımız
Bakın neyle uğraşılıyor
Halk, millet adına seçip gönderdiğimiz
Adamlarımız
Devri saltanatlarında tecavüzler çoğalınca
Bunu yapanların çoğu da
Kendi yandaşları olunca
Yasa çıkarmaya kalkıştılar onları affetmek için
Neymiş efendim
Tecavüze uğrayan evlenirse tecavüzcüsüyle
Affedilmeliymiş
Tacizciler
Hemen çıkmalıymış
Ne işi varmış onun hapiste
Okudum önergelerini
Gözlerime inanamadım
En çok da bunları hâlâ savunanları
Anlayamadım
İnceledim, çoluğa çocuğa, pek çok masuma
Tecavüz edenleri ya da bu onursuzluğa kalkışanları
Baktım ki neredeyse hepsi halkı din ile aldatan
Din bezirganı
“Altı yaşındaki kızlar evlenebilir.” diyen şerefsizi mi
“Annen de olsa diz kapağının üstü tahrik eder.” hayasızlığını söyleyen ahlak yoksunu mu
Ve daha onlarcasından
Hangisini anlatayım
Üzülüp öfkelenirken

Ülkemin sürüklendiği karanlığa
Her şey apaçık ortada iken
Kraldan çok kralcı olanlara
Bu onursuzluğu yasalılaştırmak isteyen “halkın vekili” adamlara
Ve de önergeyi haklı göstermeye çalışan
Unvanının başında “Adalet” olan badem bıyıklı
Bakana
“Efendim konu saptırılıyormuş da
Aslında bu yasa
Yaşı tutmayanlarla evlenip hapse düşenler için
Çıkarılacakmışmış da...”
Öyle de olsa
Bu yasa
Utançtır insanlık için
Başka onurlu işiniz yok mu sizin
Ülke ateşler içinde değil de
Her şey güllük gülistanlık
Sanki
Bu beylerin derdi
Eteklerinde
.....

19 Kasım 2016
Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060098/ne-gunlere-kaldik.html>

BİR ÖĞRETMEN ve de RESSAM

Nereden esti aklıma bilmem
Adını yazdım
Paylaşım sitesine
“Erdoğan Munis”
Diye
Çıktı karşıma o güleryüzlü haliyle
Hani ilkokulda, ortaokulda, lisede
Hayran olup
Örnek aldığı
Öğretmenler olur ya
Çocukların, gençlerin
Ben de yüksek okulda hayrandım
Ona
Keyifli geçirdi “Yazı” dersi
Biz, Türkçe bölümünde okurken
Yazının her çeşidini öğrenirdik
“EVRİMİ İLE YAZI SANATI” yazarından
Ya “Sanat Tarihi” ne ne demeli
“Revak”larla, “sütun”larla dolu
Bu- bize göre sıkıcı- dersi
Öyle anlatırdı ki projeksiyonla
Çıt çıkmazdı
Okulun bodrum katından

İdeolojiler aklın önündeydi o yıllar
Bu güzel insana
Bir Anadolu ilinde, Konya’da
Her yıl sergiler açan
Şimdi ülkenin tanıdığı ressama
Haksızlık bile ettiler

Nasıl mutlu oldum
Görünce öğretmenimi
Altmış beş yaşındaki öğrencisi
Hep hayranlıkla, minnetle, sağlık dilekleriyle
Anacak
Seksen yaşını geçmiş ama
Dimdik ayakta duran
Ressam, örnek insan
Erdoğan Munis’i

Bize emeklerinizle yaşattığınız üç yıl için
Teşekkür ediyor
Ellerinden öpüyorum
Öğretmenim

.....

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068341/bir-ogretmen-ve-de-ressam.html>

ÖNER ve SİZLER, ÖZLEDİKLERİM

Aklıma geldi
Birdenbire
Dedim ki kendi kendime
“Şiirler yazıyorum bakıp bakıp eski fotoğraflara
Fotoğrafa şiir olur mu kardeşim
Yazılanlar o kağıt üstünde
Olanlara”
Durdum durdum duramadım
Baktım fotoğraflarına
Bir şiir de ona yazayım dedim
Gönül dostu Öner’e
Ayrı sınıflarda okurduk
Yatılı, çizgili pijamalı öğrencilerdik ya
Tanırdık birbirimizi
O, okulun ufak tefek
Sevimli yaramazlarından
Derslere yan çizse de
Okul tiyatrosunun baş oyuncularından
Kendi küçücük, ama
Dostluğuyla, gönül hoşluğuyla
Soy adıyla
Tam bir “Pehlivan”
Tıkladım “arkadaşlık isteği” kısmına
Kırk altı yıl sonra
Karşımda
Pos bıyıklarıyla
Öner Pehkivan
Geçenlerde bir fotoğrafının altına yazdım
Şakadan
Dedim ki:
“Ot kalmamış yüksek tepelerde
Ama
Yamaçlar
Sanki bir orman
Bıyıklarını sevsinler senin
Sakin keseyim deme aman”
Bir süre önce
“KIRŞEHİR ERKEK İLKÖĞRETİM OKULU 1968-69 MEZUNLARI” grubunu
Kurdu Öner
Bir araya getirdi arkadaşları
Nevşehir’de, Niğde’de
Kırk altı yıl öncesindeki yakışıklı gençler
Olmuştu birer ak saçlı dede
Mutlu oluyorum gördükçe
Eski arkadaşlarımı
Yaşasınlar çocukları, torunlarıyla
Sağlık içinde
Çay içerken görünce Öner’i
Paylaştığı fotoğrafında
Aklıma bunlar geldi
Yazmak istedim içimden gelenleri
Bir gün görmek isterim okul arkadaşlarımı
Ve gönül dostu Öner’i

.....
27 Aralık 2016

Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068470/oner-ve-sizler-ozlediklerim.html>

BİR YENİ YIL RÜYASI

BİR YENİ YIL RÜYASI

“Nice hastalar var..” der

Bir yazarımız

“Onlara ilaç yerine ümit aşılmalı”

Her yeni yılın başında

Bizim de ilacımızdır “umut”

Sanki bir gün içinde

Bitecek tüm savaşlar, yoksulluk

Tükenecek acılar

Ne bombalar patlayacak

Ne de yitip gidecek gencecik fidanlar

Kahpe kurşunlarla

Birden

Tüm yurda ve de dünyaya

Barış gelecek

Göremeyeceksiniz artık

Al bayrağa sarılmış tabutlarda

Yurdumun geleceği

Gencecik yiğitleri

Analar ağlamayacak kapanıp üstüne

Evlatlarının

İçine akıtmayacak gözyaşlarını babalar

"Vatan sağ olsun!"

Derken

Def olup gidecekler

Arkalarına bakmadan

Ya da yem olacak leşleri kargalara

Kendi kanlarında boğulacaklar

Binlerce fidana kıyan

Kanlı terörün itleri

Çöp bidonlarına eğilmiş

Üstü başı kir pas içinde

Kadınlar, çocukları göremeyeceksiniz

Siyasilerin ilk vaatleri gerçek olmuş

Herkes “iş, aş” bulunmuş

Herkes rahat

Herkes kendi işinde

Gençler

Açılan sayısız üniversitelerde

Okuyorlar

Gelecek kaygısı olmadan

Bağnazlığın karanlığında

Boğulmadan

İş kaygısı duymadan

İşçiler mutlu

Aldıklarıyla geçiniyorlar

Atılmak derdi yok

Çalıştıkları fabrikadan

Çiftçi üretiyor

Tarlasında

Alın teri ışıldıyor

Toprağında yetiştirdiği

Buğdayında, pancarında

Üzümünde, elmasında

Bereket fışkırıyor

Bağında, bahçesinde

Tarlasında

Bilime, akla dayandırılmış

Tüm okullarımızda eğitim
"Hayatta en hakiki mürşit.." olmuş
Bilim
Kılığı kıyafetiyle
Bilgisi, eğitimde marifetiyle
Öğretmeni öğretmene, öğrencisi öğrenciye
Benzemiş
"Eğitim, öğretim" in olduğu her yere
Bir düzen gelmiş
Çocuklar, gençler
Evinde, okulunda
Kahvehaneler boş, kütüphaneler
Spor salonları dolu
Emekliler, yaşlılar
Torunlarıyla parklarda
Huzurlu
Bir cennet ülke olmuş
Dört mevsimin bir mevsimde yaşandığı
Güzel yurdum
Anadolu

...
Uyandım birden
Bir tokat mıydı yüzüme gelen
Sıçradım kalktım ayağa
Baktım, torunum gülüyor karşıda
"Dede uyan artık!
Bir saat oldu, hem uyuyor hem horluyorsun
Bir de uykuda konuşuyorsun"
Şaşırdım kaldım
"Dede kalk!" dedi torunum
"Bırak rüya görmeyi de
Kar yağmış bak
Çıkalım da biraz kar topu
Oynayalım"
Ne diyeyim
Bir rüyaymış benim umutlarım
Torunumun o tatlı gülüşü gibi olsun
Ülkemin geleceği
Yeni yılınız kutlu olsun
Sevdiklerim
Tüm dostlarım

.....
30 Aralık 2016
Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068710/bir-yeni-yil-ruyasi.html>

RANZALARDA YATARDIK

(Okul arkadaşlarım için 1)

Bir yatakhane on sekiz kişi
Ranzalarda altlı üstlü
Yatardık
Sabahın altısında
Ya Kemal İltürk'ün hepimizi titreten gür sesiyle
Ya da Selahattin Yıldız'ın
Akordiyonundan dökülen hoş nağmelerle
Kalkardık

Pırasa, kapuska çıktığı gün
Suratlar bir karış
Kuru fasulye masaya geldiğinde
Naralar atardık

Bir keresinde
Boykot yapmak istedik
"Her gün makarna çıkıyor!" diye
Valiliğe doğru yürüdük gece vakti
Bir ses duyuldu birden
"Karagülle geliyormuş, jiple
Elinde sopa"
Diye
Ters yüz ettik yüzlerce yatılı
Yatakhaneye doğru
Kendimizi
Zor attık yataklara
Koşa koşa

Eflatun şeritli şapkalarımız vardı
İlk yılıımızda
Çıkaramazdık
Çarşı izinlerinde bile hep dururdu
Kafamızda
Selam bile verirdik şapkalarımızla
Asker gibi
Bir üst sınıfa

Hafta içi yasaktı çarşıya çıkmak
Kaçak gideceksek eğer
Terme Caddesi'ne giremez
Sessizce damlardık
Kılıçözü kıyısına
Maç dinlerdik pazar günleri
Çarşıdan dönünce
Platformun üstünde
Dikkat kesilirdik "Gooool!" diye bağırarak için
Halit Kıvanç'ın sesine

Yoksul köy, kasaba çocuklarıydık çoğumuz
İlk aylarında okulun
Ölçümüz alınır
Takım elbiselerimiz dikilirdi
Temizlik yapmamız için
Sarı renkli, biçimsiz
Sabunlar verilirdi

Son yılıımızda
Öğrenmek için öğretmenliği

Alışmak için köy yaşamına
Gittiğimiz iki aylık köy stajları
Pekiştiği yer olurdu
Paylaşmanın, arkadaşlığın
Ve de dostluğun

Bugün bunlar geldi aklıma
Daha neler neler var anlatacağım
Kırk bilmem kaç yıl sonra
Buluştuğumuz arkadaşlara
O yılları
Zaman zaman yine anacağım

Şimdilerde altmış yaşın üzerinde
Olduk
Hepimiz birer dede
Babaanne, anneanne
Deselerdi ki "Gün gelecek
Buluşacaksınız
Bu sanal ortamda, bilgisayarda
Bu dünyadan gidenleri rahmetle anıp
Birbirinize sağlıklar dileyerek
Selamlar yollayacaksınız"
"Hadi ordan be!" der
Güler geçerdik
Söyleyene de "Aklından zoru var!"
Derdik

Sevgiyle selamlarken
Bu grubu kuran
Öner Pehlivan arkadaşımızı
Aklıma geldikçe anlatacağım
Bölük pörçük de olsa
Çizgili pijamalı, yatılı öğrencilerin
Macerasını

.....
19 Ocak 2017
Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073023/ranzalarda-yatardik.html>

KUŞLAR UÇARKEN

“Dünyalar vardır, düşünemezsiniz
Çiçekler gürültüyle açar
Gürültüyle çıkar duman topraktan”

Yelkovan kuşlarını
Hiç bilmem ben
Gün olur
Takılır peşlerine giderim
Diyemem
Ama baharda
Çıkarken gün yüzüne
Sarı çiçekli çiğdemler
Gürültüyle açarken başka başka çiçekler
Dumanı çıkarken sabah güneşiyle
Toprağın
Tanırım, bilirim
Ürkek, korkak sekişiyle serçeyi
Ve de attığım yeme koşan güvercini
Saçak altına yuva yapan kırlangıcı
“Martılar..” mı dediniz
Ancak deniz üzerinde görürüm martıları
Oysa
Benim bozkırıma çok uzakta
O güzel kuşların kanat çırttığı deniz

“Seninki de şiir mi kardeşim
Uydur uydur yaz
Şimdi sırası mı
Martının, kırlangıcın, serçenin
Hele de yelkovanın
Bak
Çivisi çıkıyor dünyanın
Akarken
Kan ve göz yaşı
Ülkemin her yanında
Al bayrağa sarılı tabutlar gelirken
Ne işimiz varsa
Ortadoğu batağında
Bir ‘hin oğlu hinlik ‘ var
“Evet-Hayır” oyununda
Bırak, serçeyi, martıyı da
Bize onları anlat”

Yeni oyuncağımız bu oyun
“Evet mi, hayır mı
Söyle bana nedir cevabın” şarkısı
Ya da
Emme basma tulumba misali
Erkan Yolaç oyunu değil bu
Ata’nın kurduğu değerler
Yıkılırken
Yüz yılın hincıyla
Ahtapot gibi sarmışken terör belası
Can verirken fidanlarımız yaban ellerde
Ülkesinden kaçmış, savaşması gerekenler
Bizden rahat yaşıyor
Köyde, kentte
Adım başı her yerde

Gökyüzünün güzelleri kuşlarla başladım

Şiire
İsterim ki artık barış güvercinleri uçsun
Ülkemde
Orhan Veli ile başladım
Melih Cevdet'le
Bitireyim
Sözlerimi anlayana yetireyim

“Bir çift güvercin havalansa
Yanık yanık koksa karanfil
Değil unutulur şey değil
Çaresiz geliyor aklıma”

.....

9 Şubat 2017
Numan Kurt

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077620/kuslar-ucarken.html>

YİNE BAHAR GELDİ

YİNE BAHAR GELDİ

Ankara'da hava sisli. Gün ağarırken pencereden dışarıya bakıyorum. Koca koca apartmanların arasında gökyüzünün az da olsa görünen kısmında maviliği de kaybolmuş. Oysa bahar geldi. Sabahın serinliğinde güneş pırıl pırıl, gökyüzü masmavi olmalı.

Her baharda gitmek istediğim, bazen de bu isteğimi gerçekleştirdiğim memleketim geliyor aklıma. Güler yüzlü, dost insanı dışında tek güzelliği baharı olan bozkıra özlem duyuyorum.

Mevsimlerin en güzeli baharda, bereket fışkıran bu topraklarda, insanlara iş, aş bulması gerekenler, ülkenin barış içinde yaşamasından, kalkınmasından sorumlu yönetenler yine "evetli-hayırlı" bir oyuncak buldular bize. Savaş, terör, ekonomik sıkıntı bitti, tek derdimiz "başkanlık" kaldı sanki.

Ankara'da hava sisli. İyisi mi ben gideyim memlekete nisan başında. Seyredeyim bozkırın yeşeren toprağını.

Ne yapar emekli? Benim gibi uykuyla arası yoksa uyanır sabahın köründe. "Adım Hıdır, elimden gelen budur."

diyerek içinden gelenleri yazar ak kağıt üstüne.
Ak kağıt olmasa da aldım klavyeyi önüme, dizelere döktüm ne gelirse içimden.

.....

Baharda gül
Gül baharda ne güzel"
Nasıl da güzel anlatır Neşet Usta
Gülü de baharı da
Bir de vurursa sazın teline
Sazın değil
Yüreğimin bam telini sızlatır
Gülü olmasa da baharda
Bozkırın
Gelincikler, papatyalar
Kırmızı, sarı, kırlarda
Çiğdem mi
O
Üflesen kopacak yaprağıyla boy verir
Tarlalarda
Tadına doyum olmaz bozkırda baharın
Ekinler serilmiş yere
Yeşil halı gibi
Çiçek nakışlı kilimi andırır
Bozkır
Ağacı azdır ama güzeldir
Bu aylarda

Anlatırken baharı
Aklıma geldi halk filozofu Nasrettin Hoca
Hani o meşhur fıkrası var ya
Hoca'ya sormuş yine gevezenin biri
"Hocam, ne garip şu insanlar
Kış gelir soğuktan, yaz gelir sıcaktan
Şikayet edip dururlar"
Şöyle bir bakmış bizim Hoca
"Be adam, ne anlatırsın sen
Bahara bir şey diyen var mı"

"Baharda memleketimi özlerim" demiştim
Bir şiirimde
Ve ben
Ve içimde yine memleketime özlem
Hele gelsin nisanın ilk günleri
Atlayıp arabaya
Kendi başıma
Görmek için bozkırın yeşilini

Duymak için sabah vaktinde poyrazın sesini
Düşeceğim yollara

Ne zaman düşünsem memleketimi
Çocukluğum gelir aklıma
Köyümün "köy" olduğu yıllarda
İslanırdık
Pancar tarlasında
Birden bastırırdı kırk ikindiler
Kaçacak yer arardık
O anda
Traktör vagoneti yoksa yanımızda
Dönerdik hepimiz sudan çıkmış sığana
Bin dokuz yüz altmışlarda, yetmişlerde
Yüz elli hanelik
Koca köy dümdüz ovada
Bereket fişkirirken toprağında
Yaşiyor şimdi köyde
Otuz kırk hane
Kale duvarı gibi çevrilmiş avlular içindeki
Evlerde

Yok olmuş batınca bağirtan çakırdikeni
Süs, nazarlık değil artık
Köy evinin odasında asılı "üzerlik"
"YIKIK DUVARLAR KONUŞTU" diye
Anlatmıştım
Bir yazımda
Boş, harabe evleri
Köyümün tükenişini

Göçse de kente, kasabaya
İnsanımız
Hep yaşayacak bizde
O yıkık duvarlı evlerdeki
Anılarımız
İşte yine geldi bahar
Özlemimde bozkırımın baharda yeşeren toprağı
Hoş beş edecek insanı
Tarlada üttüğüm firik
Boz toprakta
Sarı çiçeğiyle fırlamış
Çiğdem var

Nisanda oradayım yine
Gezeceğim
Hacıbektaş, Mucur pazarını
"Merhaba!" diyeceğim
Görürsem eski dostları
Muzaffer öğretmenin cennet köşesi bağında
Fırından yeni çıkmış sıcak pideyle
Tulum peyniri
Yiyeceğim

Böyle düşüncelerle
Anlatırken aklıma gelenleri
Bıraktım köyümü bir yana
Yurdum geldi aklıma
Bir de yurduma gelse bahar
Kavgasız, mutlu yaşasa insanlar
Dost yaşasak konu komşuyla
Aydınlansak
Bilimin, aklın ışığında

Çalışıp kalkınmak varken
Bu bereketli topraklarda
Her gün sataşma,dövüş kavga
Avutuyorlar bizi
“Evet-Hayır”la
Gün ola harman ola
Sonumuz hayrola
.....

Numan Kurt
7 Mart 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083280/yine-bahar-geldi.html>

BAM TELİ KOPTU

Âşık Veysel ve Tayfun Talipoğlu için...

21 Mart 1973
Ölüm haberini veriyorlardı Âşık Veysel'in
Muş-Bulanık-Karaağıl'da
Tezekle ısınıp paltomla yattığım
Soğuk odamda
Yeni aldığım
Ön camı kırık
Kondor marka radyomda
Çıkmıştı "iki kapılı bir han"ın
Son kapısından
Kavuşmuştu
"Sadık yâr"i kara toprağa

Yedi yaşında gözleri görmese de çiçekten
Bilmese de okuma yazmayı
Elinde sazı, dilinde avazıyla
Halk bilgesiydi Veysel
Bir yıl önce ölümünden
Hacıbektaş şenliklerine gelmişti
Türkülerini dinletecekti
"Ben gidersem sen kal dünyada" dediği
Sazının telinden
Koluna girerek getirdiler sahneye
Oturttular bir sandalyeye
Meydan tıklım tıklım, kimsede çıt yok
Bir grup genç slogan atıyor
Başka halk ozanları lehine
Çok üzülmüştü Veysel
Şimdi aklımda yok
Susunca bu kendini bilmez gençler
Bir fıkra anlattı Veysel
Sonunu şöyle bitirdi:
"Benim gibi imamın böyle cemaati olur"
Çaldı, söyledi
Kimsede tık yok, alkıştan başka
Bu halk bilgisi ne de güzel ders vermişti
Kendini bilmezlere
O yaşta

.....
Bir can daha gitti
Veysel'den kırk dört yıl sonra
Aynı günde
Bu sefer camı kırık radyodan değil
Televizyondan aldım haberi
"Bam teli" koptu yüreğimizin
Nasıl da nefessiz, heyecanla izlerdik
Yol hikâyelerini
Onunla gezerdik Anadolu'nun en ücra
Köşelerini
Çok güzel anlatırdı, gezip gördüğü yerleri
O yumuşak, tatlı sesiyle
Okurdu
Türkçenin en güzel şiirlerini
Çok severdi Âşık Veysel'i
Güzel insandı, gençti
Aynı güne denk geldi Veysel'le
Ölümleri

Üzülüyoruz
“Bizim gibi düşünmüyor” diye dışlanan
İşinden edilen
Yitip gittikçe
Bu ÷lkemin değerleri
İçimiz sizlerin, bu cennet ÷lkenin sevdasıyla dolu
Seni sevgiyle anacağız
Güle güle
Tayfun Talipoğlu

.....
Numan Kurt
21 Mart 2017

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1086352/bam-teli-koptu.html>

"HAİKU" LARINI ÇOK SEVDİM

O güzel şair
Orhan Veli der ki bir şiirinde
"Eskiler alıyorum
Alıp yıldız yapıyorum"
Ben, ne eskiler alıyorum
Ne de eskilerden
Yıldız yapıyorum
Zaman zaman eskilere dalıp
Can dostları, arkadaşları, gönlümdeki yıldızları
Anlatıyorum
Bugün kim mi anlatacağım kişi
Anadolu bozkırının küçük bir ilçesinde
Mucur'da
Işık saçan biri
Muzaffer Yıldırım, emekli öğretmen
Hep güzellikler üretmektir işi
Zekâ ürünü yazdığı haikular
Haiku ne mi
Beş yedi beş heceli
Japon şiirleri
Az söz, derin anlam
Bugün anlatacağım kişi de
Bu şiirlerin en güzellerini yazan adam
Böyle dedim ama
İnandırıcı olmak için de
Alın size iki örnek:
"dertlidir yürek
ömrün kara kutusu
açma dökülür"
"topla çıkar çarp
hayat matematiktir
son/uca doğru"
.....
Kırk yıldır sürer dostluğumuz
Sınırlı, saygılı, ölçü içinde
Her gidişimde
Mucur'a
Alır götürür beni bahçesine bağına
Ağaçlar, çiçeklerle donanmış bir bahçe
Eteğini dayamış dereye
Doyum olmaz sohbeti bir yana Muzaffer öğretmenin
Tadı hâlâ damağımda
Kulübesinin önünde yediğimiz
Tulum peyniriyle
Fırından yeni çıkmış pidenin
Şimdilerde aştı yetmiş duvarını
Görüp konuşsanız
Giyimi, kuşamı, hayata bağlılığıyla
Sanki delikanlı
Umurunda olmadı geçirdiği rahatsızlık
Eski eşyalara merak sardı
Yüz, iki yüz yıllık antikalarla
Müze oluşturdu bir odalık
Uğrayın yolunuz düşerse oraya
Hangi birini sayayım
Hayran olusunuz
İbriğinden tut, yüz yıllık kocaman kağıya
Bir gidişimde dedi ki bana:

"Müzedir, bağıdır, bahçedir
Yordu beni
Söyle bakalım ne yapabilirim
Hem oyalayıcı hem ilgi çekici"
Bilgisayar almasını önerdim
"Yazıp çiziyorsun
Senin için bulunmaz arkadaş olur"
Dedim
İyi ki dediğimi yaptı
Şiirleriyle, yazılarıyla pek çok yeni dosta ulaştı
Hayat doluydu
Hayata daha da bağlandı
Selam olsun bu güzel dosta
İyi biliyorum
Şimdi
"Beni çok övmüştün" diye kızacak bana
Ama
Dost da olsak
Benden büyük olsa da yaşı
Hani demiştim ya: "Yiğidin hakkını yiğide ver!" diye
Bu kez dinlemeyeceğim
Işıyla aydınlatan, bu dostu
Bu vefalı arkadaşını

.....
Numan Kurt
30 Mart 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1088382/haiku-larini-cok-sevdim.html>

SİYAH ÖNLÜK, BEYAZ YAKALI AYDINLIK YÜZLER

Siyah önlük , beyaz yakalı
1960-70'li yıllarda
Memleketimin temiz yüzlü
Güzel kızları
Kafalarda sarı şeritli şapka
Tüm yoksulluk, yoksunluklarıyla
Hepsi de güler yüzlü
Hepsi okumaya sevdalı
İlkokuldaydım, hatırlarım
Birkaç kız yürüyerek giderlerdi
Topayın köyünden Hacıbektaş'taki ortaokula
Nasıl da imrenirdim, hayranlıkla bakardım
Onlara

Yıllar sonra
Türkçe öğretmeniyim
Muş- Bulanık- Karaağıl'da
Memlekete izne gelince
Bir haftalık raporun sevki için uğradım
Hacıbektaş Ortaokulu'na
Yazarken sevk yazısını masadaki memure
Bir yandan da gözü hep bende
Durup dururken
Soruverdi birden
"Siz, tanıdınız mı beni?"
Baktım, baktım
"Yok" dedim , "nereden tanıyabilirim?"
Güldü
"Ben, şimdi tanıdım seni, Asım öğretmenin kardeşisin
Onun yanında kalırdın
Şimdi çok da değişmişsin"
Durdum duramadım
"Eee, söyleyin artık, ben de merak içindeyim"
Gülümsedi sevgiyle
"Ben," dedi "Örzüle'yim
İlkokulun yanındaki evde Hayriye teyzenin kızı
Sınıf arkadaşınız Nermin'in ablası
Şimdi de burada memureyim"

Bakınca bu fotoğrafa
Köyden okumaya yürüyerek giden kızlardan
Örzüle abla geldi aklıma
Yaşadığım bu olayı anımsadım
Siyah önlüklü, beyaz yakalı kızların fotoğrafını görünce
Sayıları azdı
Nasıl da güler yüzlü
Aydınlık yüzlü
Kızlardı

Bakarken bu fotoğrafa
Başka bir fotoğraf geldi o anda aklıma
Hatırlarım
Nevşehir Ortaokulu'nda altmış kişilik sınıfımızda
Beş altı kız vardı
Bakarım ara sıra
Elimde kalan bu tek fotoğrafa
Yıl sonunda bir bahçeye götürmüş bizi
Şimdi İzmir Güzelbahçe'de yaşayan
Geçen yıl gidip elini de öptüğüm
Aydınlık yüzlü Tabiat Bilgisi öğretmenim

Aycan Yolyapan
Bir daha baktım
Necdet Bey'in paylaştığı fotoğrafa
Şimdi çoğu babaanne, aneanne olan
Bu aydınlık yüzlü kızlara
"Keşke" dedim, "keşke zaman içinde
Hep aydınlansaydı ülkemin kadınları"
Durum onu göstermese de
Gidişat bana hoş gelmese de
Umudumu yitirmeden
Çok zor şartlarda okuyan
Bu kızlarımızı, kadınlarımızı
Saygıyla selamlıyorum

.....
Numan Kurt
7 Nisan 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1089825/siyah-onluk-beyaz-yakali-aydinlik-yuzler.html>

EMEĞE SAYGI

İŖiŖisin
Mavi tulumlu, baretli
Ya da eŖit eŖit kıyafetli
Alın terli
En acısı da oğunluğunuz
Asgari ücretli
Kiminiz yüksek inŖaatlarda iskelede
Kiminiz fabrikada
Kiminiz tünellerde, madende
Kiminiz tarlada
Çoğunuz da evde mutfakta
İŖiŖisin
Üreten
Ekmek parası için alın teri döküp
Emek tüketen
Ve de yıllar içinde
Haklarını günden güne
Yitiren
Yediğim ekmekte, domateste, giydiğim gömlekte
Kokladığım iekte
Bindiğim arabada
İçtiğim suda
Alın terin var
Bugün senin bayramın
Bugün senin için dolsun alanlar
Bir ol, birlik ol
Bayramın kutlu olsun
Seni ancak emeğin değerini bilenler
Anlar
.....
Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1093989/emege-saygi.html>

KARANLIK DÜŞÜNCELİ ADAMLAR

Denizin hemen kıyıcığında
Elinde küreği, kovasıyla
Kumdan kaleler yapan çocuk
Ne kadar mutluysan sen
Ben de işte öyle mutlu oluyorum
Bu şiirleri
Ve de yaşadığım hayata ayna tutan
Yazılarımı yazarken

Elindeki dondurmayı
Hemen bitmesin diye
Gözlerinde bir gülümsemeyle
Az az yiyen çocuk
Nasıl mutluysa
Ben de bilseniz nasıl seviniyorum
Geçmiş, yaşanmışlıkları, kültürümüzü, anılarımı
Geleceğe aktarırken

Ama şu dizeleri sıralarken
Kızgınım, üzgünüm
Bize "Hep ileri, hep ileri!" diyen zaman
Örümceklenmiş beyinlerle
Geriye doğru
Akarken

Sakalı gibi
Kara, karanlık düşünceli yobaz
Bu cüreti nereden aldığı besbelli olan
Bu madrabaz
Ey güzel çocuklar
Sizin bu mutluluğunuza bile karıştı
Bir çocuğun bile
O günahsız, tertemiz varlığın bile
Dondurma yemesine kızıp
Kara sakalında kaybolan
Ağzından
Salyalar saçtı

Bugün dinledim haberlerde
Konu, dolmuşta genç kızımıza saldıran
Sergerde
Mahallenin namus bekçiliğine soyunup
Kızımıza sürerken pis elini
Meğer
Kendisi gibi düşünenlerin çoğu gibi
Uyuşturucuyla yıkamış
Beynini

Ne kadar
Söz verseler de
Tüm dayanaksız aldatmacalar gibi
"Artık şehit cenazeleri gelmeyecek." diye
Geliyor yine her gün al bayrağa sarılı
Şehit cenazeleri
Onlar vatanın bütünlüğünü, toprağını
Korumak uğruna can verirken
Daha fidan çağında
Bilimle, akılcılıkla aydınlanması gereken ülkem
Nereye gidiyor
Bu bağnazlık batağında

Şöyle yazmışım geçmiş bir bayram gününde
Demiştim ki
Kısacık şiirimde:

"Hani benim akide, sormuk şekerim
Nerede
Mahalleyi dolaşıp
El öpenlerim
Hiç harçlık almadım ben bayramlarda
Yine de
Çocukluğum kadar uzak
Çikolata tadında değil de
Akide, sormuk tadındaki
Bayramları
Özlerim"
Bayramınız kutlu olsun, tatlı geçsin efendim...

.....
Umutlar yine de sönmesin
Dünyanın bu en güzel ülkesi
Aklın, bilimin ışığında
Kötü günler görmesin

.....
Numan Kurt
23 Haziran 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1103616/karanlik-dusunceli-adamlar.html>

SICAK BAŞIMA VURMUŞ OLACAK

Sıcak
Alnımda ter damla damla
Emeğin teri değil bu
Sıcığın, içilen suyun teri
Açıyorsunuz kapıyı, pencereyi
Ara sıra da olsa
Bir yel esiyor içeri
Serin, okşayıcı
“Hah esti mi ne?” diyorsunuz
Kapıdan, pencereden bir serin sevgi nefesi giriyor
İçeri
Savaş sonrası barış gibi
Tutsaklığın ardından özgürlük gibi
Durup durup esse de bu rüzgâr
Mutlu ediyor bizleri
Sözü dolaştırıp nereye getirdim yine
Şimdi uzaklardayım
Ama yıllar önce
Ankara’da
Bunaltan, sıcak bir havada
Bakın neler yazmışım
Sıcakla başlayıp
Neler de karıştırmışım:

.....
“ Sıcak, sıcak
Ankara çok sıcak
Bu kaçınıcı su
İçtiğim soğuk soğuk
Bardak bardak
İç terle, iç terle
Atletin suyu çıktı çıkacak
Sıcak, sıcaaaak
Ankara çok sıcak ...
Sana ne kardeşim elin Suriye'sinden
Demokrasi havarisi kesildik
Kadının adı yok Arabistan'da
Suudi'ye sesin ne zaman
Çıkacak
Hiç çıkmaz
Niye mi
Sesini keşer hemen
Onların ağababaları olacak
Gazetecimiz, milletvekilimiz tutuklu
Seyrederiz
Yandaşımız çok mutlu
Konuya komşuya vermeye kalkışırız düzen
Umarım
Sonunda biz olmayız
Üzülen
Sıcak, sıcaaaak
Hava çok sıcak
Ev de, Ankara da
Sıcak mı sıcak
Bir esinti ha geldi ha gelecek
Halkımız bir gün
Bu rüzgârı estirecek”

.....
İşte böyle

Gökten ısı yağarken
Ülkem cihatçılarla
Deve sidiği içenlerle
Tacizcilerle
Karanlığa giderken
Ben de saçmaladım mı yine nedir
Yine de bir umut var içimde
O serinlik esti esecek

.....
Ve hoşuma giden bir cümle:
Ben diyorum: "Hava çok sıcak, esmiyor." Annem diyor: " Eve toz girecek..."

.....
Numan Kurt
26 Temmuz 2017
.....

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1108726/sicak-basima-vurmus-olacak.html>

EREN'E DE KIYDILAR

Gül yüzlü, mavi gözlü çocuk
Eren
On beş yaşında
Yok yok, artık on beşinde değil sonsuz yaşında
Fındık toplamış bir gün önce
Maçka'nın sisli
Yeşile kesmiş yaylasında
Daha o yaşta
Yüreği vatan sevgisiyle dolu
Dönerken evlerine
Tek katlı, sıvasız tuğla yapılı bir başka evde
Bu vatani, Güneydoğu'yu
Kana bulayanlardan
Güzel yurduma kin duyanlardan
Görmüş birkaçını
O soysuzlar da
İyi anlamış olacaklar ki o başımıza bela olan
"Açılım"ı
Açılmışlar Trabzon'a kadar (!)
Ekmek çalmaya
Ellerinde
Kan kusan silahlar
Hemen koşmuş Eren
Askere
Onlarla birlikte gelmiş insanlık düşmanı, vatan düşmanı kanlıların
Olduğu yere
Çok asker şehit verdik yıllar içinde
Ama
Kökü bir türlü kurutulmayan
Bu soysuzlar
Bu sefer de
Bir yiğit askerle birlikte
Kıydılar
On beş yaşındaki
O güzel çocuğa
Güzel yüzlü Eren'e
"Biri de çıkıp demiyor ki, Eren iyi ki varsın"
Diye yazmış
Eren
Şimdi öyle desek neye yarar
Keşke sana kıymasalar da
Yaşasaydın
Ben de böyle anmak istedim Eren'i
İçimi döktüm
Yazdım, gönlümden dilime geleni

.....
Numan Kurt
13 Ağustos 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1111496/eren-e-de-kiydilar.html>

DENİZDEKİ TAŞLAR

Baktım
Dalgasız, masmavi, tertemiz denize
Dedim ki:
“Ne görüyorum, ne düşünüyorum
Duygularımı döksem şiire”
Böyle dedim ya
Ne yalan söyleyeyim
Önce kendim güldüm kendime
Yirmi beş yaşında görmüştüm denizi
Bir okul gezisinde
Antalya Kemer’de
Hani masalların değişmez sözüdür
“Az gittik, uz gittik, dere tepe düz gittik”
Denir ya
Biz de uyduk bu masala
Beyin gücüyle, alın teriyle
Otuz beş yıllık çalışma
Hayatın zorluklarıyla yarışma
Okullar, dershaneler
Derken
Geldik emekliliğe
Yazıp çizerken yaşadıklarımı
Çocuklarla, torunlarla alırken hayatın tadını
Aklımıza geldi
Çoğu emeklinim “deniz kenarında bir kasaba” hayali
Üç yıl önce geldik
Denizi, sokakları ve havasıyla tertemiz
Didim’e
Ve kuş yuvası misali evimiz
Bir artı bire

Deniz, çarşaf gibi
Hele sabahları
Aritir içindeki her şeyi
Ama kirletmediği ne var insan oğlunun
Çok geçmez çöplüğe çevirirler
Denizi
Ve o güzelim plajdaki altın kumları
Bir fotoğraf gördüm paylaşımlardan
Deniz kıyısında taşlar
Pırıl pırıl, renk renk olmuş
Yumuş yıkamış su onları
Ama kendisini kirletmemeye inandıramamış insanları
Görünce kıyıda o pırıl pırıl taşları
Anlatayım dedim
Şu kıyı kasabası ve deniz dediğim
Arkadaşları
“Yahu, bak şu adamın anlattıklarına
Tıkırı, keyfi yerinde
Sorun mu yok bu memlekette
Senin denizinden, yaşadığın yerden bize ne?”
Haklısınız da
Öyle her şeyi yerli yerinde, varlıklı
Bir değilim
Ele güne muhtaç olmadan yaşayan
Biri emekliyim
O sorunları da yazdım çoğu zaman
Lanet okudum terör belasına
Kökü kurumuşken neredeyse

Körükledik bu hainliği
"Açılım" sevdasıyla
Kimine göre her şey güllük gülistanlık
Ama bana göre değil
Bu gidişle sonumuz karanlık
Neler mi isterim ben:
Üretilsin
Bu bereketli topraklarda
Yetişen her ürün
Tarım ülkesinde mercimekten samana
Bizim olan pamuk, incir, buğday, üzüm
Dışarıdan gelmesin
Eğitim akılcı, bilime dayalı, çağdaş olsun
Bilimde, teknikte gelişebilmek için
Çocuklarımız
Yaşamı anlatan, yeniliğe açık
Bilgiler okusun
"Hayatta en hakiki mürşit ilimdir"
"Yurtta sulh, cihanda sulh"
Diyen
Ve de bunu uygulayan bir önderimiz var
Bu ülkenin sevdalıları
Bugün dediği, yarın dediğini tutmayanlara değil
Atatürk'e
Onun ilkelerine
Akılcılığına, görüşlerine
Barış ve bilimden yanalığına
Bağlı kalacaklar
Deniz, kasaba derken
Dokunduk yurt sorunlarına
Sağlıklı, mutlu olsun
İnsanlık, ülkem in insanları
Bugünden yarına

.....
Numan Kurt
29 Eylül 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119392/denizdeki-taslar.html>

BÖLÜK PÖRÇÜK (5)

Merhaba,

Yazılarımda yaşadıklarımı, yaşadığım yörenin yaşayışını, kültürünü, insanlarını, okul anılarımı, ülkemizin başındaki terör belasına lanetimi, değişik konulardaki duygu ve düşüncelerimi anlattım.

Çocukluk ve gençlik yıllarımda ne yaşadysam, sis perdesi arkasında ne varsa "BÖLÜK PÖRÇÜK (1.2.3.4) " başlığıyla yazdım. Bugün de evde oturup dururken "BÖLÜK PÖRÇÜK (5)" ortaya çıktı.

Benim yaşadıklarımı yaşayanlar buruk da olsa gülümsesin, gençler de şanslı olduklarını anlasın diye...

Önce sabah güneşi

Düşerdi

Yer yataklarında yattığımız odalara

Bizden biriydi

Sanki

Yüzümüze konup kaçan karasinekler

Beş altı yaşlarında çocukken daha

Akşam korkup karanlıktan

Çıkamadık mı dışarıya

Bilin ki kaçırırdık o gece

Yatağa

Hani derler ya

"Sabah güneşi güzele düşer" diye

Biz kurutalım diye uğraşırken kaçırdığımızı

Yatakta bir sağa bir sola

Sinekler uçuş yaparken tepemizde

Ne güzeli kardeşim

Güneş, o kerpiç evlerin ufacık pencerelerinden

Düşerdi

Yatakta kıvranan sidikliye

Dön babam dön

Ne kadar dönersen dön

"Gene mi işedin?" diye bağırdı analarımız

Serilirdi

Kapı önüne ya da kerpiç duvar üstüne döşeğimiz, yorganımız

Aklıma bunlar geldi

Klavye önümde, masa başında

Nedendir bilmem

Anlatmıştım ya

Önceleri

Dört bölüm halinde

Çocuklukta yaşadığım bölüm pörçükleri

"Bu da beşincisi olsun" dedim

Sanırım bu sefer

Okuyanları da biraz

Gülümsettim

Öylesine uzak kalmış ki

Çocuklukta yaşadıklarım

Sanki bir sis perdesinin arkasında

Tüm hatırladıklarım

"Hangi oyunları oynardık?" diye

Sordum kendi kendime

"Anlat bakalım hepsini!" deseler

Anlatamam

Hepsi bölüm pörçük, hepsi yarım

Biz "tame" derdik, ama "teğme" idi söylenişi aslında

Ölonun Derviş amcanın Tepesidelik'ten getirip sattığı

Meşe değnekler

Elimizde

Yedi sekiz yaşımız

Yerden sektirerek fırlatırdık gittiği yere

Onu vurmaya çalışırdı
Başka bir değnekle
Rakip arkadaşımız
“Esir, mendil kapmaca, birdir bir, çelik çomak, yakan top”
Ve daha başka oyunlar
Elimizde ne telefonumuz vardı ne de laptop
Testi kırıklarına “cıncık” der
Onları kayardık üst üste
Topla vurur devirirdik
Bir başka oyunumuzda
Gerisini hatırlamam çok zor
Bu kadarı kalmış aklımda
Bir de gece oynardık
“Eyboho” diye bağırarak
Yalnız kalınca korkardık karanlıkta
Fazla isteğimiz yoktu
Ana babadan
Bilmezdik gofreti, çikolatayı
Fındıklı, fıstıklı baklavayı
Koluna burnumuzu sildiğimiz
Yakasız işlik giyen köy çocuklarıydık
Diz kapaklarımız yaralı
Pantolonlarımız kırk yamalı
Altı gün ırgatlığa gitmiştim
İlkokulun son sınıfında
Günlük on liradan
Altmış liram olmuştu
Dedim ki kendi kendime
İstedğim kadar şeker sucuğu alırım bu parayla
Alişen Emmi'nin dükkânından
Güçlü, zengin hissetim kendimi
Çıkmadı o para uzun süre
Yastık altından
Daha neler neler
Gün gelir
O yaşananlar da
Kağıda düşer
Yaştaşlarım çocukluklarını ansınlar
Ola ki gençler de okursa
Hayatın, yaşadıkları zamanın değerini anlasınlar
Elimden geldiğince
Dilimin döndüğünce
Aktardım ben
Geçmiş geleceğe
Umarım mutlu büyür ülkemde çocuklar
Aydınlık ve güzel olur
Yarınlar

.....
Numan Kurt
5 KASIM 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126217/boluk-porcuk-5.html>

İKİ FOTOĞRAFTA DÖRT KİŞİ

İki fotoğraf
İlk fotoğrafta dört kişi
Zihni, Numan, Ahmet ve Ali
Kırşehir Erkek İlköğretmen Okulu platformunda
Yıl bin dokuz yüz altmış dokuz
Hangi ay, yok aklımda
Biz
Ayakkabıları boyasız
İkisi ince, siyah pardesülü dört genç
Veda fotoğrafı çektirmişiz
Ahmet sürüldü diye
Diyarbakır'a
İkinci fotoğraf mı
Şaşırmayın yine aynı kişiler
Ama biz şaşırmışız aynı sırayı
Ahmet, Numan, Zihni, Ali sırasıyla durmuşuz
Okulun önündeki
On sekiz yaşındaki gençler
Yetmişine yaklaşan yaşlılar olmuşuz
Fotoğraftaki kişiler
Ve başka arkadaşlar
Tam kırk sekiz yıl sonra
18 Mayıs 2017'de
Buluştuk
Kırşehir Coşkuntuna otelde
O güzel insan
Öner'in gayretiyle
Tadına doyamadık sözün sohbetin
İki gün
Gezdik, hasret giderdik
Kırşehir'de
Nereden mi aklıma geldi bu fotoğraflar
Bizim Ali, ilk fotoğrafla geziyordu
Arkadaşlara gösterip
"Bunları tanıyabildiniz mi?"
Diyordu
Bir baktım o solmuş fotoğrafa
Hepimiz buradayız
"Bakın, bu fırsat kaçmaz
Çektirelim aynı fotoğrafı
Kırk sekiz yıl sonra
Bu kez sıralandık otelin platformuna
Solmuş fotoğrafı yeniledik
Şaşırsak da sıralamayı
"Daha nice yıllar sağlıklı yaşayalım arkadaşlar!"
Dedik

.....
Numan Kurt
14 Kasım 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1127723/iki-fotografta-dort-kisi.html>

MUMDUK, IŞIK VERİP ERİDİK SINIFLARDA

Ben öğretmenim
Yıllar geçse de emeklilikte
Yine de
Kara tahtayı, tebeşiri
Keçeden silgiyi
Ve öğrencilerimi
Özlerim

Şimdi ne kara tahta kalmış
Ne tebeşir
Onların yerini yeni araçlar almış
Akıllı beyaz tahtayla kaplanmış duvar
Ne tebeşir ne de tozu var
İlk öğretmenlik yılımda
Tezek yaktığımız sobalı sınıfımda
Duvara iri çivilerle çaktığımız
Kontrplaktan kara tahtamız geldi
Aklıma
Eksik olmazdı sırtımızda takım elbisemiz
Boynumuzda kravat
Günlük tıraşımızla
Sözümüzle, davranışımızla
Örnek olmalıydık öğrenciye
Analar, babalar bize güvenir
Teslim ederlerdi çocuklarını
“Eti senin, kemiği benin” diye

Bilmem ki
Biz mi yanlış yapardık
Yoktu elimizde yeterli kaynağımız
Her sorulanı önünüze seren
Bilgisayarımız
Olanla yetinir kafa yorardık
“Bu konuyu nasıl anlatsam?” diye
Planlar yapar, yol, yöntem arardık

Siyah önlük, beyaz yakayı
Her okula ayrı seçilen formayı
Kaldırdılar
Duymuyorum artık
Geçerken önünden bir ilkokulun
“Türk'üm, doğruyum..” seslerini
O minik ağızların coşkuyla söylediği
Andımızı
Onu haykıran gülen yüzlerdeki
Neşeyi

Hangi okula gitsem ziyarete
Kravatsız, ceketsiz öğretmenler
Ellerinde akıllı telefon
Yüzlerinde kirli sakal
Böyle söylemek haksızlık olsa da hepsine
Örnek olmalı öğretmen, öğrencisine
Bir okula gittim Ankara'da
Yıllar önceki öğrencimi görmeye
Selam verdim iliştim bir sandalyeye
On beş dakika sonra fark edebildi
Karşımdaki beş öğretmenden biri
“Siz, kime bakmıştınız?” diye

Girdi söze
Yanlış anlaşılmak istemem
Toz kondurmam
Otuz beş yıl çalıştığım mesleğime
Ve de öğretmenime
Ama biz kurallara uygun yaşadık
Bu meslekte
Tuhaf geliyor bu serbestlik, bu giyim kuşam
Öğrencide, öğretmende
Siz ne dūřünürseniz dūřünün
Serbestlik adına kuralsızlığın
Yeri yok
Benim dūřüncemde
Sanırım bizler biraz "eski kafalı" kaldık

İnsanla uğraşır öğretmen
Alır o minik yavruları
Daha küçücük bir fidanken
Vatan sevgisiyle, Atatürk'ün izinde
Şekillendirir onları
Ne zaman ki örnektir onlara
Bilime, akla dayandırır eğitimi
Aydınlıktır
Türkiye'min yarınları

Bu 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde
Bunlar geldi aklıma
Döktüm, içimde ne varsa ak kağıda
Öğretmen toplumun ışığıdır
Işık aydınlatır, yol gösterir
Derler ya "Bir mumdur, çevresini aydınlatırken kendisi erir"
Geçim derdi, can derdi olmamalı
Öğretmenin
Bu anlamlı günde
Eğilirim saygıyla
Önünüzde

.....
Numan Kurt
24 Kasım 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1129562/mumduk-isik-verip-eridik-siniflarda.html>

DUR DİYELİM KARANLIĞA

“Şapka giyen kâfirdir
Şeriat geri gelecektir”
Gözü dönmüş salyalı yobaz
Böyle bağıryordu
Menemen’de silah zoruyla topladığı
Kalabalığa
Sözleri bir “kara duman” gibi yayılıyordu
Ortalığa
Haber gitti
Yedeksubay öğretmen Mustafa Fehmi Kubilay’a
Yetiştirdi bir manga askeriyle
Yüreğinde görev aşkı, vatan sevgisiyle
Ayrıldı mangadan tek başına
Dikildi yobaz güruhunun karşısına
“Teslim olun!” dedi; ama
Aldırmadılar
Ateşle karşılık verdiler bu yiğit adama
Karşılık verdi manga
Verdi ya
Yoktu silahlarında öldürücü mermi
Bu yobaz sürüsünün karşısına
Manevra mermisiyle gelinir mi
Derviş Mehdi
Kaçtırmadı fırsatı
Bağırdı kalabalığa
“Bakın, bana kurşun işlemiyor
Mehdi’yim ben!”
Düştü, yaralı haliyle cami avlusuna sığınan Kubilay’ın peşine
Tarih rastlamamıştır böyle bir vahşetin eşine
Kestiler, yiğit Kubilay’ın başını
“Allah! Allah!” sesleriyle Allahsızlar
Kör testereyle
Yardıma koşmuştu Bekçi Hasan, Bekçi Şevki
Vurdular onları da
Gözü dönmüş yobaz “Aman!” dinler mi
....
Vuruldular, yakalandılar, asıldılar
Cezalarını buldular
Ama
“Hayatta en hakiki mürşit ilimdir, fendir.”
Diyen Atatürk’e
Ve onun aydınlığına karşı
Zaman zaman palazlanıp
Hiç susmadılar
Onlar yeşil bayrak açsalar da aydınlığa
Bizim al bayrağımız elimizde, geçit yok
Karanlığa

.....
Numan Kurt
24 Aralık 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1135361/dur-diyelim-karanliga.html>

ÇİZGİLERDE/ GÖNÜLLERDE

Unutmuştum öğretmen okulundan beri
Çizgilerle uğraşıp desen çizmeyi
Ne zaman ki bir şaka yaptım
Bizim Ali'ye
Bunca yıl sonra siftah ettik kara kalemle çizgiye
Demiştim ki bir fotoğrafının altına
"Sende oldukça bu burun
'Çizgilerle portre'ni yapacağım
Haberin ola"
Bir başladık, durdurana aşk olsun
Ahmet Özbek'in deyimiyle
Seriye bağladık
Yetmiş kadar oldu
Ailenin, yakınların ve arkadaşların
Çizgilerle portresi
Ne diyelim bu da yazmaktan gayrı
Yeni uğraşım
Daha yeni çizimler bekliyor, pek çok yakınım arkadaşım

Şu yukarıda görülen iki resim var ya
Beni çok uğraştırdı
Kim mi onlar
İkisi de sınıflarımız ayrı da olsa okuldaşım
Biri Hayrullah Yılmaz
Bilirsiniz, daha önce "İNSANIN ARKADAŞI OLMALI" başlıklı yazımda
Onu anlatmıştım
Diğeri
Ahmet Özbek
Avanoslu
Kapadokya
Hani Bedri Rahmi'nin "Görmeden ölmeyin!" dediği
"Güzel atlar diyarı"ndan
Okuldayken pek bilmesek de birbirimizi
Elli yıl sonra
Güzel bir dostluğun, arkadaşlığın içinde bulduk kendimizi

Fotoğraflardan çiziyorum bakarak
"Çizgilerle portre" desenlerini
Bu adamların
Can dostların
Benden de iki üç yıl fazla yaşları
Hay maşallah
İkisinde de saçlar kırçillaşsa da öylece duruyor
Dişler de yerinde
Hele Hayrullah
Göstere göstere dişiyle fındık kırıyor
Eee, şikayetim ne benim
Anlamadınız mı daha
Adamların yüzlerine baksanıza kardeşim
Biri Ege'nin, biri Doğu Anadolu'nun fiziki haritası
Yüzdeki benler, derin çizgiler de cabası
Kalemle dokunmadık yer kalmıyor
Yüzlerde
Uğraş uğraş bir hal oluyorum
Ama olsun
Çizgilerim
Acemice de olsa
Amatörce de olsa

Yaşasın bu iki dost
Ve tüm sevdiklerim, arkadaşlarım
Sağlık içinde
Hem gönlümde hem çizgilerde
.....

Numan Kurt
15 Mart 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1152412/cizgilerde-gonullerde.html>

ÇİZGİLERDE YÜZÜNÜZ/ YÜZÜNÜZDE ÇİZGİLER

(Okul arkadaşlarıma 2)

Demiş ki Orhan Veli
“Dalgacı Mahmut” şiirinde
“İşim gücüm budur benim
Gökyüzünü boyarım her sabah
Hepiniz uykudayken
Uyanır bakarsınız ki mavi”
Ben “Dalgacı Mahmut” da değilim, gökyüzünü de boyamıyorum
O güzel şair gibi
Türkçenin sözcükleriyle
Doyumsuz şiirler de yazmıyorum
O zaman derler ki bana “Söyle kardeşim
Neden yazıyorsun bunları
Senin yaptığın ne
Lafı evirip çevirme
Ne anlatacaksan oraya gel hele”

Yazılar yazdım önce
Ne kaldıysa yaşadıklarımın aklımda
“Bölük pörçük” döktüm onları ak kağıda
Sonra bir gün
Resim yapmak düştü aklıma
Öğretmenim beğenirdi, ilgim de vardı
Görünce fotoğraflarının içinde
Bizim Ali Yılmaz’ın suretini
Edemedim
Elli yıl önceki çizimlerim geldi gözümün önüne
Aldım elime kara kalemi

Çiz babam çiz
Çocuklardı, yeğenlerdi
Eş dost, akrabaydı
Derken
Sıraya arkadaşlar girdi
Kimin bulmuşsam sayfasında fotoğrafını
Ölçtüm, biçtim
Baktım gözüne, kaşına
Hepsinden zoru da, önemlisi de gözler
O gözler benzedi mi aslına
Korkma
Ağızmuş, burunmuş, kulakmış
Var ya da yok saçmış
Çok kolay geldi bana

Okul ve sınıf arkadaşlarımla
Bu çizgilerle portreler
Tümünün adını yazdım yanlarına
Yetmişli yaşlara yaklaşırken ya da ulaşmışken kimimiz
Geçen mayısta Kırşehir’de hasret giderdik
Buluşma yerimiz olacak
Umarım
Bu mayısta Antalya

O yüzünüzdeki çizgiler
Geçip giden izleridir hayatın
Kavak yelleri eserken belki o yıllarda başımızda
Kuramadığımız dostluğu, sevgi bağı
Şimdilerde kurduk
Sevgili okul arkadaşlarımla

Sağlıkla, mutlulukla, huzurla
Yaşayın

.....
Numan Kurt
5 Nisan 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1156610/cizgilerde-yuzunuz-yuzunuzde-cizgiler.html>

MUTLULUK ANLARI

“Anlarda mutluluğu yakalamaya çalışıyoruz. “ diyor ünlü oyuncu Selçuk Yöntem. Bu hafta sonu bir gazetenin “Pazar eki”ndeki söyleşisinde. “Yemek yemeyi, dostlarla sohbet etmeyi, müzik dinlemeyi, fotoğraf çekmeyi seviyorum.” diye de eklemiş. İşin özünde demek istemiş ki : “Mutlu olmak için güzel anları değerlendirin, insan hayatın her anında mutlu olamaz.”

Okuduktan sonra düşündüm, dedim ki. “Ben de dizelerle anlatmaya çalışayım anda yakalanan mutlulukları. Belki tuhaf gelecek sizlere yazdıklarımın bazıları; ama olsun bakalım düşündükçe neler gelecek aklıma.”

Tam girerken apartmanın bahçe kapısından içeri
Bir kedi çıktı karşıma
Ağzında bir siyah fare
Nereye gideceğini şaşırdı bir an
Avını yakalmışların mutluluğu vardı
Gözlerinde
Durakladı
Sonra daldı bahçedeki çiçeklerin arasına
Mutluydu o anda

Bir kedi bile yaşarken bu sevinci
Ben de anlatayım dedim mutluluk anlarımı
Aldım elime kalemi

Yola çıktık arkadaşım Mehmet’le
Geçen yıl Kırşehir’de buluştuk
Bu yıl Antalya’da olacaktık okuldaki aynı devre
Keyifli bir yolculuktan sonra
Yüzümüze vuran sıcakla, nemle girdik
Antalya’ya
Uzun süre oteli aramak bunaltsa da bizi
Otele girince
“Ooo, hoş geldiniz, buyurun!” sesleri
Ve hasretle kucaklaşmalar
Mutlu etti hepimizi

Öylesine bakarken fotoğraflara
Ali’nin burnu çarptı gözüme
Şakamı da götürür ya
“Bu burnun deseni çizilir.” dedim
Bir başladım elli yıldır unuttuğum becerime
Arkadaşlara, yakınlarıma, eşe dosta sürpriz oldu her resim
Giderek güzelleşti resimler
Son yaptığım bir resme “Harikaa!” diye yazmış
Resim ustası
Bir arkadaşım
O anda ben gerçek mutluluğu tattım

Yaz aylarında uzaktayım Ankara’dan
Çoluk çocuktan
Ve de torunlardan
Onları özlerken denizi güzel Didim’de
“Biz yarın geliyoruz.” seslerini duyunca telefonda
O andaki mutluluğun ölçüsü yoktur bende
Araba kapıya yanaşıp durunca
Torunlar “Dedeee!” diyerek bana doğru koşunca
Sarılırız onlarla
Yanakları yanağımda

Üç yatılı okudum öğretmen okulunda
Yemeklerden en çok makarna çıkardı
Pırasa çıktığı gün suratlar asılır

Kuru fasulye, pilav varsa masada
Mutluluğu yaşarız
şapkalar havada

Geç de olsa internetle karşılaştıım bir gün
Yıllarca görmediğim okul arkadaşlarımı
Öğrencilerimi
Hatta öğretmenlerimi buldum
Bunca yıl sonra onlara iletişim kurunca
Hele de zaman zaman onlarla buluşunca
Anlatılmaz mutlu oldum

Yazmakla tükenmez “anlık mutluluk”lar
“Bugünlük bu kadar.” diyerek
Devam edeceğim zaman içinde yazmaya
şu anda bile yaşadığım
Mutlulukları anlatmaya

.....

Numan Kurt
17 Mayıs 2018

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1164899/mutluluk-anlari.html>

MUTLULUK ANLARI (2)

MUTLULUK ANLARI (2)

Öğrencilerim de ben de mutlu olurduk Sait Faik'in "Hişt! Hişt!" öyküsünü okurken. Öykücülüğümüzün bu temel direği öyle okuyucuyu heyecanlandıran, meraklandıran olaylar anlatmaz öykülerinde. Alır sıradan yaşamın bir yönünü o doyulmaz diliyle anlatır. Onun için olay değil anlatım önemlidir. Akıp giden sizi adeta çarpan anlatım. Türkçe ya da Edebiyat dersine girdiğim her sınıfta okurdum bu öyküyü. İlgile dinlerdi öğrenciler. Teneffüse çıkınca da başlardı birbirinin arkasından "Hişt! Hişt!" demeye...

Ve şöyle bitiyordu okuyana "yaşam sevgisi" aşıl原因an o öykü:

"Nereden gelirse gelsin dağlardan, kuşlardan, denizden, insandan, ottan, böcekten, çiçekten. Gelsin de nereden gelirse gelsin! Bir hişt sesi gelmedi mi fena. Geldikten sonra yaşasın çiçekler, böcekler, insanoğulları.

Hişt hişt!

Hişt hişt!"

"Mutluluk Anlarım (2)"yi yazarken bu öykü aklıma geldi. Bugün cumartesi, yaşadığım yerin pazarı. Denizi, kumsalı, koyları güzel Didim'in pazarına gittim bugün. Oradaki insan sesleri de bana insanla yaşamının, hayatın olağan akışını kabullenmenin insanı mutsuzluktan uzaklaştıracağını anlatır her zaman.

Bazen düşünürüm; "Her şeyi dört dörtlük olan bir malikane verseler bana. Her istediğim anında yerine getirilse mutlu olur muyum?" derim kendi kendime. Derim de cevabını da kendim veririm: "Bu olası değil, oturup arkadaşlarıyla sohbet etmedikçe, insan kalabalığı içinde bir birey olarak güzel dostluklar kurmadıkça nasıl mutlu olabilir insan?"

Bugün cumartesi

Cıvı cıvı pazar yerinde

Çeşit çeşit meyveler, sebzeler

Kiraz, çilek, elma, seftali, armut, erik

Marul, maydanoz, dereotu, nane...

Kavun, karpuz; patates, soğan

Ve satıcıların

Birbirine karışan

"Geeel!...Geel!...!" sesleri

Yaşamak güzel

Saat sabahın yedisini

Deniz kenarında ben ve birkaç emekli

"Günaydın!" diyoruz birbirimize

Giriyorum

Sonra soğuk olsa da su

Dibinde altın rengi halkalar oluşmuş

Pırıl pırıl

Denize

Nefes almak ne güzel

"Telefon acı acı çaldı." derdik ya

Yok artık şimdi

Çalan her telefonda

Hoş bir melodi

Benim telefonum da çaldı

"Alo!" dedim

Kulaklar iyi duymuyor, bağılıyor

"Alo, ben Hayrullah!"

"Vay koçum!" diyorum, "Nasılsın?"

"Nasıl ödeyeceğim.." diyor, "...senin hakkını?"

Beni yazdın, resmimi çizdin, bir de belgesel çek oldu olacak."

Koyuyoruz karşılıklı kahkahaları

"Olur be Hayrullah, "diyorum, "..şimdi yok; ama alırım bir kamera

Onun da gelir zamanı"

Dostlarla, arkadaşlarla konuşmak

Ne güzel

Gün öğle vakti

"Gel, bugün Yaşar'ın bahçesine gidelim." dedim

Okul arkadaşım Mehmet'e
Atladık arabaya
Düştük Akyeniköy yoluna
Yeşillikler içinde bir büyük tarla
Bir yanı zeytinlik
Bir yanında küçük, şirin bir ev
Otuyoruz kapıdaki masaya
Söz, sohbet
Tadına varıyoruz çayın
Yeni toplanmış dalından taze salatalık, biberin
Hele de yağda pişmiş yumurtanın
Üç saat nasıl geçti bilemedik
Çıkınca şaşırırsak da yolu
Mutluyduk
"Her günümüz böyle olsun." dedik

Anlatmaya çalıştım bir günün anlarda mutluluğunu
Kendi dilimce
Her şey güllük gülistanlık değildir hayatta
Ne demiş çağlar ötesinden
Bir ünlü düşünür, denemeci
"Nasıl olsa bir gün gelecek hayatın sonu
Onun için her gün üzülp düşünmeye, korkmaya gerek var mı?"
Ben de diyorum ki
"Mutlu olmak elimizde, yaşamayı, insanları sevince"
Yazarken bu dizeleri
Güneş bütün sıcaklığı, parlaklığıyla yükseliyor
Gökyüzü, doğa ne güzel
.....

Numan Kurt
27 Mayıs 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166709/mutluluk-anlari-2.html>

DİDİM DEDİKLERİ

Yıllar önce tatil için iki kez gelmiştim Didim'e. Denizini, plajlarını, koylarını beğenmiştik; ama bir tatil beldesi olarak çok da gelişmiş, temiz bir yer değildi. Dört yıl önce burada küçücük 1+1 bir yuvamız oldu. Yaz aylarını burada geçirir olduk. İlk yılımızda yine yollar bozuk, sokaklar tozlu. Ne zaman ki Aydın Büyükşehir Belediyesi'ne bağlandı, işte o zaman Didim'e sihirli bir "Topuklu Efe" eli değdi. Ana yollar, caddeler asfaltlandı, tüm sokaklar kilit taşlarla döşendi. Her yan çiçeklerle bezendi.

Didim, bir Bodrum gibi, Çeşme ya da Kuşadası gibi eğlence merkezi olan yer değil. Daha çok orta halli emeklilerin çoğunlukla yaz aylarında bir kısmının da kış aylarında kaldığı nemi az, havası güzel bir tatil beldesi. Denize sabahları girerseniz pırıl pırıl, bir çöp bile bulamazsınız.

Didim üzerine daha bir çok güzelliklerden söz edebilirim; ama en iyisi önce duygularımla anlatayım Didim'i, sonra da fotoğraflarla...

Sabah güneşi boy gösterirken daha
Üçüncü koydayım
Öyle güzeldir ki deniz
Benim gibi birkaç emekli uzanmıştır kumlara
Önce soğuk gelse de deniz
Bir cesaret attınız mı kendinizi içine
Bilin ki yeniden doğmuşsunuz
Altinkum, İkinci Koy, Üçüncü Koy, Yeşilkent, Manastır
Daha adını bilemediğim koylar
Kum, denizde pırıl pırıl su
Çarşamba, Cumartesi pazarlarında
Bu bereketli toprakların çileğine, incirine, kirazına
Doyamazsınız doğrusu
"Ne o kardeşim
Millet cebelleşirken geçim derdiyle
Sen bize neler anlatıyorsun?"
Bilirsiniz, onları da anlatırım zaman zaman
Benim de öyle hanlarım hamamlarım yok
Yıllarca çalışmış iki emeklinin maaşı
Söyledim ya daha önce
Küçücük, kutu gibi evimiz
Öyle şatafatlı bir yaşayışta değiliz
Tanıtmak istedim bu şirin tatil beldesini
Hevesi olan, yaşamak isteyen böyle bir yerde
Varsa eş, dost, arkadaş
Duysun bu emeklinin sesini

.....
Numan Kurt
31 Temmuz 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178525/didim-dedikleri.html>

YANAR YÜREĞİM, AĞLARIM

Yedi asker
Birer fidan, onlar gencecik birer can
Vatan toprağını korumak uğruna
Kalles pusularda toprağa düşen
Yedi kahraman

Onlar sarıldıkça al bayrağa
Kan ağlar yüreğimiz
Siz
Yaşadığı topraklara, vatanın bölünmezliğine
Tüm kutsal değerlere
Hainlik edenler
Siz
O genç fidanların tırnağı eder misiniz

Sonu gelmeli artık bu ihanetin
Dinmeli anaların, çocukların, gelinlerin, yavukluların göz yaşları
Şehit düştükçe
Yüzüne bakmaya kıyamadığımız o fidanlar
Yanarım
Anaların, gelinlerin, çocukların çığlıkları
Yükselirken gökyüzüne
Dayanamam, yanar yüreğim
Ağlarım

////////////////////
Numan Kurt
4 Ekim 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1189878/yanar-yuregim-aglarim.html>

YAĞMUR YAĞARKEN

Nasıl da güzel yağıyor yağmur
Kiri, kalabalığı, kokuşmuşluğu üzerine
Ankara'nın
Yağmur yağıyor yağmasına da
Yine bir kar havası var Ankara'da
İslanmışım yürürken farkında olmadan
Üşümeye başladı birden bedenim
Aklımda ünlü halk ozanının "Bir kar yağar bir de yağmur" dizeleri
Dudağımda bir ılık
"Yağ yağmur yağ" diye bağırmak isteyen
Mutlu olan
Benim

Oturup yaslanıyorum koltuğa
Sıcacık odamda
"Oh be!" diyorum, "Var mı insanın evi gibi?"
Açıyorum televizyonu
Birkaç kişi tartışıyor masa etrafında
Konu şuymuş buymuş fark etmiyor
Birin ak dediğine diğeri kara diyor
"Aklın yolu birdir, bilim doğruyu gösterir."
Deseniz, sanki diyecekler ki
"Hayır efendim yok bizde öyle bir doğru
Sen ne diyorsun kardeşim, doğru olan benim dediğimdir."
Hele o ülkeyi güllük gülistanlık gösteren kanallarda
Karşıt fikirler bile yok
Ver yansın ediyorlar
Kime
Sakın ha, sanmayın ki ülkeyi yönetenlere
Sanki her olumsuzluğu onlar yaratmış gibi
Yöneten onlarmış gibi
Eleştiriler, asıl eleştirmesi gereken muhalefete
Pahalılık almış yürümüş
Her akşam savaş çığlıkları
Gençler işsiz
Ekonomi kötüye gidiyor
Ülke insanı ikiye bölünmüş
Bölmek isteyenler, bölücüler kan dökenler ayrı bir dert
Fabrikalar, iş yerleri kapanıyor
Tarikatlar el atmış eğitime
Uzaklaşmış, bilimden, aklın yolundan
Kimin umuruna
Mutludur kimileri, her şey yolundadır onlara göre
"Yoğurt beyaz" deseniz inandıramazsınız yandaş olana
Olabilir
Demokrasiyse yönetimin adı
İsteyen istediğine inanabilir
Ama "Dur orada!"
Sen de saygılı olacaksın
Gidilen yolu yanlış bulana

Yeni yıl armağanı olarak "Mustafa Kemal" kitabını aldı bana torunum
Her satırını okudukça
O büyük önderi
O eşsiz komutanı
O ölümsüz insanı
Bilemediğim pek çok yönüyle tanımaktan
Mutluyum

Bugün
Beş arkadaş
Aynı okul mezunu devre arkadaşlarım
Okul arkadaşımıza, Kazım'a
Hasta ziyaretine gittik
Rahatsız olmasın diye
Çok kısa süre kaldık yanında
Moral vermek için ona güzel sözler ettik
Bir an önce iyileşir umarım
Yine ondan çok güzel şiirler dinleriz
Tatlı sohbetine kulak veririz koca Çınar'ın

Metroyla dönerken akşamüzeri eve
Merak ettim, baktım, orada görebildiğim insanların
Yüzüne
"Gülmeyi unutan insanlar ülkesi" olmuşuz
Kim bilir ne sorunları var
Mutlu döneni görmek zor
Evine

Kim istemez her an mutlu olmayı
Oysa ben mutlu olurum her güzellikten
İnsan bu
Ne her an mutlu olabilir
Ne de hep güzellikleri yaşayabilir
Onca olumsuzluk yaşanırken
Yine seçim var bu ülkede
Şimdiden başladı bağırma, çağırma, suçlamalar
Böyle gürültülü, masraflı, her sorunun askıya alındığı seçim
Hangi ülkede var
Her yan aday, aday adayı dolu
Kimi belediye başkanı, kimi meclis üyesi olmak istiyor
Kimi muhtar
Nutuklar, afişler, kapı kapı gezmeler, mesajlar, telefonlar
İşin ucunda koltuk, o koltuk da ne çıkarlar var

Bugün de böyle
Döktüm dizelere ne geldiyse aklıma
Yağmur, kar temizledi her yanı
Gün gelir bu güzel ülkem de
Tertemiz olur

.....
Numan Kurt
15 Ocak 2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1210002/yagmur-yagarken.html>

KENDİ BAŞIMA

KENDİ BAŞIMA

Uzaklarda
Bir köy evinin sessiz odasında
Yağmur vururken
Camlara
Gece karanlığında
Yanarken sobada ceviz kabukları
Çıtır çıtır
Uzansam somyaya
Elimde gazete, başucumda kitap
Ve de dingin, alıp götüreren müziğiyle
Keman sihirbazı
Farid Farjad
.....

ZAMAN TÜNELİNDE

"Hangi resmime baksam ben değilim
Yalandır kaygısız olduğum yalan"
Derken
Otuz beş yaşı
Yolun yarısı olarak
Kabul ederken
Ne kadar da haklıymış Cahit Sıtkı
Şakaklarımıza kar yağdı
Yaşayıp giderken Veysel'in bu 'iki kapılı han'ında
Dostlarla da yollar
Ayrıldı
Şöyle içimizden gelerek
Cahit Sıtkı misali
'Haydi Abbas, vakit tamam
Akşam, diyordun işte oldu akşam
Kur artık çilingir soframızı
Dinsin şu kalp ağrısı"
Diyemedik
Yıllar yılları kovalarken
Biz
Akıp giden zamanın değerini
Bilemedik"
.....
Numan Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211084/kendi-basima.html>

DOMATES, BİBER PATLICAN/ BİR DE PATATESLE SOĞAN

" Tanzim satışı uzun kuyruklara neden oldu. Sırada saatlerdir beklediğini ifade eden bir vatandaş, 'Düşüğümüz hale bakın. Utanarak geldim. İşimden izin aldım, saatlerdir bekliyorum. Kovulabilirim' dedi."
(Basından)

.....

Ne de çok duyar olduk
Ülkenin gündemine oturdu mübarekler
Domates, biber, patlıcan
Yalnız bunlar mı
Bir de patates, soğan
Sabahın dokuzunda
Yol alırken arabamla
Yüzlerce insan gördüm bir çadırın önünde
Üçerli sıra olmuşlar
Ellerinde bez torbalar, kullanılmış poşetler
Dışarı soğuk mu soğuk
Üç beş lira için patates, soğan sırası bekler

O güzel insan Barış Manço'nun şarkısı geldi aklıma
"Bir anda bütün dünyam karardı
Bu sesle sokaklar yankılandı
Domates biber patlıcan
Şimdi benden çok uzaklardasın biliyorum
Belki bir gün dönersin diye dualar ediyorum
Seni bir defa görsem yeter
İnan ki bu bir ömre bedel
Nereden bilsin Barış; ama şimdi bizler gördük
İnsanımızın domates, biber, patlıcan aşkı
Şarkı sözlerinden de beter

Sonra Şener Şen'in sesini duyar gibi oldum
Züğürt Ağa'da
"Domatis....domatis..."

Akaryakıt alıp başını gitmişken
Et, ekmek, süt, peynire
Doğalgaza, suya, elektriğe
İnsan için gerekli her şeye
Güç yetmezken
"Devlet tüccar mı?" diyerek
Fabrikaları satanlar
Çiftçiye tarlasını ektirmeyip üç beş kuruşla kandıranlar
Buğdayı, şekeri, mercimeği, samanı dışarıdan alanlar
Duydunuz mu
Şimdi
İflas etmiş "Züğürt Ağa " misali
Domates, biber, patlıcan
Ve de patates, soğan satıyorlar
Çadırlarda
Yetmişinde emeklileri iki kilo sebze için iki lira ucuz vermek için
Titretiyorlar uzun kuyruklarda

Ne hazindir, acıdır bu yaşananlar
Bir yanda lüks, şatafat içinde yaşayanlar
Bir yanda
Kuyrukta, çadır önünde
İki kilo patates, soğan için
Ayazdan dişleri birbirine vuranlar
Bir yandan da "dilli düdük" kanallarda

Yapılan bir marifetmiş gibi
Yalakalık yapanlar

Nerede basma, pazen türlü çeşit kumaş, ayakkabı üreten Sümerbank
Nerede çimento, kağıt
Ve de şeker fabrikaları
Ne zorluklar, yoksunluklar içinde kurulmuştu
Halkın gerçek üretim alanları
Tarım ülkesinde buğday, saman
Hayvancılık memleketinde
Et satın alır olduk
Ve şimdi de kendimizi
Domates, biber, patlıcan
Patates, soğan için
Çadır önlerinde
Kuyrukta bulduk

.....
Numan Kurt
14 Şubat 2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1216273/domates-biber-patlican-bir-de-patatesle-sogan.html>

EYLÜL / AYLARIN EN GÜZELİ

“Yok yok gitme gel
Eylülde gel”
Dinlerken bu şarkıyı
Ben de yazmak istedim eylüle dair bir şeyler

Bir halk filozofudur Nasrettin Hoca bence
Her fıkrası bir hayat dersi, bir gülmece
Sormuşlar Hoca'ya
“Hocam yaz gelir sıcaktan, kış gelir soğuktan yakınır insanlar, ne dersin?”
Çatmış kaşlarını Hoca
Şöyle sert sert bakmış soranlara
“Bahara bir şey diyen var mı?”

Sonbahar da olsa
Bahardır
Ne soğuk ne sıcaktır eylül
Dökse de ağaçlar yapraklarını
Hüzün de çökse doğaya
Sanki bir aylık ayrı bir mevsimdir eylül
“Bir gün aklına gelecek olursam, bana şiir ismarla. eylülü konuşalım” diyor
Cemal Süreya
“Her uyanışında eylül sabahının serinliğini, yaprakların serinliğini yüreğime dolduruyorum”
Diye yazmış bir dizesinde Behramoğlu
Onlar dilimin güzel şairleri
Biraz da onların bu dizeleri sevdirdi bana eylülü
Benim yazdıklarım kış ise
Bahar gibidir benimkilerin yanında
Onların dizeleri

Hava ılıman, deniz çarşaf gibi
Hafif rüzgar
Yapraklarını döküyor ağaçlar
Ortalık sakinleşti bu kıyı kentinde
Her yan tertemiz
Bir baktım
“Hışır hışır” bir ses,
Dalından düşmüş kuru yaprak
Rüzgara kapılmış
Peşimde
Bizler de yaşamın eylülündeyiz
Ve eylül sonlarında
Dikili'deyiz
Elli yıl öncesinin anılarıyla
Bitmeden akıp giden zaman
Arkadaşlığı, dostluğu yeniden yaşayalım
Ömrümüzün sonbaharında
Buluşalım, mutlu olalım

.....
Numan Kurt
13 Eylül 2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1252585/eylul-aylarin-en-guzeli.html>

GÖZLERİM DOLUYOR BAKTIKÇA RESMİNE

“Gözleri doluyor
Tozlu çerçevedeki
Mustafa Kemal’in
Bir elinde Cumhuriyet’in
Kum saati
Bir elinde
Adalet mülkün temelidir.”

Böyle yazmış şair Ahmet Erhan
Benim de gözlerim doldu
Bir yanda boşalırken Cumhuriyet’in kum saati
Yalnız gözleri dolmaz Ata'mın
Kemikleri de sızlar
Gördükçe
Mülkün temeli olmaktan çıkıp
Sahibinin sesi olan o yüce adaleti

Ben okudum da sevdim büyük Önder'i
Bilime, akla dayanan
Hep ileriye, çağdaşlığa, uygarlığa diyen
Düşüncelerini, ilkelerini
Her gidişimde duygulanırım Anıtkabir'de
Gözlerim dolu dolu olur
Yine de bir umut ışığı doğar
O sevgi dolu, coşkulu kalabalığı
İnsan selini
Görünce

Nasıl insanlarsınız siz
Mavi gözleri, sarı saçlarıyla
Vatan toprağına bir güneş gibi doğan
Savaşta büyük komutan
Ve barışta tüm dünyaya örnek olan
Devrimleriyle, ilkeleriyle
Akıldan, bilimden yana her sözüyle
Yolumuzu aydınlatan
Batmış, yıkılmış, kuşatılmış bir devletin külleri üzerinde
Özgür, bağımsız yaşadığımız
Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran
Mustafa Kemal'i
Nasıl sevmezsiz

Kadınlarımız, analarımız, bacılarımız
O'nun devrimleriyle
Kocaya kulluktan, kölelikten çıkıp
Onurlu insan olanlarımız
Daha Batı'da bile yokken seçme, seçilme hakkı kazananlarımız
Okuyup yazan
Her işte, her makamda
Erkeklerle eşit olanlarımız
En çok size yol gösterdi onun ilkeleri
En çok da siz sevmelisiniz Mustafa Kemal'i

“Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz..”
Demiştin ya Ata'm
Bir ağ gibi sardı yurdumu şimdi bunlar
Onların elinde şimdi
Bilimi, güzel dilimi ve ilkelerini öğretmesi gereken okullar
Bir zamanlar el üstünde tuttuklarının

Görseler de vatana ihanetlerini
Ders de almıyorlar
Artıyor yıllar geçtikçe
Bu çağdışıllığa, karanlık odaklara, gerici tarikatlara
Bağlananlar

Bu 10 Kasım sabahında
Yirmi beş yıldır duvarda asılı resmine baktım
Kamışları kesip yapıştırarak yapmıştı bir arkadaşım
Gözlerim doldu
Onun savaşlarla kurtarıp
İlkeleriyle aydınlattığı
Güzel yurdumun bugününü ve geleceğini
Düşününce

Biz, seni sevenlerin hep kalbindesin
İşte bir 10 Kasım daha geldi
Kum saati bitirmeyecek kumunu
Gözlerin dolmasın
Gece karanlığından sonra
Şafak ağarır, güneş yükselir gökyüzünde
Önünde saygıyla eğileceğiz
Yeter ki umutlar tükenmesin

.....
Numan Kurt
10 Kasım 2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1262658/gozlerim-doluyor-baktikca-resmine.html>

KADIN SPORCULARIMIZ/ YÜZ AKLARIMIZ

“Allahu Teala'nın ‘Örtünün vücut hatlarınız belli olmasın.’ emrine karşı çıkararak, açılıp saçılacaksınız, kendini teşhir edeceksiniz; sonra da ‘Tokyo'ya gidiyoruz.’ diye sevineceksiniz. Dünya şampiyonu olsanız ne yaparsınız. Müslüman kadın adap ve haya sahibidir. Yaptığı her işte Allah rızası gözetir. Dinimize göre kadınlar kendi aralarında spor yapabilirler, erkekler huzurunda açık saçık olarak değil.”

(Bu sözleri söyleyen Düzce-Kaynaşlı Belediye Başkanı'nı partisi ihraç etmiştir.)

.....

Böyle demiş bir belediye başkanı
Utanmaz, hayasız, arsız yobaz
Senin gözün onların başarısında mı
Yoksa giysisinde, bacağında mı
Bu halk yakından bilir sizleri
Badeleyen, bilmem ne yapan bozuntu şeyhleri
Senin yerin onların yanı
Ne işin var o halk koltuğunda
Daha mutlu olursun badecilerin yanına (!)
Oturduğunda

Ey yobaz
Nasıl kurtulacak bu ülke senden
Tükenmedin, bitmedin yüz yıllar içinde
Ne zaman bir aydınlanma olsa
Çıkarırsın deliğinden yılan başını
O kara, kapkara sakalınla
Ve köpüren ağzındaki salyanla

Yüz akımız
Kadınlarımız
Eve kapanıp cemaatlere, tarikatlara kapılmayıp
Yalan yanlış hurafelerle
Beyinleri yıkanmayanlarımız
Bu sizin başarınız
Yüzünüzdeki aydınlık, gözlerinizdeki parlaklık yitmesin
Dalgalandırduğunuz o al bayrak
Gönderden hiç inmesin

Ağrıma gidiyor bu güzel ülkede bunlarla yaşamak
Sözüm yok içten, temiz inananlara
İnancıyla, değerleriyle tertemiz yaşayanlara
Sözüm her yeniliğe, her başarıya karşı çıkanlara
Kara sakalından, yüreğinden kin damlayanlara
Bakmayın siz
İşlerine geldi mi kullanırlar bilimin getirdiği her yeniliği
Hepsinin elinde pahalı telefonlar
Hepsinin altında son model araba

Yüz akımız
Kadınlarımız
Bu ülkeyi, bu yobazın karanlığından bir türlü kurtulamayan ülkeyi
Sizler aydınlatacaksınız
Sporda, eğitimde, iş alanında başarınızla
Yetiştireceğiniz o pırıl pırıl
Çocuklarınızla

.....

Numan Kurt
16 Ocak 2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1275567/kadin-sporcularimiz-yuz-aklarimiz.html>

BAKARIM SİYAH BEYAZ FOTOĞRAFLARA/ O YILLARI ANLATIRLAR BANA

-“Fotoğrafa bakıp da şiir mi yazılır kardeşim?”

-“Yazılır, hem de çok güzel olur.”

-“Alalım o zaman her fotoğrafı karşımıza, yazalım ne gelirse aklımıza.”

-“Yooo! Bunlar siyah beyaz fotoğraflar, elli altmış yıl öncesinden, geçmişten günümüze yaşayan antika eserler gibidir, değerini anlayan anlar.”

-“Nereden geldi aklına fotoğrafların altına dizeler sıralamak, manzum öyküler gibi şiirler yazmak?”

-“Öğretmenlik yıllarımda “öykü” konusunu işlerken okuduklarım içinde doktor yazar Muzaffer Hacıhasanoğlu’nun beni de adeta çarpan bir öyküsü vardı: BİR FOTOĞRAF CANLANIYOR. Bu öyküde yazar elektrik direğine onarım için çıkan bir işçinin cebinden düşen aile fotoğrafına bakarak fotoğraftakilerin ağzıyla bir aile dramını anlatır. O öyküyü hiç unutmam. Böyle siyah beyaz, az bulunan aile fotoğraflarını görünce içimden bir şeyler yazmak gelir. Bu bir bakıma özlemin, kederin ya da fotoğrafa göre sevincin anlatımıdır.”

-“Bir bakıma fotoğraflara bakıp yaşananları anlatıyorsun.”

-“Evet, öyle de diyebilirsin.”

-“Bir de şu var: Her gün al bayrağa sarılı şehitler getiriliyor vatan toprağına, onları anlatmak varken fotoğraflara şiir yazmak da neyin nesi?”

-“Çok üzülüyorum, içim yanıyor. En az beş altı yazım var blogumda onları, yaşanan acıları, ülkemi bölmek isteyenlere lanetimi anlatan; ama bu gencecik fidanların hem de yurt topraklarından uzakta yitip gitmelerini kabul edemiyorum. Ne işimiz var bizim oralarda? Vatan toprağını savunmaktır askerin görevi. Kolay çıkılır mı hiç girince savaşın eksik olmadığı Ortadoğu batağına?

Kendimi ülkemde yabancı hissediyorum. Gençlerimiz, insanımız işsiz iken her adımda başı boş, asalak geçinen yabancılar. Biz gençlerimizi onların toprağında şehit verirken onların ülkemizde yan gelip yatması anlaşılır gibi değil. İşte, bazen de böyle, bakıyorum siyah beyaz fotoğraflara. Dalıyorum hızla akan zaman içinde yaşananlara.”

.....

BİRİNCİ FOTOĞRAF:

Alır götürür bu fotoğraf beni altmış yıl öncesine

Güreş tutmuşuz iki kardeş

Köyde, evimizin kerpiç duvarları dibinde

“Haydi bre pehlivan!” dercesine

Gölgelerimiz düşerken öğle vakti toprağa

Bizimki sanki gerçek güreş değil de poz vermişiz

O yılların tek fotoğrafçısı

İliceekli Debrah'a

Üç yaş büyüktü benden ağabeyim

O, ince, zayıf

Ama ben iri yapıyıldım

“Haydi bir güreş tutun!” demiş büyüklerimiz

Ayda yılda bir köyümüze gelen Debrah amca

Kaçırmamış bu anımızı

Sırtımızda tişört, altta tozlu pantolonlarımız

Yine de mutlu bakışlarımızla

Güreşiyoruz havasıyla, mutluluk içinde poz vermişiz biz

Okuduk kentteki öğrenci evlerinde

Öğretmen olduk, yıllarımız geçti eğitim hizmetinde

Bakıp da bu fotoğrafa

Anlatacak değilim koskoca bir hayatı

Zaman aktı geçti

İşte bu fotoğrafta güreş tuttuğum ağabeyim

Emekliliğinde rahat edecekken

Torunlarını doya doya sevecekken

Bıraktı gitti bizi altmışında

Onun acısı, özlemi kaldı hep

İçimizde

.....

İKİNCİ FOTOĞRAF

Yıl bin dokuz yüz altmış dokuz ya da yetmiş
Sivrihisar-Dümrek köyünde
Babam Tarım Kredi Kooperatifi müdürü
Poz vermişiz, kız kardeşim,
Ben ve iki yeğenim
Evin önünde

Anarım o köyü her zaman
Ne zaman yolculuk yapsam Polatlı- Sivrihisar yolunda
Oyunun yasaklandığı, çayın on beş kuruş olduğu kahveleriyle
Evimizin önünden geçerken
Sepetinden meyveler bırakan insanları
Dostluk kurduğum öğretmenleri
Bağları, bahçeleriyle

Güzel bir köy evimiz var
Altta bir yüklük, depo
Üstte kutu gibi iki küçük oda
Kim çekti bu fotoğrafı, hiç hatırlamıyorum
Yeğenler kucağımızda
Yukarı odalara çıktığımız ağaçtan merdiven altında
Ben yaz tatilindeyim
Dedelerini, babaannelerini ziyarete gelen bu iki küçük yeğenim
Selçuk ile Mete
Şimdi elli küsur yaşında
Kız kardeşim Kırşehir'de
Çocukları, torunlarıyla yaşam telaşında

Ben mi
Biliyorsunuz
İşte böyle yaşadıklarını, duygularını anlatan
Kara kalem resimler çizen
Size tuhaf gelse de fotoğraflara şiirler yazan
Yetmiş bir basamağı kalmış
Emekliyim
Yurdum barış içinde aydınlığa yürüsün
Hepimiz sağlık içinde mutlu yaşayalım
Bu da benim içten dileğim

.....
Numan Kurt
13 Şubat 2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1280920/bakarim-siyah-beyaz-fotograflara-o-yillari-anlatirlar-bana.html>

O IŞIK SÖNMESEYDİ

" Köy Enstitüleri, eğitim hayatımızın geçirdiği evrim içinde başlı başına bir hamle devridir."

.....
Köyünden başka yer bilmeyen
Ayakları yalın, başları kunaklı
Burnunu işliğin kollarına silen
Oyun oynamak şöyle dursun
Tarlada çalışana azık götürüp
Koyun, kuzu güden
Yanık yüzlü ve de utangaç
Köy çocuklarıydık
Bilmezliğin, görmezliğin, aymazlığın
Kör karanlığındaydık
Kol kanat gerip uçurdular bizi
Artık bilimin, aklın aydınlığındaydık

Tam kırk yıl önce
17 Nisan 1940'ta
Bir ışık yakıldı yoksul, güzel yurdum Anadolu'da
Bir iken yedi, yedi iken yirmi bir oldu bu ışık
On yedi bin aydınlanmacı doğdu
Yurdumun bereketli, boz toprağında
Tek tek toplandı köylerden yoksul köy çocukları
Erkek çocuklar alınır da
Bırakılır mı kaderine o ince belikli, al yanaklı
Köy kızları

Türkçe, Matematik, Tarih, Fizik
Tüm dersleri okudular
Yalnız o mu
Tarımcı, arıcı, inşaat ustası, sıvacı
En güzeli de yürekleri aydınlatma, öğretme sevdasıyla atan
Birer öncü, öğretmen oldular
Ondan da öte bir kısmı
Andolu gerçeklerini anlatan şiirler, romanlar, öyküler
Yazdılar

Bir ışık gibi parladılar Anadolu'nun dört bir yanından
Ama gel gör ki su uyur da
Uyumaz pusuda yatan düşman
Ya aydınlanırsa halk
Ya yıkılırsa saltanatı toprak ağalarının
Egemen çıkarıcıların
"Bu bilmem ne projesi"
"Buralarda bilmem ne yetiştiriliyor."

" Bu okullarda yaşananlar örf ve âdetlerimize aykırı"
"Uyar mı bize oralardaki kız erkek ilişkisi"
Daha daha ne yalanlar
"Çamur at izi kalsın." türünden iftiralar
Bugün de aklımızın ermediği başka başka oyunlar
Başardılar sonunda
Söndü bu ışıklar, okullar kapandı
Onlardan bize
Seksen yıldır sönmeyen ışıklarının aydınlığı
Yazdıkları öyküler, şiirler, romanlar
Mandolinlerinden, bağlamalarından ve hatta piyanolarından
Süzülen nağmeler
Kaldı

.....

Numan Kurt
17 Nisan 2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294026/o-isik-sonmeseydi.html>

ÇOCUK SESİ YOK SOKAKLARDA

İsterdim ki şimdi
Ellerinde balonlarla, ay yıldızlı, al bayraklarla
Cıvıl cıvıl çocuklar doldursun caddeleri, sokakları
Kutlasınlar
Büyük Atatürk'ün kendilerine armağan ettiği
Halka egemenliğin verildiği
Bu bayramı

Dışarıda bahar havası
Bütün ılıkılığıyla parlıyor güneş
Doğa yeşillenmiş, çiçekler, böcekler, kuş sesleri
Sokaklar ıssız, caddeler bomboş
Güzel görünen tek şey var
O da evlere asılan bayraklar
Çocuklar mı
Okullarında neşeyle, coşkuyla bayram kutlayacaklardı
Ama onlar da evde
Günlerdir kapalı kaldılar

Bozkırdaki o uzak köyde
Beyaz yaka, siyah önlükle
Heyecanla beklerdik 23 Nisan'ı
Ne kürsüsü ne ses düzeni
Yüreğimiz çarpa çarpa okurduk şiirleri
Bir taşın ya da sandalyenin üstünde
Seyrederdik
Çuval, yoğurt, elma yeme yarışlarını
Anlatırdı öğretmenler bize
Bu bayramın anlamını

Çocuk bayramında çocuklar evlerinde
Coşkuyla kutlamaları gerekirken bayramı meydanlarda
Onlar ellerinde bayraklar, dillerinde 23 Nisan şiirleri
Bayram kutluyorlar
Büyüklerinin paylaştığı
Fotoğraflarda

Her yıl bu bayram gününde
Eski günler aklıma gelir, güzelce giyinirdim
O eli bayraklı, neşe dolu çocukların
Bayram kutlayışını seyrederdim
Eve yakın bir okulun
Bahçe duvarı dibinde
Şimdi okullar boş
Süslenmemiş sınıfların pencere camları
Çocuk cıvıltısı gelmiyor sınıflarda
Kutlayamadılar adlarını taşıyan bu bayramı
Ne kadar acı,
Ne kadar hüznü
Pencereden dışarıya bakarken
Bir "guguk" sesinden başka ses duyamamak
Hele çocuklar için
Akla gelir miydi hiç
"Bugün 23 Nisan / Neşe doluyor insan" şiirini okuyamamak

Hayal bile edemezdim bu günleri
İnsanlık
"Nerelerden geldik, nereye gidiyoruz?" diye
Şapkasını önüne koyup

Düşünmeli

Yine de derim ki
Karamsarlığa yer olmasın
Güzel günler göresiniz çocuklar
Umutla yaşayın
Gelecek bir gün
Coşkuyla kutlayacağımız bayramlar

.....
Numan Kurt
23 Nisan 2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295417/cocuk-sesi-yok-sokaklarda.html>

BİR "COŞKUN KALEM" DAHA GİTTİ

Özleşmiş sözleri vardır halkın
Yüzyılların yaşanmışlığından süzülen
Atasözü deriz biz bu sözlere
Sözümüzde sohbetimizde söyleriz
Denk geldiği yerde

Olumsuz anlamlar da içerir zaman zaman bu sözler
Doğru söyleyen kavulur mu dokuz köyden
Kokmadık bir tuz kalmışsa
Artık tuz da kokacaksa
Doğru söyleyenin, namuslunun yeri yoktur o toplumda

Onu da kovdular dokuz köyden
Onurlu duruşuyla barınamadı sahibinin sesi pek çok gazetede
Farklıydı
Onurlu, namuslu
Ve de her zaman haklıydı

Güzel olan her şeye "şiiir gibi" deriz ya
O da dökerdi cümlelerini böyle
Ak kağıda
Nasıl güzel anlatırdı, düşüncelerini, duygularını
Bir eksik, bir fazla olmazdı sözcükleri
Sevimli, peltek diliyle
Bir de o erişilmez, cesur kalemiyle

Hedefine ulaşan ok gibiydi her cümlesi
Vatan sevgisi, Atatürk sevgisi, insan sevgisi, doğa, hayvan sevgisiydi
Ömrünce savunduğu düşüncesi

Hep doğruyu yazdı
Ama kovuldu dokuz köyden
O ince, kıvrak zekasıyla
"ONUNCU KÖY" koydu gazetedeki köşesinin adını

Son yazılarının birinde
Şöyle yazmış

"Yazı bilmem
Yazarım yazi bilmem
Bu yaz böyle geçti.
Gelecek yazi bilmem"

"Gelecek yazı" bilemedi
Bu sözleri de bizlere vedaymış

Şimdi evde otururken
Onunla ilgili haberleri, yazıları okurken
Bu dizeler geldi aklıma
"Ben de böyle iletayım duygularımı" dedim
O doğrucu, cesur, kalemi güçlü gazeteci
BEKİR COŞKUN'a

.....
Numan Kurt
19 Ekim 2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1328904/bir-coskun-kalem-daha-gitti.html>

EKİM SABAHINDA

Bugün, bir sonbahar sabahında bunlar geldi aklıma. İster "şiiir" deyin ister demeyin yazıp paylaşmak istedim. Ne karamsarım ne de karamsar bir ortam yaratmak istiyorum. Sadece duygularımı dökmek geldi içimden.

Bir dahası yoktur ömrün
Yaşamak, nefes almak güzel
Yok buna itirazımız
Ama neylersin uzun ya da kısa
Şairin dediği gibi "Uyudun uyanamadın..." olacak
Bitecek bir gün
Belki yatakta, belki uzak bir diyarda

Tuhaf benzetmeler gelir bazen aklıma
Yüz yıl da yaşasan
Dönüp bakınca arkana
Ya bir sabun köpüğüdür
Ya da yeşil yaprak üzerinde kayıp giden su damlacığı
Belki de göz açıp kapamaktır ömür
Gökyüzünde parlayan güneş
Aydınlatır bizi
Sonra kararan bulutlar
Karartır, bunaltır içimizi
Hayat da böyledir
Kimi zaman önümüzde dikenli teller gibi zorluklar
Kimi zaman mutluluklar

O, an gibi geçen zamana
Hüzünlü de olsa dönüp baktığında
Sevgiyi, hoşgörüyü, vicdanı, emeği
Taşımışsan dağarcığında
Ve de dokunmuşsan insana
Gözün arkada kalmasın merdivenin son basamaklarında

Der ki şair:
"Sonra vakit erişir, toprak gülümser sana
Upuzun bir ömrün ortasında
Ne hayata ne ölüme
Yakışamazsın..."

Kimi uzun yaşar
Kimi şairin dediği gibi gider ortasında ömrün
Gün ağarırken bir sonbahar sabahında
Bunları düşündüm
Yok karamsarlığım, üzüntüm
Ne silahım ne bıçağım oldu geçmişimde
Ezmedim bilerek bir karıncayı bile
Aradım, buldum çoğu zaman mutluluğu
Evim barkım, yakınlarım, arkadaşlarım ve öğrencilerimde

Şöyle diyor bir halk sözü
Hayat sormuş ölüme:
"Neden, insanlar severken beni, nefret ediyorlar senden?"
Yanıtlamış ölüm:
"Sen tatlı ve güzel bir yalansın, oysa acı bir gerçeğim ben"

.....

Numan Kurt
21 Ekim 2020

Kaynak:

İŞARETLERİN DİLİ

Konuşturayım dedim işaretleri
"Nokta"dan "parantez"e
Ola ki kulak veren olur
Bu gönülden sese

Bir gidişimde köyüme
Duvarları yarı yıkılmış evler görmüştüm
Ne yaşanmışlıklar vardı o duvarların arasında
Göçle boşalan köyüme üzül müştüm
Dile gelmişti birden o duvarlar
O yaşanmışlıkları anlatmışlardı bana

Gölgelerinde dinlendiğim iki ağaçla da konuşmuştum
Eğirdir'de
Anlatmışlardı
Neden açılmıştı o yaralar
Gövdelerinde

İşte böyle
Ne sayarsanız sayın
Kuru kuruya olmasın diye anlattıklarım
Dile gelir dizelerimde
Benim dışımdaki canlı cansız varlıklarım
Bugün de noktalama işaretleri geldi aklıma
Onları da bir konuşturayım dedim

Okul yıllarımda bir öğretmenim demişti ki bana
"Bu işaretler dilimizin trafik işaretleridir, ışıklarıdır
Düşünebilir misiniz o ışıkların, levhaların bir an olmadığını
İstanbul Taksim
Ankara Kızılay'da
İçinden çıkılmaz olur trafik
O koskoca meydanlarda
Bir deneyin, yerli yerinde kullanmayın noktayı, virgülü
Ve de diğerlerini
Bir anlam çıkar mı o anlatımda

Ben "Nasıl başlasam?" diye düşünürken
"Kırmızı ışığım ben!" diye bağırdı nokta
İşaretlerin başkanayım
En önemli görevim
Bittiğini bildiririm gelerek cümlelerin sonuna
"Noktanın küçük kardeşiyim." dedi virgül
"Yabana atmayın beni
Yollardaki "Yavaş!" levhası gibiyim
Aralarına gelerek birbirinden ayırırım
Benzer görevli
Sözcükleri

"Daha görevlerin var; ama burada dur!" dedi iki nokta, virgüle
"Bir de ben anlatayım ne işe yaradığımı, dinle
Hangi cümle ya da sözcüğün sonuna konmuşsam
Açıklaması vardır o cümle veya sözcüğün
Anlatımda en önemli görevim budur ama
Ayrıca kullanılırım matematikte"

Söze girdi birden "tırnak"
"Adım 'tırnak' diye kimse kesip atmasın beni
Alırım içime konuşmaları bir de alıntı sözleri"
"Beni unutmayın!" diye bir ses geldi bu arada

Baktım "tek nırnak" küçücük boyuyla ayakta
Dedi ki
"Siz verdiniz yukarıda örneği
Çift tırnak içinde varsa konuşandan başkasının sözleri
Karışıklık olmasın diye orada ben alırım görevi"

Her cümlelerin sonuna "nokta" konmaz ki
Bazen "ünlem" bazen de konur "soru işareti"
Sorarak öğreniriz merak ettiklerimizi
O zaman cümlede ya ayrı yazılan "mi" kullanacaksın
Ya da "Neden, niçin, nasıl, kaç, nerede..." gibi soru sözcükleri
"Ünlem" mi, o duyguların işaretidir
"Aman ha! Sakın ha!" derken anlatmak istediğini
Başka hangi işaret belirtir

Nokta, iki nokta derken unutmayalım "üç nokta"yı
Yargısı yarım kalan cümlelerde size bırakır anlamı tamamlamayı
İçinde "nokta" olan işaretlerden
Zor anlaşılır kullanımı "noktalı virgül"ün
"Ama, fakat, yalnız, oysa..." gibi bağlaçlardan önce vardır
Bir de "Ali; Ahmet, Erol ve Mustafa'yı yanına çağırdı." derken
"Ali"nin görevini diğerlerinden ayırmak için kullanılır

"Kesme işareti" ile ayırırız çekim eklerini özel isimlerden
"Ankara'da" derken ayırın
Ama sakın ayırmayın "Ankaralı" derken
"Konuşma çizgisi" ayırır karşılıklı diyalogları
Birbirinden
Her konuşmanın başına çekin çizgiyi
Budur yazıyı zevkli hale getiren

Biliyorum gülümseyecek bu yazdıklarına kiminiz
İşte burada açılacak "parantez"imiz
"Açıklama" görevi yapar bu işaret
Her kişinin görevidir dilini kurallarıyla kullanmak
Önemseyelim bu görevi, burun kıvırmayalım
Bir zahmet

Düşünenleriniz vardır belki
"Adam emekli olmuş, ders vermeye kalkıyor." diye
Öyle bir düşüncem yok, bu benim ne haddime
Noktalama işaretleri nasıl trafik işaretleri gibiyse anlatımın
Onlar kadar önemi var
Sözcüğü, cümleyi anlamlı ve doğru yazmanın
Doğru kullanırsan noktalamayı
Kolaylaştırırsın okuduğunu anlayıp düşünceyi kavramayı

"Türkçem, ses bayrağım" diyor bir şiirinde Fazıl Hüsni Dağlarca
O bayrağı düşürmeyelim yere, temiz kullanalım
Biraz dikkat yeter
Bu güzel dilin kafasını, gözünü yarmayalım

.....
Numan Kurt
10 Ocak 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1350932/isaretlerin-dili.html>

KOLTUK ÜSTÜNDE DÜŞÜNCELER

Öyle bir boşlukta
Ne akıp giden zamanın
Ne de doğanın uyandığı baharın farkındayız
Gelincikler, papatyalar, tüm kır çiçekleri açmış
Ekinler tarlada
Otlar yeşertirken yol boylarını, bayırları
Sarı çiçeğiyle toprakta salınan çiğdemi göremeden
Ağır koltuklarımızda
Dişe dokunur gösterimlerine hasret kaldığımız beyaz cam karşısında
“Ah”lı, “Off”lu ortamlardayız

“Bugün de akşam oldu.” deriz
Bilmeyiz ki gün gelecek, akşamlar da olmayacak
Yaşamak isterdik son düzlüğü kalan hayatımızı
Eşimiz, dostumuz, sevdiklerimizle
Dökülen yapraklarla birlikte
Her an biraz daha solgunlaşan sonbaharımızı
En büyük zevkimiz oldu şimdi
Eğer yasak değilse sokağa çıkmak
Güneşin olduğu günlerde üç beş arkadaşla
Parklarda
Havadan sudan
Günlük yaşamdan
Ve daha başka söyleşmek adına ürettiğimiz konulardan
Konuşmak

“Nereye koşuyoruz?” diye bazen sorarım kendi kendime
“Önce ekmekler bozuldu sonra her şey” sözü gelir aklıma
“Umut tükenmez, insan tükenmez” diye avunurum
Aydınlığa, güzelliklere kavuştuğu gün ülkem
Mutlu olurum

“Ümit, ruhun gençliğidir” demiş bir düşünür
“Ümit fakirin ekmeği” demiş bir başka şair
Ne güzel söylemişler
Her zaman umutlu olmaktan yanayım
Umutlar da tükenirse
Kalır mı hayatın bir anlamı
Şu koltukta bunları düşündüm
Ben sizlere başka ne anlatayım

.....
Numan Kurt
4 Nisan 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362447/koltuk-ustunde-dusunceler.html>

BAYRAMLARINI UNUTTU ÇOCUKLAR

Ah be çocuklar
Öyle üzgünüm ki nasıl anlatsam
Hayatımızı alt üst eden bu salgın günlerinde
En çok da sizin için melek yüzlüler
En çok da sizlere baktıkça yüreğim sızlar
İsterdim ki şimdi
Ellerinde balonlarla, ay yıldızlı, al bayraklarla
Cıvılcıvılcı çocuklar doldursun caddeleri, sokakları
Kutlasınlar
Büyük Atatürk'ün kendilerine armağan ettiği
Halka egemenliğin verildiği
Bu bayramı
Dışarıda bahar havası
Bütün ılıkılığıyla parlıyor güneş
Doğa yeşillenmiş, çiçekler, böcekler, kuş sesleri
Sokaklar ıssız, caddeler bomboş
Güzel görünen tek şey var
O da evlere asılan bayraklar
Çocuklar mı
Okullarında neşeyle, coşkuyla bayram kutlayacaklardı
Ama onlar da evde
Aylardır kapalı kaldılar
Baktıkça evlerinin balkonundan karşı parka torunum
Ne söyleyeceğimi bilemiyor
Çaresiz kalıyorum
Anlam veremiyor yüzündeki maskeye
Ama yine de
Nereden öğrenmiş bilemiyorum
“Aman dede maskeni hiç çıkarma tamam mı?” diyor
Bırakın bayraklarla okulunda, sokakta bayram kutlamayı
Unutmuş artık parklarda koşarak çığlık çığlığa oynamayı
Bozkırdaki o uzak köyde
Beyaz yaka, siyah önlükle
Heyecanla beklerdik 23 Nisan'ı
Ne kürsüsü ne ses düzeni
Yüreğimiz çarpa çarpa okurduk şiirleri
Bir taşın ya da sandalyenin üstünde
Seyrederdik
Çuval, yoğurt, elma yeme yarışlarını
Anlatırdı öğretmenler bize
Bu bayramın anlamını
Çocuk bayramında çocuklar
Coşkuyla kutlamaları gerekirken bayramı meydanlarda
Onlar ellerinde bayraklar, 23 Nisan şiirleri dillerinde
Bayram kutluyorlar
Büyüklerinin paylaştığı
Fotoğraflarda
Evlerinde
Her yıl bu bayram gününde
Eski günler aklıma gelir, güzelce giyinirdim
O eli bayraklı, neşe dolu çocukların
Bayram kutlayışını seyrederdim
Eve yakın bir okulun
Bahçe duvarı dibinde
Şimdi okullar boş
Süslenmemiş sınıfların pencere camları
Çocuk cıvıltısı gelmiyor sınıflarda
Kutlayamadılar adlarını taşıyan bu bayramı

Ne kadar acı,
Ne kadar hüzünlü
Pencereden dışarıya bakarken
Bir "guguk" sesinden başka ses duyamamak
Hele çocuklar için
Akla gelir miydi hiç
"Bugün 23 Nisan / Neşe doluyor insan" şiirini okuyamamak
Hayal bile edemezdim bu günleri
İnsanlık
"Nerelerden geldik, nereye gidiyoruz?" diye
Şapkasını önüne koyup
Düşünmeli
Yine de derim ki
Karamsarlığa yer olmasın
Güzel günler göresiniz çocuklar
Umutla yaşayın
Gelecek bir gün
Coşkuyla kutlayacağımız bayramlar

.....
Numan Kurt
23 Nisan 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1365797/bayramlarini-unuttu-cocuklar.html>

GÜLÜŞÜNE GÜLDÜĞÜMÜZ ADAM

Yirmi bir yıl önce
Üç Temmuz günü
O güzel gülüşünü bırakarak bize
Çekip gitti bu dünyadan Kemal Sunal
Bizler, büyük küçük, onun gülüşüne, sanatına doymadan

Fotoğraflarına baktım
Çizmek istedim kara kalem resmini
Bakışıyla, gülüşüyle “Çöpçüler Kralı”nı seçtim
Yüzümde bir gülümsemeye çizdim
“Sen dur!” dedi bana, keyifle işledi kara kalem

Seyretmediğimiz filmi yok gibi
Ama ben şöyle sıralarım aklımda yer edenleri
“Zübük, Çöpçüler Kralı, Kibar Feyzo ve Deli Deli Küpeli”

Onun esprili sözleri, güzel oyunculuğu bir yana
Gülüşüne bakar da gülerdik
Halkın içinden biriydi
“Halkın terapisi” demişti ona bir belgeselci
Yalnız komedyen değildi
Atatürkçüydü, aydıdı, yurtseverdi
Örnekti aile yaşamında kişiliği

Eşine sordular bugün bir programda
“Ne değildi Kemal Sunal?” dediler
“Yalan bilmezdi.” dedi
“Sinirli miydi?” dediler
“Yok yok, ben üzerdim onu bazen.
Ve derdi ki bana o zaman
'Yap bir kahve de içelim'
Her an sevgi doluydu bu adam”

Kızardık bazı filmlerindeki küfürlerine
Çocuklara iyi örnek olmuyor diye
Şimdi baktıkça nedense gişe rekorları kıran
Güldürücülüğü berbat küfürlere, yellenmeye dayanan
Bir dişe dokunur konusu da olmayan
O “İvedik” filmlerine

Bir kere daha anlıyoruz Kemal Sunal'ın değerini
Bilmem kaçınıcı kez izlese de
Yine de seviyoruz bu güzel adamı ve filmlerini
Gülüşü güldüren adam
Aklımızda güldüren
Güldürmekle kalmayıp mesajlar veren
Filmlerine
Aydın kişiliğin, onurlu yaşayışınla kalacaksın
Yıllar geçse de bu ülkenin
En komik adamı olarak anılacaksın

.....
Numan Kurt
3 Temmuz 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1378057/gulusune-guldugumuz-adam.html>

BİLMEM Kİ EYLÜLÜNDE MİYİZ ÖMRÜN?

"Keder mevsimidir eylül
En güzel aydır güzün
Boşuna değildir ayvanın sararması
Yaprak dökmesi ömrümüzün"
Hasan Kartoğlu

Bugün, bir sonbahar sabahında saygıdeğer Hasan Kartoğlu'nun dörtlüğünü okuyunca duygularımı yazmak geldi aklıma. Benim aşağıda yazdıklarına ister "şiiir" deyin ister demeyin sonbaharın hüznü ayı eylül üzerine düşüncelerimi yazıp paylaşmak istedim. Ne karamsarım ne de karamsar bir ortam yaratmak istiyorum. Sadece duygularımı dökmek geldi içimden.

Bir dahası yoktur ömrün
Yaşamak, nefes almak güzel
Yok buna itirazımız
Ama neylersin uzun ya da kısa
Şairin dediği gibi "Uyudun uyanamadın..." olacak
Bitecek bir gün
Belki yatakta, belki uzak bir diyarda
Tuhaf benzetmeler gelir bazen aklıma

Yüz yıl da yaşasan
Dönüp bakınca arkana
Ya bir sabun köpüğüdür
Ya da yeşil yaprak üzerinde kayıp giden su damlacığı
Belki de göz açıp kapamaktır ömür
Gökyüzünde parlayan güneş
Aydınlatır bizi
Sonra kararan bulutlar
Karartır, bunaltır içimizi
Hayat da böyledir
Kimi zaman önümüzde dikenli teller gibi zorluklar
Kimi zaman mutluluklar

O, an gibi geçen zamana
Hüzünlü de olsa dönüp baktığında
Sevgiyi, hoşgörüyü, vicdanı, emeği
Taşımışsan dağarcığında
Ve de dokunmuşsan insana
Gözün arkada kalmasın merdivenin son basamaklarında

Der ki şair:
"Sonra vakit erişir, toprak gülümser sana
Upuzun bir ömrün ortasında
Ne hayata ne ölüme
Yakışamazsın..."
Kimi uzun yaşar
Kimi şairin dediği gibi gider ortasında ömrün
Gün ağarırken bir sonbahar sabahında

Bunları düşündüm
Yok karamsarlığım, üzüntüm
Ne silahım ne bıçağım oldu geçmişimde
Ezmedim bilerek bir karıncayı bile
Aradım, buldum çoğu zaman mutluluğu
Evim barkım, yakınlarım, arkadaşlarım ve öğrencilerimde
Şöyle diyor bir halk sözü
Hayat sormuş ölüme:
"Neden, insanlar severken beni, nefret ediyorlar senden?"
Yanıtlamış ölüm:
"Sen tatlı ve güzel bir yalansın, oysa acı bir gerçeğim ben"

.....
Daha nice eylüllerde barış içinde yaşamak dileğiyle "Dünya Barış Günü" kutlu olsun.
Numan Kurt
1 Eylül 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1386507/bilmem-ki-eylulunde-miyiz-omrun.html>

NASRETTİN HOCA'DAN GÜNÜMÜZE

Kimi fıkraları gerçektir kimi de yakıştırma
Öyle de olsa ders verir bizim Nasrettin Hoca
Zalime, insafsıza karşı gelmek kolay mı
Aynı dönemde yaşamasalar bile
Hoca aracılığıyla karşılık verir halk Timur'a

Hoca'yı öğrencilere anlatırken öğretmenlik günlerimde
Orhan Veli'nin düzenlemelerini okurdum elimden geldiğince
Ne güzel anlatırdı o büyük şair, manzumeye çevirdiği fıkraları
Sanki yeniden hayat bulurdu o fıkralar uyumlu dizelerde

Benim haddime mi Orhan Veli gibi yazmak
Olsun yine de mutlu ediyor beni
Bu güldüren, ders veren fıkraları
Böyle dizelerle anlatmak
Dedim ki yine şu çok bilinen fıkrasını alayım
Onu değişik bir söyleyişle anlatayım

“SENİ KÖFTEHOR, İŞİNİ SAĞLAM KAZIĞA BAĞLADIN”

Bir gün pencereden sokağı seyre dalar Hoca
Ne görsün, asık suratla alacaklısı karşıda
Bizimki düşünür “Nasıl atlatırım bu adamı?” diye
Hemen koşar karısının yanına
Başlar ona yalvarmaya
“Kuzum hatun, canım hatun ben çıkmayayım dışarıya
Sen kapı arkasından cevabı ver şu adama”

Böyle demiş, demiş ya Hoca, yine de dinlemek için
Dayanamamış sessizce gitmiş karısının yanına
Alacaklı biraz sonra kapıyı çalar
Kadıncağzı kapıyı aralayıp ne istediğini sorar
“Hanım hanım!” der adam, “artık beni sesimden tanımışsındır
Bu benim yüzüncü gelişim
Sen çekil oradan kocanı çağır.”

“Haklısın efendi; ama Hoca evde değil
Ne söyleyecekseniz bana söyleyin
Alacak için de şimdi beni iyi dinleyin
Evet bugün ödemek için söz vermiştik
Ama ne yapalım, çaresiz kaldık ödeyemedik”

Hoca ses çıkarmadan dinlerken alacaklıyı ve karısını
Kadın anlatmaya başlar alacaklıya ödeme planını
“Dinle efendi, kocam kapıya bir sıra çalı diyecek
Koyun sürüleri hep bizim kapının önünden geçecek
Onlar çalıya süründükçe
Bir hayli yün birikecek
Onları eğireceğiz, bükeceğiz
İplik yapıp satınca da
Senin parayı ödeyeceğiz
Bunu iyi dinle, böyle bil
Biz kimsenin hakkını yemeyiz.”

Ne yapsın alacaklı, belli ki şaşkınlıktan başlamış gülmeye
Bu arada onun güldüğünü gören Hoca
Uzatmış boynunu dışarıya başlamış söylenmeye
“Seni gidi köftehor işini sağlam kazığa bağladın

Peşin parayı görünce böyle gülmeye başladın.”

Bu halkın da Hoca'nın alacaklısından farkı kalmadı
Yıllarca yönetenlerin boş vaatlerine kandı
Umutları, beklentileri bir gün gerçek olur sandı
Ne zaman seçim yaklaşırsa
Ne sözler verilir, neler neler söylenir
Umarım bu halk görür her şeyi bir gün bilinçlenir

.....
Numan Kurt
22 Kasım 2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1461086/nasrettin-hoca-dan-gunumuze.html>

HEM GÜLDÜRÜR HEM DERS VERİR

(Nasrettin Hoca'dan günümüze fıkra uyarlamaları)

Kimi fıkraları gerçektir kimi de yakıştırma
Öyle de olsa ders verir bizim Nasrettin Hoca
Zalime, insafsıza karşı gelmek kolay mı
Aynı dönemde yaşamasalar bile
Hoca aracılığıyla karşılık verir halk Timur'a

Hoca'yı öğrencilere anlatırken öğretmenlik günlerimde
Orhan Veli'nin düzenlemelerini okurdum elimden geldiğince
Ne güzel anlatırdı o büyük şair, manzumeye çevirdiği fıkraları
Sanki yeniden hayat bulurdu o fıkralar uyumlu dizelerde
Benim haddime mi Orhan Veli gibi yazmak
Olsun yine de mutlu ediyor beni
Bu güldüren, ders veren fıkraları
Böyle dizelerle anlatmak
Dedim ki yine şu çok bilinen fıkrasını alayım
Onu değişik bir söyleyişle anlatayım

“SENİ KÖFTEHOR, İŞİNİ SAĞLAM KAZIĞA BAĞLADIN!”

Bir gün pencereden sokağı seyre dalar Hoca
Ne görsün, asık suratla alacaklısı karşıda
Bizimki düşünür “Nasıl atlatırım bu adamı?” diye
Hemen koşar karısının yanına
Başlar ona yalvarmaya
“Kuzum hatun, canım hatun ben çıkmayayım dışarıya
Sen kapı arkasından cevabı ver şu adama”

Böyle demiş, demiş ya Hoca, yine de dinlemek için
Dayanamamış sessizce gitmiş karısının yanına
Alacaklı biraz sonra kapıyı çalar
Kadıncağz kapıyı aralayıp ne istediğini sorar
“Hanım hanım,” der adam, “artık beni sesimden tanımışsındır
Bu benim yüzüncü gelişim
Sen çekil oradan kocanı çağır”
“Haklısın efendi; ama Hoca evde değil
Ne söyleyecekseniz bana söyleyin
Alacak için de şimdi beni iyi dinleyin
Evet bugün ödemek için söz vermiştik
Ama ne yapalım, çaresiz kaldık ödeyemedik”

Hoca ses çıkarmadan dinlerken alacaklıyı ve karısını
Kadın anlatmaya başlar alacaklıya ödeme planını
“Dinle efendi, kocam kapıya bir sıra çalı diyecek
Koyun sürüleri hep bizim kapının önünden geçecek
Onlar çalıya süründükçe
Bir hayli yün birikecek
Onları eğireceğiz, bükeceğiz
İplik yapıp satınca da
Senin parayı ödeyeceğiz
Bunu iyi dinle, böyle bil
Biz kimsenin hakkını yemeyiz.”

Ne yapsın alacaklı, belli ki şaşkınlıktan başlamış gülmeye
Bu arada onun güldüğünü gören Hoca
Uzatmış boynunu dışarıya başlamış söylenmeye
“Seni gidi köftehor işini sağlam kazığa bağladın
Peşin parayı görünce böyle gülmeye başladın”

Nasrettin Hoca'dan çıktık yola
Geldik bugüne verelim mola
Bu halkın da Hoca'nın alacaklısından farkı kalmadı
Yıllarca yönetenlerin boş vaatlerine kandı
Umutları, beklentileri bir gün gerçek olur sandı
Ne zaman seçim yaklaşırsa
Ne sözler verilir, neler neler söylenir
Umarım bu halk görür her şeyi bir gün bilinçlenir

.....
Numan Kurt
26 Kasım 2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1461675/hem-guldurur-hem-ders-verir.html>

TARİFSİZ ACILAR İÇİNDE

“Anlatamıyorum...” demişti Orhan Veli
“Bir yer var, biliyorum
Her şeyi söylemek mümkün
Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum
Anlatamıyorum”

Güzel ülkemin yok olan kentlerini
Kahramanmaraş'ı, Malatya'yı, Adana'yı
Topraklarımıza sonradan kattığımız
Ama şimdi haritadan silinen Hatay'ı
Osmaniye, Gaziantep, İskenderun, Şanlıurfa
Diyarbakır'ı
Hepsi bir yana
Toprak altında kalan binlerce canı
Ölümü, acıyı, öfkeyi
Görüyorum, duyuyorum; ama anlatamıyorum

Enkazdan çıkarılan gül yüzlü çocuk
“Annem,” diyor, “annem nerede?”
Toz toprak içinde aç susuz genç kız
Çıkar çıkmaz gün ışığına bağılıyor
“Bırakın beni, ben de katılayım ailemi kurtarma çabalarınıza”

Bir baba
Yanında kızı, tabut içinde
İnanmıyor kızının gittiğine
Eli onun soğumuş ellerinde
Ve yıllarca kalesini koruyan bir güzel adam
Ağlıyor, yalvarıyor
“Ne olur yetişin, yardım edin!” diye diye

Enkazdan çıkan ele sevgiyle patisini uzatan köpek
Keşke senin kadar merhametli olsaydı
Bu binaların yapımına izin verenler
Umarım hesap verir
O utanmaz, vicdansız ve de hırsız müteahhitler, denetmenler

Türkü söylüyor yanık sesli bir kadın
“Maraş'tan bir haber geldi
Dediler ki Merik öldü
Keşke Merik ölmeseydi
Kesileydi elim kolum”
Ne Merikler ne Mehmetler gitti
Mezar oldu aymazlığın yapıları onlara
Dinlerken bu türküyü ekranda
Söz dinletemedim göz yaşlarıma

Çaresizim, elimden bir şey gelmiyor
Neler neler söylemek istiyorum ama
Dökemiyorum, anlatamıyorum duygularımı
Ak kağıda

.....
Numan Kurt
11 Şubat 2023

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1473751/tarifsiz-acilar-icinde.html>

O MASADAN BU MASAYA

Günler devriliş gidiyor birbiri ardına. Seçim yaklaşırken çok iyi bildiğimiz bir sözcük çok kullanılır oldu dilimizde. O sözcük "masa". Seçimde, bugünkü iktidarın karşısına çıkan "altılı masa". Ben bu seçimi "masa" ile "kasa"nın yani tüm gücü elinde bulunduranların yarışı olarak düşünüyorum.

İşte böyle "masa masa..."derken benim de "masa" üzerine bir şeyler yazmak geldi aklıma. Ondan bundan söz ederken saçmaladıysam affola.

Edip Cansever, şiirimizin büyük şairi

"Masa da Masaymış Ha!"

Onun, sevdiğim, defalarca okuduğum en güzel şiiri

Neler neler anlatıyor bu şiirde şiirin ustası

Görseniz neleri koyuyor o masaya

Ben de baktım bilgisayar masama

Bırakın kalfalığı, çırağı bile olamasam da

"Bu masaya neler koyuyorum?" diye

Özendim o büyük ozana

Bilirsiniz çoğunuz o şiiri

Adamın karşısında bir masa

Geçip oturuyor onun karşısına

O anda neler geliyorsa aklına

Habire dolduruyor masaya

Anahtarlarını, çiçekleri, sütünü, yumurtasını

Bisiklet, çıkıık sesini, pencereden sızan güneş ışığını

Ekmeğın, havanın yumuşaklığını

Hayatta neler yapmak istediğini

Kimi sevip kimi sevmediğini

Üç kere üçün ettiğı dokuzu

Uzanıp koyuyor masaya sonsuzu

İçtiğı biranın bardağı dökölüşünü

Uykusunu, uyanıklığını; açlığını, tokluğunu

Hepini dolduruyor masaya

Bana mısın demiyor bu kadar yüke masa

Biri iki sallanıp duruyor

Adam ne gelirse aklına habire koyuyor

Edip Cansever'in şiirini buraya olduğı gibi almadan şiirde anlatılanları kendi kurduğum dizelerle yazmaya çalıştım.

Bu güzel şiiri okumak isteyenler kolaylıkla bulup tadına varabilirler.

Bir masa da benim var. Fotoğrafta görüyorsunuz. Bakın ben bu küçük bilgisayar masasına neler koymuşum, neleri masama yaklaştırmamışım:

Öyle büyük değil benim masam

Durur odamın köşesinde hiç kıpırdamadan

Çok yük taşımaz üzerinde

Üstte bilgisayarım, alt gözlerde kağıt kalem

Yazılarımı yazarım bu masada

Sabahın ilk ışıkları daha ortaya çıkmadan

Yaşadıklarım, duygularım, düşüncelerim vardır o yazılarda

Köyümü, çocukluğumu, arkadaşlarımı

Güncel olaylara bakışımı, bana anlatılanları yazarım

Çocuklukta, gençlikte yaşadıklarımızı

Şimdiki gençlere, çocuklara aktarmaya çalışırım

Çizdiğim kara kalem portreler

Kağıt üzerinde değişik değişik güzel yüzler

Kimin çizilmişse portresi

Bana en büyük armağandır onun sevinci, teşekkür etmesi

Yalanı dolanı

Çalıp çırpmayı koymam masama

Varsa alıntı, belirtirim yazanını, alırım tırnak içine

Umarım gün gelir anlatırım bu masada

O güya "İnce" ama "fırdöndü" adamın ve peşindekilerin ne yapmak istediklerini
Ülkeyi çıkmaza sokanların yeni koltuk değneğini
Senin geçmişteki mitinglerinde nasıl da düşmüştük peşine
O zaman sana gönül bağlayanlar
şimdi lanet edecek sana ve ihanetine
Gençlerle buluşmanı seyrettim bir salonda
Seni yerin dibine soktular, terlettiler sordukları sorularla
Bilmem, içine düştüğün durumdan biraz utanır mısın
Yoksa seni alkışlayanların ekmeğine yağ çalar mısın

Her zaman söylüyorum
Ne yazar ne ressam ne de şairim
Bu bir alçakgönüllülük değil gerçeğin anlatımıdır
Yazdıklarım, izdiklerim
Bir emekli için, emek verilen tatlı birer uğraşıdır
İşte bu masa da benim yakın arkadaşım
Daha neler neler var ona anlatamadıklarım
Gün olur, bahar gelir "İnce"leri değil
Vefalı, dürüst, ülkeyi düzlüğe çıkaran insanları
Bu masada mutlulukla yazarım

.....
Numan Kurt
19 Nisan 2023

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1483663/o-masadan-bu-masaya.html>

BÖYLE NEREYE KADAR?

Yetmiş iki yıllık zaman diliminde
Yaşarken bu hayatı kendi halimde
Böyle günleri de göreceğimi bilemezdim
Karamsar, kötümser biri olmasam da
Körü körüne tarafgirlik, borazanlık yapmasam da
Şaşkınlım, üzgünüm
Neden böyleyim, niye böyle oldum
Yazacaklarım, söyleyeceklerim çok ama
Birkaç örnekle anlatayım dedim

Bir çarşamba günü, pazardayım
Önce dedim ki kendi kendime "Şu pazarı şöyle bir dolaşayım."
Hemen girişte bir kavun sergisi
Başında genç, çığırkan birisi
Yaşlı bir adam yaklaştı satıcının yanına
Belli ki kavun alacaktı, sordu merakla
"Oğlum kavun kaç para?"
"Yirmi lira bey amca yirmi lira"
"Kilosu mu, tanesi mi?"
"Kilosu kilos, sen nerde yaşıyorsun amca?"
"Ben de şaşırıdım oğlum nerede yaşadığımı
İstemem, veremem yumruk kadar kavuna seksen yüz lira"
Cık cık ederek salladı kafasını, uzaklaştı oradan
Her yıl yerlisi çıkınca ucuzlayan kavun karpuz
Eskiden batmanla satılırken
Şimdi ya alınamaz ya da dilimle alınır olmuştur pazardan

Ev, araba almayı hayal bile edemez oldu insanlar
Bırakın muhalif olanları, bu yönetime tarafgir olanlardan da
Artık şikayet var
Arabam küçücük ve yirmi yaşında
Baktım "Yakıt bitiyor!" ışığı yanmaya başladı
Soluğu aldım benzin istasyonunda
Daha iki yıl önce, iki bin yirmi birde
Litresi sekiz dokuz lira olan benzin, şimdi kırk liraya dayandı
Akaryakıt zamlandıkça da
Gerekli bütün mallar uzaya giden füzeler gibi fırladı

Hangi birini sayayım
Yazmakla bitmez
İğneden ipliğe her gün artan fiyatlar
Vatandaş sağ kroje yemiş *oksör misali
Market market ucuzluk arar

Benim gibi tepede saçı olmayanlar
Bırakmışlar berbere gitmeyi
Birer küçük saç kesme makinesi almışlar
Vurdurmuşlar saçları üç numaraya
Rahatlamışlar
Aylar içinde beş kez gittiğim berberimde
Aynen şöyle olmuştur fiyatlar
İlk tıraş otuz, ikinci elli, üçüncü yetmiş, dördüncü yüz, beşinci yüz elli
Biliyorum berber kardeşimiz de ayakta çalışan, kira veren
Elektrik, su parası ödeyen bir emekçi
"Ama, "dedim berberim Ferhat'a, "kardeşim bu kadar da olmaz
Senin harcadığın sermayen ne ki?"
"Böyle ağabey," dedi, "yapacak bir şey yok!"

İki emekliyiz
İyi kötü idare ediyoruz

Ya dar gelirli, çoluk çocuğu olup kirada oturanlar
İşsiz ve çaresiz olanlar
İşte asıl yürek sızlatan onlar

Hayat pahalılığı, geçim sıkıntısı almış başını gidiyor
Bunlar bir yana
Bir de din adamı kılıklı, karanlık düşünceli herifler
Ortam uygun ya, saçma sapan laflar ediyor
Neymiş efendim, "Günaydın!" demeyecekmişiz
Neymiş efendim, Hatay, Arap kentiymiş
Neymiş efendim, Türklük, Atatürkçülük, laiklik artık bitmiş
Ağzını açan, habercilik görevi yapan gazeteciler atılırken içeriye
Kimsenin sesi çıkmıyor, bu saçmalıkları söyleyen gericiye

Siz, bu lafları edenler
Bu saçmalıkları söyleyenler ve onlara alkış tutanlar
Yaşadığınız ülkeyi, oturduğunuz koltuğu
Kurtuluş Şavaşı'nı verenlere
Atatürk ve arkadaşlarına
Vatanın kurtuluşu uğruna şehit düşenlere borçlusunuz
Gün gelir, dilerim ki bu düşüncelerinizin karanlığında boğulursunuz

Şimdi diyecekler ki bana
Yazdıklarımı okuyanlar
"Tamam, anladık; biz de biliyoruz bunları
Ama nasıl oluyorsa yine kazanan onlar"
Ne diyeyim, devletin bütün kurumları ellerinde
Vatandaşın genel eğilimi belli
İstismarlarla, vatan millet söylemleriyle
Zaten gerekli demokrasi bilincine ulaşamayan çoğu seçmen
Bir korku çemberinde
Yoksa yirmi iki yılda gelinen noktada
Hiçbir iktidar bu gidişle kalamaz ayakta

Daha ne anlatayım kardeşim
Sayfalar dolusu yazsam tükenmez olumsuzluklar
Yazık oluyor
Şehit kanlarıyla kurulmuş
Mustafa Kemal Atatürk'ün aydınlığında uygar olmuş
Bu ülkeye

.....
Numan Kurt
19 Ağustos 2023

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1500301/boyle-nereye-kadar.html>

VARLIĞINIZ BU ULUSA ARMAĞAN OLSUN

Ne desem ne yazsam
Sizin başarınızı, güzelliğinizi nasıl anlatsam
Adlarınız ayrı; ama birer kırmızı beyaz çiğeksiniz
Abartmıyorum
Biliyorum, bu yurdun insanlarına
Kazandığınız başarılarla
Daha ne mutluluklar armağan edeceksiniz

Böyle mi yakışır kırmızı beyaz, ay yıldızlı forma
Atatürk'ün, Cumhuriyet'in, aydınlığın kızlarına
Dans eder gibi yükselirken
Çivilerken topu filenin dibine
Öyle bir ders veriyorsunuz ki
Kadını karanlığa kapatan, onu emir kulu yapmak isteyen
"Evde dursun, yemek yapsın, çamaşır yıkasın
Hamur yoğursun, çocuk doğursun
Nedir ki kadın erkeğin yanında?" diye düşünen
Birilerine, o örümceklenmiş beyinlere

Onlar, senin sayı alırken ya da verirken duyduğun sevinci, üzüntüyü duymazlar
Ne dans edercesine topa vuruşun
Ne de kadını yücelten duruşun
İlgilendirmez onları
Küflenmiş beyinleri senin giyiminde, formandadır
Atamız fotoğrafta gösteriyor ya "Gereğini yap!" diye
İşte onları delirten o gereği yapmandır

Uygur atasözündeki gibi
Bir elinizle beşiği, diğer elinizle dünyayı salladınız
Bizler için bu ülkenin göz bebeği yıldızlarsınız

.....
Numan Kurt
4 Ağustos 2023

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1502675/varliginiz-bu-ulusa-armagan-olsun.html>

NEREYE GİDİYORUZ, KİM BUNLAR?

Behey ahlaksız, edepsiz
Sen misin yetiştirmek istedikleri dindar ve kindar nesil
Sana yakışan tek sıfat var, o da "rezil"
Kimsin sen
Kindarlığın belli de dindarlığın nerede
Benim gözümde insan değil illet bir yaratıksın
Sana kindarlık, dindarlık değil
Saygı, vefa, ahlak gerekir

Ne oldu bu ülkeye böyle
Nereden türedi bu kendini bilmezler
Bu gidiş nereye
Ekildi, ekiliyor kin, nefret tohumları arka bahçelere

Çok üzgünüm
O rezilin Ata'ya saygısızlık videosunu koyamadım yazdıklarımın altına
Utandım bu iğrençliğe, aymazlığa bakınca
Kahrettim, lanet ettim
Yurdumun kurtarıcısına yapılan bu iğrenç saygısızlığa

Bilimden uzak eğitim öğretim yapan okullar
Sardı yurdun dört bir yanını pıtırak gibi
Takkelisi, cüppelisi, kara sakallısı
Kimdir, necidir, ne amaçla gelmiştir
Benim ülkemde, benden rahat yaşayan
Milyonlarca sığınmacısı
Yurdum uzaklaştı o uygar görüntüsünden
Kaygılıyız
Ülkenin, çocuklarımızın, torunlarımızın geleceğinden

Gülüyor bir de o saygısız hareketi yaparken rezil
Birtakım sesler geliyor sınıftan; ama hepsi tepkisiz
Ne beklenir ki
Hepsi aynı kafadan
Kimler, nasıl öğretmenler, aileler yetiştiriyor sizleri
Varlığınızı borçlu olduğunuz bir büyük insana karşı
Minnet duygusundan yoksun
Saygısız, sevgisiz ve de edepsiz

Yazacaklarım çok; ama yazamıyorum
Güzel vatanımda böyle iğrençlikleri görünce
Bir de geleceğimiz dediğimiz gençlerden gelince
"Nereye gidiyoruz?" diye
Kahroluyorum

.....
Numan Kurt
21 Eylül 2023

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1505165/nereye-gidiyoruz-kim-bunlar.html>